

ΚΟΝΤΡΑ

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 459 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 17 ΜΑΡΤΗ 2007

0.80 ΕΥΡΩ

Δικαιοσύνη με πηλίκιο

Μέθοδοι χούντας σε βάρος των
συλληθθέντων της πανεκπαιδευτικής
πορείας

ΣΕΛΙΔΕΣ 10-12

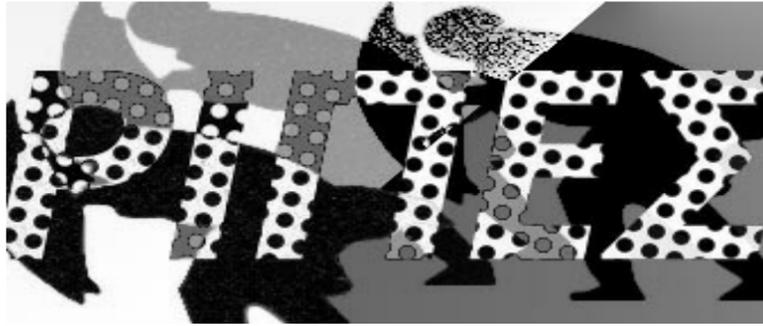

Ξαναζεί το '79

ΤΟ ΕΠΕΤΕΙΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

17/3/1981: Πορεία μήκους εφτά χιλιομέτρων κατά βάσεων (Θεσσαλονίκη) 17/3/1972: Ο Ενρίκο Μπερλίνγκουερ εκλέγεται ΓΓ του ΚΚΙ 17/3/1969: Η Golda Meir γίνεται πρωθυπουργός Ισραήλ 17/3/1995: Ο Gerry Adams (Sinn-Fein) επισκέπτεται τον Λευκό Οίκο 17/3: Ιρλανδία: Εθνική γιορτή 18/3: Διεθνής ημέρα κατά κατοχής Ιράκ - Αϊτή: Ημέρα πανεπιστημίου 18/3/1871: Ανακήρυξη παρισινής κομμουνίας 18/3/1936: Θάνατος Ελευθέριου Βενιζέλου (Παρίσι) 18/3/1922: Εξαετής φυλάκιση Μαχάτμα Γκάντι για πολιτική ανυπακοή κατά άγγλων 18/3/1962: Κήρυξη "ανένδοτου" (Γεώργιος Παπανδρέου - Ηράκλειο) 18/3/1844: Γέννηση Nicolai Andreievich Rimski-Korsakov 18/3/1584: Θάνατος Ivan τρομερού (53 χρ) 18/3/1962: Ο Dmitri Shostakovich γίνεται μέλος ανώτατου σοβιέτ 18/3/1966: Ο Suharto σχηματίζει κυβέρνηση (Ινδονησία) 18/3/1978: Καταδίκη Ali Bhutto (Πακιστάν) σε θάνατο 19/3/1958: Γέννηση Δημήτρη Κουφοντίνα 19/3/1983: Εκτέλεση εκδότη Τζώρτζη Αθανασιάδη 19/3/1629: Γέννηση Aleksei Romanov (ιδρυτή δυναστείας) 19/3/1644: Αυτοκτονία Si Sang (τελευταίος δυναστείας Ming) 20/3: Διεθνής ημέρα γης - αποχής από κρέας - αστρολογίας - θεάτρου για παιδιά και νέους - γαλλοφρονίας 20/3/1947: Δολοφονία Γιάννη Ζεύγου 20/3/1933: Δημιουργία πρώτου στρατόπεδου συγκέντρωσης (Νταχάου) 20/3/2003: Αμερικανοβρετανική εισβολή στο Ιράκ 20/3: Ημέρα εθνικοποίησης πετρελαίου - Τυνησία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1956) 21/3: Ημέρα για εξάλειψη φυλετικών διακρίσεων - δασοπονίας - ποίησης - ύπνου - Ναμίμπια: Ημέρα ανεξαρτησίας (1990) - ΗΠΑ: Ημέρα αγρωτών 21/3/1998: Θάνατος Γκαλίνα Ουλάνοβα (88 χρ) 21/3/1917: Σύλληψη τσάρου Νικόλαου - οικογένειας 21/3/1960: Η Νοτιοαφρικανική αστυνομία χτυπά ειρηνική διαδήλωση (Σάρπεβιλ) 69 νεκροί - 180 τραυματίες μαύροι διαδηλωτές 21/3/1963: Παύση λειτουργίας Αλκατράζ 21/3/1972: Αποπομπή Ζωιτάκη - Ο Παπαδόπουλος αντιβασιλιάς 21/3/1935: Μετονομασία Περσίας σε Ιράν 21/3/1975: Τέλος μοναρχίας Αιθιοπίας μετά 3.000 χρόνια 21/3/1991: Δολοφονία Rajiv Gandhi (46 χρ) 22/3: Παγκόσμια ημέρα νερού 22/3/1982: Ψήφισμα νομοσχεδίου για πολιτικό γάμο 22/3/1935: Πρώτη χρήση τεστ αίματος ως αποδεικτικό στοιχείο δίκες (Νέα Υόρκη) 22/3/2004: Δολοφονία ηγέτη Χαμάς Αχμέτ Γιασίν από Ισραηλινούς 22/3/1622: Μαζική σφαγή ινδιάνων (Powhattan) από λευκούς - 347 νεκροί 23/3: Παγκόσμια ημέρα μετεωρολογίας - Πακιστάν: Ημέρα δημοκρατίας (1956) - Σουδάν: Ημέρα ανεξαρτησίας (1956) 23/3/1821: Αφορισμός Αλέξανδρου Υψηλάντη (Γρηγόριος Ε') 23/3/2001: Καταστροφή διαστημικού σταθμού ΜΙΡ μετά 15ετία παραμονής στο διάστημα 23/3/1986: Ανατίναξη αγάλματος Τρούμαν (Αθήνα) 23/3/1919: Ίδρυση φασιστικού κινήματος (Μουσολίνι - Μιλάνο) 23/3/1898: Γέννηση Γεώργιου Γρίβα 23/3/1801: Απόπειρα δολοφονίας τσάρου Παύλου.

● Προς Κ. Καραμανλή, μέγαρο Μαξίμου, Αθήνα ●●● Φασίστες είστε εσύ και όλη η πολιτική σου φάρα ●●● Τίποτ' άλλο ●●● Την υπόθεση την έχει πάρει ο ίδιος πάνω του και έπαψε να κρύβεται πίσω από τη Γιαννάκου και τον Πολύδωρα ●●● Δικαιοσύνη με ηλίθιο, εισαγγελείς υπάλληλοι της ΓΑΔΑ ●●● Ανθρωπόμορφα γουρούνια με φαιοπράσινες φόρμες που εκτονώνονται πάνω σε νέα παιδιά ●●● Εφριξαν οι εργαζόμενοι του Ερυθρού Σταυρού με τους τραυματισμούς που είδαν ●●● Και μίλησαν με ανακοίνωσή τους για «αιματοβαμμένη επίθεση» και «μεθοδευμένη δολοφονική επίθεση» ●●● Αυτή η ανακοίνωση είναι η καλύτερη απάντηση στις άναρθρες κραυγές για ένα καμμένο κίοσκι στο Σύνταγμα ●●● Η ολονυχτία των Χρυσαιγών, το βράδυ της Πέμπτης προς Παρασκευή, ήταν η πιο ταιριαστή εικόνα για το μνημείο τους ●●● Φύλαγαν τις αναδυματικές πλάκες για τους νεκρούς του Γράμμου-Βίτσι και της ιμπε-

ριαλιστικής εκστρατείας στην Κορέα ●●● Προηγουμένως, βέβαια, είχε περάσει από τον ίδιο χώρο το ΠΑΣΟΚ ●●● Ο Αλαβάνος όχι, δεν πήγε, περιορίστηκε σε δηλώσεις on camera ●●● Αλήθεια, οι σύντροφοι του ΣΥΡΙΖΑ συμφωνούν με τις δηλώσεις του προέδρου της συμμαχίας; ●●● Πολλά ζητάμε, θα μας πείτε ●●● Όταν μυρίζει βουλευτική έδρα, οι αρχές πάνε περίπατο ●●● Αρχές; Ιντα 'ναι τούτο, μωρέ; ●●● Εσείς μιλάτε για ένα καμμένο κίοσκι, εμείς μιλάμε για χιλιάδες καμ-

μένες ζωές ●●● «Η ανατροπή δεν είναι εκπομπή, ψόφα Πρετεντέρη, να κάνουμε γιορτή» ●●● Σύνθημα φοιτητικών μπλοκ, συνοδευόμενο από την εξής παραλλαγή ●●● «Η χούντα είχε το Μαστοράκη, η δημοκρατία τον Πρετεντέρη» ●●● Εκφράζουμε την αμέριστη αλληλεγγύη μας στον τέως διευθυντή της «Ελευθεροτυπίας» Σερ. Φυντανίδη ●●● Ακούς εκεί να δέλει η ιδιοκτησία να τον κατεβάσει από τα 55 χιλιάρικα (ευρώπουλα) στα 22 χιλιάρικα ●●● (Πο μήνα είναι, παιδιά, όχι το χρόνο) ●●● Δηλαδή να πάψει ο άνθρωπος να η-

γάνει στη βιλάρα του στην Τήνο με ελικόπτερο και να παίρνει το πλοίο της γραμμής; ●●● Τρε μπανάλ ●●● Και μη μας πει κανείς, ότι στην πολιτική τα γονίδια δεν παίζουν κανένα ρόλο ●●● Δείτε, ρε, πως μοιάζουν σαν δυο σταγόνες νερό ο εγγονός Θεόδωρος και ο παπούς Θεόδωρος ●●● Απλά ο εγγονός σκάει που δεν του δίνεται η ευκαιρία να γίνει δικτάτορας ●●● Οι Ιρανοί διαμαρτύρονται και δικαίως για τη χολιγουντιανή αηδία «300» ●●● Εμείς εδώ σπάμε τα ταμεία για να τη δούμε ●●● Το μικρόβιο του «Λιονάντας» έχει μολύνει το εθνικό DNA μας ●●● Κάπως έτσι παράγονται οι Ελληνάρες ●●● «Δεν υπάρχει κρατική βία στην Ελλάδα» ●●● Αντώνιος και ξερό ψωμί ●●● Η χαρά του σκιτογράφου, του σχολιογράφου, του ευθυμογράφου ●●● Όταν η αδικία γίνεται νόμος, η αντίσταση είναι καθήκον ●●● Με όλα τα μέσα ●●● Η συζήτηση για το «πότε» και το «με τι» είναι άλλης τάξης ζήτημα ●

◆ Με τη μέθοδο των διαρροών προς πρόθυμα παπαγαλάκια πληροφορηθήκαμε ότι η δήλωση του υπουργείου Εξωτερικών για την αντιπυραυλική ασπίδα των ΗΠΑ, που προκάλεσε την οργή και

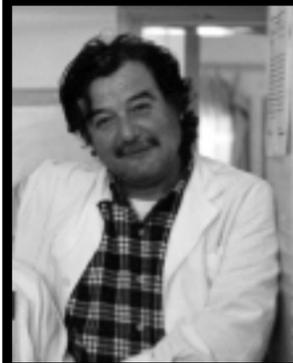

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

υποστηρικτές του Φυντανίδη έσκιζαν τα ρούχα τους λέγοντας ότι κανείς δεν πρέπει να ανακατεύει τον αδάμαντα της δημοσιογραφίας με τις επιχειρηματικές δραστηριότητες της συζύγου του. Ηξεραν, άραγε, όλοι αυτοί ότι ο Φυντανίδης «πουλούσε» τον εαυτό του στο συγκρότημα Τεγόπουλου, μέσω εταιρίας κοινής με τη σύζυγό του; Επιμύθιον: Οποιος ανακατεύεται με τα πύτουρα τον τρων οι κότες...

◆ Πάρα πολύ γνώριζαν το επεισόδιο Αλαβάνου-Ντογιόκου, αλλά ο θεσμολάγνος πρόεδρος του ΣΥΝ προτίμησε να μη κάνει καταγγελία. Αφρησε έτσι το έδαφος στον Ντογιόκο (δηλαδή στον Παπαληγόρα) να το «βγάλει» με τον τρόπο που αυτός ήθελε. Ας πρόσεχε...

Πολιτικό μνημόσυνο για τον Κωστή

Σήμερα, στις 7 το βράδυ, στο Στέκι Μεταναστών (Τσαμαδού, πλατεία Εξαρχείων) οργανώνεται πολιτικό μνημόσυνο για τον Κωστή Νικηφοράκη. Θα είμαστε εκεί.

την έντονη αντίδραση της Μίσσας «αποδείχτηκε ότι ήταν μια εισήγηση υπηρεσιακού παράγοντα που δεν σταθμίστηκε πολιτικά και θα μπορούσε να αποφευχθεί! Ετσι κάνει... αυτοκριτική η Ντόρα.

◆ Τελικά πόσα έπαιρνε μηνιαίως ο διευθυντής της «Ελευθεροτυπίας» Σεραφεύμ Φυντανίδης; 45.000 ή 55.000 ευρώ; Το ποσό προκαλεί ίλιγγο όποια από τις δύο εκδοχές και αν ισχύει. Ούτε οι πιο καλοπληρωμένοι μάντζερ στις καπιταλιστικές επιχειρήσεις δεν παίρνουν τόσα λεφτά. Εμείς δεν πρόκειται να ασχοληθούμε με τη σύγκρουση ανάμεσα σε δυο καπιταλιστι-

κά κέντρα, την ιδιοκτησία και τη διεύθυνση μιας μεγάλης αστικής εφημερίδας. Και είναι λυπηρό που οι συντάκτες των εφημερίδων του συγκροτήματος Τεγόπουλου, πιεζόμενοι από τη δική τους εργασιακή ανασφάλεια, παίρνουν τη θέση του Φυντανίδη στον καυγά, ξεχνώντας ότι αυτός θα τους πούλαγε χωρίς δεύτερη σκέψη προκειμένου να τα βρει με την ιδιοκτησία και να εξασφαλίσει τις παχυλότατες αμοιβές του.

◆ Μας έκανε, όμως, εντύπωση μια άλλη πτυχή του καυγά. Ο Φυντανίδης, όντας συνταξιούχος, πληρωνόταν μέσω μιας εταιρίας, στην οποία -όπως λένε οι πληροφορίες- φέρεται να κατέχει το 10% ο

ίδιος και το 90% η σύζυγός του Βιργινία Βεντουράκη. Συνηθισμένα πράγματα στις καπιταλιστικές μπίζνες, όμως άλλο είναι που ενδιαφέρει. Όταν ο Ζούγκλας «ξεφλούδιζε» τον Φυντανίδη, αναφερόμενος στις ολυμπιακές μπίζνες της συζύγου του (τότε ο Ζούγκλας δούλευε για τον Κοντομηνά, που ήταν σε άγρια κόντρα με το συγκρότημα Τεγόπουλου), οι

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Πρέπει να αναπτυχθεί η εσωκομματική δημοκρατία, αλλά θα χρειαστούν 100 χρόνια για να ωριμάσει το σοσιαλιστικό σύστημα και να ολοκληρωθούν οι μεταρρυθμίσεις.

Γουέν Ζιμπάο

(πρωθυπουργός της Κίνας)

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Η ανύπαρκτη διοίκηση της Εισαγγελίας και η εξαφανισμένη διοίκηση του Πρωτοδικείου παρέδωσαν τα δικαστήρια στα ΜΑΤ και τις δυνάμεις καταστολής. Τα δακρυγόνα έφτασαν και μέσα στο Αυτόφωρο. Αναζητήσαμε τον προϊστάμενο του Πρωτοδικείου ο οποίος δήλωσε άγνοια και εμφανίστηκε απρόθυμος να έρθει να δει τη βασιμότητα της καταγγελίας. Η αστυνομία διευθύνει τα δικαστήρια.

Κ. Παπαδάκης (Δικηγόρος)

Πού είναι και τι τελικώς αυτοί οι «κουκουλοφόροι», που ο κύριος Πολύδωρας προήγαγε σε «αντάρτικο πόλεμο», και τα ΜΜΕ έχουν μυθοποιήσει; Ας μην τρελαθούμε ομαδικώς. Οι «κουκουλοφόροι» ήταν πάντοτε εδώ. Το φαινόμενο των διαδηλωτών με τα μαντήλια στο πρόσωπο είναι παλαιό, όσο σχεδόν και οι διαδηλωτές. Στην παρούσα συγκυρία οι «κουκουλοφόροι» είναι το ίδιο παρόντες όσο και στο παρελθόν.

Α. Καρακούσης (Βήμα)

Οι κοινωνικές συνθήκες που δημιουργούν την αντίσταση έστω και μ' αυτό τον τρόπο, υπάρχουν. Οι κουκουλοφόροι είναι δικά μας παιδιά. Κι αν δε μπορούμε να το παραδεχτούμε ας κάνουμε μια προσπάθεια. Κι ας μη ξεχνάμε ότι το σημαντικότερο αγαθό είναι η προστασία της ανθρώπινης ζωής.

Κ. Κυρ (Ελευθεροτυπία)

Για να μην υπερβάλλουμε, ούτε να δραματοποιούμε αλλά ούτε και να αυτομασθιγανόμαστε, οι σκηνές που παρακολουθήσα-

με στην Αθήνα, την περασμένη Παρασκευή, δεν αποτελούν δα καμιά ελληνική πρωτοτυπία. Να υπενθυμίσουμε στις μόνιμες εθνικές μας «μοιρολογίστρες» πως στα τέλη του περασμένου χρόνου το Παρίσι καίγεται επί μέρες απ' άκρου σ' άκρον, λόγω της εξέγερσης των μεταναστών, ενώ άγριες μάχες παρακολουθήσαμε το τελευταίο διάστημα και στη Δανία.

Α. Κανάς (Αυριανή)

Τη λήψη δαχτυλικών αποτυπωμάτων ακόμα και από .... Βρέφη μελετούν κυβερνήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι οποίες

συζητούν το θέμα σε μυστικές συνομιλίες, κρατώντας μάλιστα απόρρητα τα σχετικά έγγραφα. Οι συζητήσεις για τα δαχτυλικά αποτυπώματα και τα βιομετρικά χαρακτηριστικά βρεφών και παιδιών εντάσσονται στα δρακόντεια μέτρα που προωθεί η Ένωση για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας.

Τα Νέα

Ο Πάγκαλος έχει το DNA του παππού του. Μίλησε λες και βρισκόμαστε σε προδικτατορική περίοδο.

Κίμων Κουλούρης

■ Φασιστάκος και χέστης

18χρονος φασιστάκος έφτιαχνε εθνικιστικά και ρατσιστικά video τα οποία κυκλοφορούσε στο Internet. Αγαπημένες του σπασιαλιτέ οι Τούρκοι και οι Αλβανοί (οποία πρωτοτυπία!). Όταν, όμως, το όνομά του διέρρευσε και άρχισαν τα τηλεφωνήματα, ο φασιστάκος χέστηκε πάνω του και η οικογένειά του τον έστειλε στο εξωτερικό, ζητώντας ταυτόχρονα την προστασία της Αστυνομίας. Ο «σταυραετός» (έτσι υπέγραφε το φασιστοειδές) αποδείχτηκε λιράττη παλιόκοτα.

■ Φασιστικά

«Όταν λες ότι ο νόμος δεν θα εφαρμοστεί ή όταν λες -γιατί υπάρχει και το θετικό- "νόμος είναι το δικιο του εργατή", αυτό είναι κατάλυση της δημοκρατίας». Ποιος το είπε; Ο Πάγκαλος, φυσικά, που εξακολουθεί να είναι μεγαλοστέλεχος του ΠΑΣΟΚ και το φέρει βαρέως που το κόμμα του δεν τον άφησε να πάει στη Βουλή και να ψηφίσει το νόμο-πλαίσιο της φίλης του Μαριέττας. Περιμένουμε με αγωνία την επόμενη δήλωσή του, με την οποία θα ζητήσει να ξανανοήξουν τα ξερονήσια για όσους αποπειραθούν να «καταλύσουν τη δημοκρατία».

Γιατί η ηγεσία του ΠΑΣΟΚ εξακολουθεί να χαϊδεύει τον Πάγκαλο, παρά τις τόσες προκλητικές αναφορές του; Γιατί ο Πάγκαλος λειτουργεί και σαν «λαγός» του Γιωργάκη, όπως είχε λειτουργήσει και σαν «λαγός» του Σημίτη. Αυτά που είπε στο «Βήμα», περί ενδεχόμενου διάλυσης του ΠΑΣΟΚ και δημιουργίας νέου κόμματος είναι απολύτως συμβατά (για να μην πούμε ταυτίζονται) με το «Γιώργο, άλλαξέ τα όλα» και με όσα δηλώνουν off the record διάφοροι της «αυλής» του Γιωργάκη.

■ Νέα μαχαιριά

Εκεί που ο ΣΥΝ προσπαθεί να βγάλει πολιτική υπεραξία από τις φοιτητικές κινητοποιήσεις, βγαίνει ο προηγούμενος πρόεδρος του και του καρφώνει πίσωπλάτα το μαχαίρι, κατηγορώντας τον για «διχαστική και τραυματική» λειτουργία. Ταυτόχρονα, ζητάει να παρέμβουν οι δυνάμεις του ΣΥΝ για να ανοήξουν τα πανεπιστήμια!

Σε ποιον προσφέρει εκδούλευση ο Κωνσταντόπουλος; Στον Καραμανλή, φυσικά, προς τον οποίο ρίχνει γέφυρες (το ίδιο έχει κάνει με το ΠΑΣΟΚ) μπας και καταφέρει να τον προτείνει για πρόεδρο της Δημοκρατίας την επόμενη φορά. Και είναι αδιότακτος.

■ Kimon for ever

«Ένας πολιτικός -και μάλιστα (ας μου επιτραπεί να το πω) ένας πολιτικός με την δική μου ιστορία- μπορεί να συνταξιοδοτηθεί μόνο από τον λαό... Μολονότι σήμερα βρίσκαι εκτός κοινοβουλευτικής ομάδας του ΠΑΣΟΚ, παραμένω... εντός συνείδησης των σπαδών και φίλων του κινήματος» (Κ. Κουλούρης, «Κυρ. Ελευθεροτυπία», 11.3.07).

Τεράστια Κίμωνα, νομίζουμε ότι το τέλος πλησιάζει και δεν το χέρι πάρε χαμπάρι ακόμα.

■ Προφυλακίστηκε ξανά ο Π. Ασπιώτης

Ζούμε μέρες χούντας

«Όλως τυχαίως», την επαύριο της νέας ξεφτίλας που υπέστησαν τα ΜΑΤ στα Εξάρχεια, συνελήφθη ο γνωστός αναρχικός Παναγιώτης Ασπιώτης, ο οποίος είχε προφυλακιστεί για ως υπόθεση της αρπαγής των ασπίδων των ΜΑΤ και αθώωθηκε πανηγυρικά από το Μικτό Ορκωτό Δικαστήριο. Τώρα, κατηγορείται ότι στις 24 Ιούνη του 2005 συμμετείχε σε ληστεία. Στη διάρκεια επεισοδίων στο Rockwave Festival, κάποιοι πήραν το ταμείο. Δυο χρόνια μετά, συνελήφθη ως ένας από τους δράστες ο Ασπιώτης.

Με τι στοιχεία; Με την ύπαρξη τμήματος δακτυλικού του αποτυπώματος

(έτσι λένε οι ασφαλίτες) στην εξωτερική πλευρά μιας ταμειακής μηχανής κυλικείου του φεστιβάλ. Μιας ταμειακής μηχανής που δεν είχε χρήματα και που εκεί που ήταν τοποθετημένη μπορούσαν να την ακουμπήσουν όσοι προσέρχονταν στο κυλικείο για να αγοράσουν κάτι. Και «ανακάλυψαν» το αποτύπωμα του Ασπιώτη δυο χρόνια μετά! Φαίνεται πως ο υπολογιστής που έχουν φέρει για την ταυτοποίηση αποτυπώματων χάλασε και κάλυψε τη δουλειά με το μάτι!

«Λεπτομέρεια» πρώτη: Ο Ασπιώτης εργαζόταν στο φεστιβάλ και αυτό το βεβαιώνουν οι υπεύθυνοί του. Εργαζόταν όλες τις μέ-

ρες που διήρκεσε! «Λεπτομέρεια» δεύτερη: Η μέρα της ληστείας, στην οποία υποτίθεται ότι συμμετείχε ο Ασπιώτης, ταυτίζεται με τη μέρα της επίθεσης ενάντια σε διμοιρία ΜΑΤ στα Εξάρχεια, για την οποία κατηγορήθηκε και αθώωθηκε. Μάλιστα, ένα από τα επιχειρήματά του ήταν ότι αυτός εκείνη την ημέρα εργαζόταν στο Rockwave Festival.

Δεν σε βάλουμε στο χέρι για την επίθεση, θα σε βάλουμε για τη ληστεία. Αυτό είναι το μήνυμα που στέλνουν οι μπάτσοι στον Ασπιώτη. Μήνυμα που έσπευσε να επικυρώσει η «ανεξάρτητη» Δικαιοσύνη που με ομοφωνία ανακριτή

και εισαγγελέα τον προφυλάκισε με συνοπτικές διαδικασίες.

Το μήνυμα, όμως, δεν στέλνεται μόνο στον Ασπιώτη. Ούτε μόνο στον αναρχικό χώρο στον οποίο ανήκει. Το μήνυμα στέλνεται σε όποιον αντιστέκεται, σε ό,τι κινείται κόντρα στη «σιωπή των αμνών» που θέλουν να επιβάλουν. Σ' αυτή την πρόκληση, που δεν είναι καθόλου ανεξάρτητη από τα γεγονότα των τελευταίων ημερών, από την άγρια καταστολή και την προσπάθεια κατατρομοκράτησης του φοιτητικού κινήματος, πρέπει να πάρουν θέση όλοι και όχι μόνο οι... συνήθεις.

■ Αποδιοπομπαίος τράγος

Με συνοπτικές διαδικασίες η ηγεσία του Περισσού ξήλωσε τον γραμματέα της ΚΝΕ και στη θέση του έβαλε τον γραμματέα της οργάνωσης Αθήνας. Η πλάκα είναι ότι με σχόλιο στο «Ριζοσπάστη» διαμαρτυρήθηκαν για τα δημοσιεύματα εφημερίδων που έγραψαν ότι ο Θ. Γκιώνης ξηλώθηκε επειδή του φορτώθηκε αποτυχία σε κρίσιμες σχολές στη διάρκεια των φοιτητικών κινητοποιήσεων.

Τίποτα απ' αυτά που γίνονται στον Περισσό δεν μένει κρυφό. Οι ίδιοι οι Κνίτες λένε ότι ο Γκιώνης ξηλώθηκε γιατί θεωρήθηκε υπεύθυνος για την τακτική που ακολούθησε η ΚΝΕ-ΠΚΣ στο φοιτητικό κίνημα, η οποία οδήγησε στην απομόνωσή της και στην απώλεια στηριγμάτων. Και μεις αναρωτιόμαστε: μόνος του την αποσάφισε αυτή την τακτική ο Γκιώνης; Δεν είναι αυτή η τακτική συμβατή με όλη τη γραμμή του Περισσού, που θέλει πραξικοπηματικά να ελέγξει τα κινήματα; Πρώτη φορά είναι, ειδικά στο φοιτητικό κίνημα, που ξεκινούν με τον τσαμπουκά να βάλουν καπέλο και στο τέλος απομονώνονται; Όχι βέβαια. Το 'χουν πάθει και άλλες φορές αυτό, ακόμα και τις εποχές που ήταν πρώτη δύναμη στα πανεπιστήμια. Ο πραξικοπηματισμός είναι στη φύση τους και δεν διαθέτουν την απαιτούμενη ευελιξία να προσαρμοστούν στις συνθήκες. Εσπασαν, λοιπόν, και πάλι τα μούτρα τους και για να μαζέψουν κάπως τη μουρμούρα στο εσωτερικό της νεολαίας τους βρήκαν αποδιοπομπαίο τράγο στο πρόσωπο του Γκιώνη (ο οποίος, πάντως, δε θα πάει χαμένος, γιατί ως πιστό κομματόσκυλο ξέρι πως παίζεται το παιχνίδι).

■ Πλειστηριασμός

950 ευρώ σύνταξη στο ζευγάρι των χαμηλοσυνταξιούχων έταξε ο Γιωργάκης; 1.000 ετοιμάζεται να τάξει ο Καραμανλής. Το προανήγγειλε ο Τσιτουριδής σε συνέντευξή του στην «Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία»: «Αυτά τα οποία προτείνει ο κ. Παπανδρέου για το 2009 θα είναι κάτω από το όριο φτώχειας εκείνης της εποχής... Δεν μπορούμε να μιλάμε για αξιοπρεπή σύνταξη κάτω από τα όρια φτώχειας».

Στην ίδια συνέντευξη ο Τσιτουριδής ρωτήθηκε και για τις δηλώσεις Αναλυτή για το ασφαλιστικό και δεν είχε πρόβλημα να επανέλθει σε παλιότερες τοποθετήσεις του: «Εμείς δεν αναζητούμε λύσεις προς την κατεύθυνση της αυξήσεως ορίων ηλικίας, των εισφορών και της μείωσης των συντάξεων».

Δεν μας είπε, όμως, αν τα ίδια υποστήριζε και ο Αλογοκυφής στο πρόγνυμα με τον Αλμούνια, εκεί που του είπε ότι μέχρι τις εκλογές δεν μπορεί να αγχίξει το ασφαλιστικό. Αφού είναι να προτείνουν λύσεις μόνο προς όφελος των εργαζόμενων, γιατί δεν δίνουν μια πρόγνυση από τώρα, ώστε να πλεονεκτήσουν του ΠΑΣΟΚ στον προεκλογικό πλειστηριασμό;

■ Μπακογιάννη - Ράις

Συνάντηση για την αντιπυραυλική ασπίδα

Στόχος επετεύχθη STOP Υπουργός Εξωτερικών θέλει συναντηθεί με υπουργό Εξωτερικών ΗΠΑ Ουάσιγκτον 24 τρέχοντος STOP Βασικό θέμα συζήτησης αντιπυραυλική ασπίδα ΗΠΑ εις Ευρώπην STOP

Η Μπακογιάννη πέτυχε το στόχο της, να γίνει δεκτή σε συνάντηση από την Κοντολιζα Ράις, στη διάρκεια της προγραμματισμένης επίσκεψής της στην Ουάσιγκτον την επόμενη εβδομάδα. Εστω κι αν χρειάστηκε να θέσει σε κίνδυνο τις ρωσοελληνικές σχέσεις, ακόμα και την υπογραφή της συμφωνίας για τον αγωγό Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη, στον οποίο τόσα έχει επενδύσει η ελληνική κεφαλαιοκρατία, με τις γνωστές δηλώσεις του εκπροσώπου Τύπου του ΥΠΕΞ Γ. Κουμουτσάκο, ο οποίος διατάχθηκε να επιτεθεί στη ρωσική πολιτική και να καταδικάσει τις αντιδράσεις της Ρωσίας στην ανάπτυξη της περιβόητης «αντιπυραυλικής ασπίδας» των ΗΠΑ στα σύνορα της Ρωσίας με την Ευρώπη (Τσεχία και Πολωνία αρχικά και... βλέπουμε).

Ο Γ. Κουμουτσάκος, εμμέσως πλην σαφώς επιβεβαίωσε ότι το ζήτημα της «αντιπυραυλικής ασπίδας» των ΗΠΑ θα είναι το βασικό στην ατζέντα της συνάντησης Μπακογιάννη-Ράις, απαντώντας σε σχετική ερώτηση ότι αυτό το ζήτημα «βρίσκεται στις προτεραιότητες της αμερικανικής εξωτερικής πολιτικής».

Όμως, δεν πρόκειται μόνο για τη στήριξη που σπεύδει να προσφέρει η ελληνική κυβέρνηση στους νέους αμερικανικούς πολεμικούς τυχοδιωκτισμούς, τη στιγμή μάλιστα που οι άλλες ευρωπαϊκές κυβερνήσεις (και η

ΕΕ, με δηλώσεις του άτυπου ΥΠΕΞ της Χαβριέ Σολάνα) κρατούν αποστάσεις και δεν έχουν ευθυγραμμιστεί με την αμερικανική πολιτική (για τους δικούς τους ιμπεριαλιστικούς λόγους). Υπάρχει η προοπτική να γίνει η χώρα μας και υποδοχέας αμερικανικών πυραύλων, όπως προβλέπει η δεύτερη φάση του αμερικανικού σχεδίου. Πρόσφατα, ο γενικός γραμματέας του ΝΑΤΟ Γιαπντε Χουπτο Σέφερ δήλωσε

ότι η Ελλάδα ανήκει στις χώρες της Νοτιοανατολικής Ευρώπης που έχουν ανάγκη «αντιπυραυλικής ασπίδας». Όταν ρωτήθηκε σχετικά ο Γ. Κουμουτσάκος απάντησε ότι «δεν υπάρχει αυτή τη στιγμή τίποτα συγκεκριμένο που να αφορά τη χώρα μας». Αφρησε, δηλαδή, ανοιχτό το ενδεχόμενο να συμμετάσχει η Ελλάδα στην «αντιπυραυλική ασπίδα», μπαίνοντας πιο βαθιά στον αμερικανικό σχεδιασμό.

ΣΥΝ στηρίζει ΠΑΣΟΚ

Πιεζόμενος από την «ανανεωτική» μερίδα του κόμματός του ο Αλαβάνος συνάντησε τελικά τον Γιωργάκη, την επαύριο των προκλητικών δηλώσεων Πάγκαλου, που χαρακτηρίσε τον ΣΥΝ (και τον Περισσό) «άκρα αριστερά» και τον κατηγορήσε ότι καλεί σε... «κατάλυση της δημοκρατίας». Συναντήθηκε με τον Γιωργάκη, χωρίς να απαιτήσει καν καταδίκη των δηλώσεων Πάγκαλου. Αρκέστηκε στη χλιαρή διαφοροποίηση που έκανε ο Ευθυμίου (και όχι ο ίδιος ο Γιωργάκης), ο οποίος δήλωσε ότι το ΠΑΣΟΚ θεωρεί πως όλα τα κοινοβουλευτικά κόμματα κι-

νούνται εντός του πλαισίου της δημοκρατίας.

Έχουν συνηθίσει εκεί στον ΣΥΝ να γίνονται ρόμπες. Άλλωστε, αυτός είναι ο ρόλος της συμπληρωματικής δύναμης του συστήματος, η πολιτική της οποίας καθορίζεται από την αγωγή μη τυχόν και βρεθεί εκτός Βουλής (υπάρχει, βλέπετε, εκείνο το καταραμένο όριο του 3%).

Όμως, η συνάντηση Αλαβάνου-Γιωργάκη, ενδικά αυτή τη στιγμή, ενστερείται γενικότερου πολιτικού ενδιαφέροντος. Ο ΣΥΝ προσφέρει στο ΠΑΣΟΚ δημοκρατική νομιμοποίηση, σε μια περίοδο που το τελευταίο έχει στηρίξει όλα τα αντιδραστικά μέτρα της

κυβέρνησης για την Παιδεία και στα πανεπιστήμια μεγάλο κομμάτι της νεολαίας του στρέφεται ενάντια στις καταλήψεις και ψηφίζει μαζί με τη ΔΑΠ (χαρακτηριστικά τα όσα έγιναν αυτή τη βδομάδα στο Πολυτεχνείο Κρήτης, στο Πανεπιστήμιο Πειραιά και αλλού).

Γιωργάκης και Αλαβάνος εξέφρασαν την ανησυχία τους για την «εκτροπή της ΝΔ από δημοκρατικές μεθόδους και μεθόδους σεβασμού της νεολαίας» (sic!) και μετά ο Γιωργάκης, με όλη του την άνεση, ζήτησε... «ανοιχτά πανεπιστήμια» και -φυσικά- όχι κατάργηση του νόμου-πλαισίου.

Μια τρύπα στο νερό

Τελικά είναι πολύ... αγάριστοι οι λαοί της Λατινικής Αμερικής! Χωρίς να εκτιμήσουν το ότι καταδέχτηκε να τους επισκεφτεί ο «πλανητάρχης», ο οποίος δήλωσε συνεχιστής της επανάστασης του Σιμόν Μπολίβαρ (!) και έχυσε κι ένα δάκρυ για την οικτρή κατάσταση που βρίσκονται, αποκαλώντας «σκάνδαλο» τη φτώχεια που μαστιάζει την περιοχή και υποσχόμενος να φέρει έναν άνεμο «αλλαγής» κι ένα καπιταλισμό για τους «καμπεσίους», οι «βάρβαροι» τα έκαναν γυαλιά καρφιά σε όλες τις χώρες που πάτησε το πόδι του ο Μπους.

Από τη Βραζιλία (την πρώτη χώρα που επισκέφτηκε) μέχρι το Μεξικό (την τελευταία) χιλιάδες ήταν εκείνοι που διαδήλωσαν εξαγριωμένοι ενάντια στον Μπους και την αμερικάνικη πολιτική. Αντιαμερικάνικες διαδηλώσεις έγιναν ακόμα και εκεί που δεν πάτησε το πόδι του ο Μπους, όπως στην Αργεντινή. Στο Μεξικό μάλιστα οι εξαγριωμένοι διαδηλωτές δε... σεβάστηκαν ούτε την αμερικάνικη Πρεσβεία (αν είναι ποτέ δυνατόν!) και πέταξαν πέτρες στους μπάτσους που τη φυλούσαν, ενώ από τη μανία τους δε γλύτωσε ούτε το ξενοδοχείο που φιλοξενούσε τον «επαναστάτη» «κύριο» Μπους, όπου πέταξαν τοιμεντένια μπλόκια εναντίον του!

Ευτυχώς που υπήρξε κι ο «σοσιαλιστής» Λούλα που σαν καλός μπίζνεσμαν ήταν πρώτης τάξεως οικοδοσπότης και φρόντισε να

ΒΡΑΖΙΛΙΑ

ΟΥΡΟΥΓΟΥΑΗ

αγκαλιάσει θερμά τον «πλανητάρχη», ενώ ο υπουργός Εξωτερικών του υπέγραψε μνημόνιο συνεργασίας στον τομέα των βιοκαυσίμων με την Κοντολιζα Ράις.

Κατά τα άλλα, τίποτα το σπουδαίο δεν έβγαλε το περίφημο ταξιδάκι του Μπους στις πέντε λατινοαμερικάνικες χώρες (Βραζιλία, Ουρουγουάη, Κολομβία, Γουατεμάλα και Μεξικό), πέρα απ' τις πιέσεις που δέχτηκε (ιδιαίτερα κατά την επίσκεψή του στο Μεξικό) για αλλαγή της μεταναστευτικής πολιτικής των ΗΠΑ, που δήλωσε ότι θα συζητήσει στο Κογκρέσο. Αφήστε που του έκανε και χαλάστρα ο Τσάβες ο οποίος πραγματοποίησε δική του περιοδεία σε Αργεντινή, Βολιβία και Αϊτή, γελοιοποιώντας τον «πλανητάρχη» (τον αποκάλεσε ηλίθιο για μια ακόμα φορά), ενώ ο Κολομβιανός φίλος του Μπους, πρόεδρος Αλβάρτο Ουρίμπτε Ζορίτσα, από το σκάνδαλο της σχέσης του με τα τάγματα θανάτου. Δεν κατάφερε να πείσει, λοιπόν, ο «πλανητάρχης» προς μεγάλη λύπη των ανά τη Γη φερεφώνων του, παρά την καλή εκκίνηση πριν την έναρξη της περιοδείας του. Κρίμα! Η στήλη του απευθύνει τα... πιο θερμά της συλλυπητήρια!

■ Παλαιστίνη

Το αδιέξοδο καλά κρατεί

Η δεύτερη μέρα σ' ένα μήνα συνάντηση του Παλαιστίνιου Προέδρου Μαχμούτ Αμπάς με τον Ισραηλινό πρωθυπουργό Εχούντ Ολμέρτ δεν κατέληξε πουθενά άλλου παρά στη συμφωνία να... συνεχιστούν οι συζητήσεις. Ταυτόχρονα όμως ο Ολμέρτ είπε στον Αμπάς να ξεχάσει το δικαίωμα επιστροφής των Παλαιστίνιων προσφύγων στη γη τους, ενώ με αποκιοκρατική ξετσιπωσιά απαίτησε από τον Αμπάς να του δώσει λογαριασμό πού ξόδεψε τα 100 εκατ. δολάρια που του έδωσε το Ισραήλ από τα χρήματα που παράνομα κατακρατά μετά από τον σχηματισμό της κυβέρνησης της Χαμάς το περασμένο καλοκαίρι. Ζήτησε δηλαδή από τον Αμπάς να του δώσει λογαριασμό πού ξόδεψε τα χρήματα που δικαιωματικά ανήκουν στην

Παλαιστινιακή Αρχή, εφόσον προέρχονται από φόρους και δασμούς που συλλέγει το Ισραήλ για λογαριασμό της, σύμφωνα με τις συμφωνίες του Οσλο. Γιατί αν τα ξόδεψε για να πληρώσει μισθούς (ιδιαίτερα σε υπαλλήλους που είναι μέλη της Χαμάς), τότε αυτό είναι αντίθετο στη μεταξύ τους συμφωνία!

Ετσι καταλαβαίνουν οι Σιωνιστές την «ανεξαρτησία» της Παλαιστινιακής Αρχής! Δώσανε τα λεφτά στον Αμπάς (που αποτελούν μόνο ένα μικρό μέρος των 50 εκατ. δολαρίων το μήνα που παρακρατούν για πάνω από 10 μήνες από τους Παλαιστίνιους, παράνομα ακόμα και με τις δικές τους συμφωνίες), μόνο και μόνο για να στήσει τάγματα θανάτου ενάντια στη Χαμάς. Αν δεν το κάνει αυτό, τότε δεν θα του δώσουν φράγκο περισσότερο.

Επόμενο ήταν λοιπόν και η δεύτερη «δύσκολη συνάντηση» (κατά τον Αμπάς) με τους Σιωνιστές να μην οδηγήσει πουθενά. Οπως ακόμα δεν έχουν καταλήξει πουθενά οι διαπραγματεύσεις για την περιβόητη «κυβέρνηση εθνικής ενότητας» που συμφώνησε ο Αμπάς με τον Χανίγια (πρωθυπουργό της απερχόμενης κυβέρνησης της Χαμάς), οι οποίες έχουν κολλήσει καθώς δε μπορούν να γεφυρώσουν τις αντιθέσεις τους ιδιαίτερα στο κρίσιμο ζήτημα του ποιος θα ελέγχει το υπουργείο Εσωτερικών και τις δυνατότητες ασφαλείας. Την ίδια στιγμή εξακολουθούν να σημειώνονται σποραδικές συγκρούσεις μεταξύ των ενόπλων της Χαμάς και της Φατχά και οι ισραηλινές επιδρομές βεβαίως, βεβαίως...

Οι σκλάβοι της αιθανόλης

χώρας, οι αγροτοεργάτες μεταναστεύουν στις περιοχές που καλλιεργούνται τα ζαχαροκάλαμα, αναζητώντας καλύτερη μοίρα. Βρίσκονται όμως αντιμέτωποι με άθλιες συνθήκες δουλειάς σε υψηλές θερμοκρασίες που ορισμένους θα τους στείλουν ακόμα και στο θάνατο.

Σύμφωνα με το «Pastoral do Migrante» (δίκτυο της Καθολικής Εκκλησίας για τους μετανάστες) μόνο στο Σάο Πάολο καταγράφηκαν 17 θάνατοι εργατών από υπερβολική εργασία στα χρόνια 2004-2006. Αυτός ο αριθμός όμως είναι πολύ μικρός αν συγκριθεί με τον αριθμό των νεκρών εργατών που αναφέρονται στις εκθέσεις της κρατικής Περιφερειακής Αντιπροσωπείας Εργασίας, η οποία κατέγραψε 416 θανάτους εργατών μόνο το 2005. Όσοι επιβιώνουν θα πρέπει να καταφέρουν να ζήσουν με τον πενιχρό μισθό κάτω των 200 δολαρίων το μήνα, χωρίς δικαιώματα και στοιβηγμένοι στα ασφυκτικά σπίτια που αναγκάζονται να νοικιάσουν σε εξωφρενικές τιμές από αδίστακτους ιδιοκτήτες.

Αυτά δεν τα καταγγέλλει μόνο ο Guardian. Παρόμοιες καταγγελίες κάνει και το Κίνημα των Ακτιμώνων, που στην επίσημη ιστοσελίδα του αναδημοσιεύει άρθρο της Isabella Kenfield από το καναδέζικο «Κέντρο Ερευνών της Παγκοσμιοποίησης» (Centre for Research on Globalisation) (βλ. <http://www.mstbrazil.org/?q=kenfieldonethanolqu>).

Στο άρθρο αυτό αναφέρεται ότι το χαμηλό κόστος παραγωγής του ζαχαροκάλαμου (από την επεξεργασία του οποίου παράγεται η αιθανόλη που χρησιμοποιείται στο 80% των νέων βραζιλιάνικων αυτοκινήτων) προέρχεται από τη μαζική δουλεία των εργατών και την άρνηση εφαρμογής περιβαλλοντικών κανονισμών. Ετσι, στο Σάο Πάολο το κόστος παραγωγής είναι μόλις 165 δολάρια τον τόνο, όταν στην Ευρώπη φτάνει στα 700 δολάρια τον τόνο! Η εντατικοποίηση της εργασίας έχει φτάσει σε επίπεδα ρεκόρ. Αρκεί να αναφέρουμε ότι στη δεκαετία του '80, ο μέσος όρος της ποσότητας των ζαχαροκάλαμων που απαιτούνταν να κόβουν καθημερινά οι αγροτοεργάτες ήταν 5 με 8 τόνοι. Σήμερα η ποσότητα που απαιτείται είναι 12 με 15 τόνοι, δηλαδή 2 με 3 φορές μεγαλύτερη. Η ανάπτυξη της παραγωγής συνοδεύτηκε από συγκεντροποίηση του κεφαλαίου σε λιγότερα χέρια με συνέπεια εκατοντάδες χιλιάδες απολύσεις. Ενώ πριν από 15 χρόνια υπήρχαν 43 εργοστάσια αλέσης ζαχαροκάλαμων και διύλισης αιθανόλης στο Περναμπούκο (την περιφέρεια της Ανατολικής Βραζιλίας όπου καλλιεργείται το ζαχαροκάλαμο), σήμερα έμειναν μόλις 25, με αποτέλεσμα να χαθούν 150.000 θέσεις εργασίας.

Αν σ' αυτά προστεθεί η τεράστια οικολογική καταστροφή που καταγγέλλουν

περιβαλλοντικές οργανώσεις από τη μονοκαλλιέργεια ζαχαροκάλαμου (με την καταστροφή χιλιάδων στρεμμάτων δασών) και τη μεγάλη κατανάλωση νερού για τη διύλιση της αιθανόλης (πάνω από 4 λίτρα νερού για την παραγωγή 1 λίτρου αιθανόλης), τότε η εικόνα αυτής της «ανάπτυξης» ολοκληρώνεται. Κι όλα αυτά στο βωμό της μεγάλης μπίζνας που ξεκίνησε από τη δεκαετία του '70 (την περίοδο της βραζιλιάνικης χούντας) και συνεχίζεται μέχρι σήμερα, έχοντας μετατρέψει τη Βραζιλία στον κύριο προμηθευτή αιθανόλης στον κόσμο (κατέχει το 70% των παγκόσμιων εξαγωγών, από τις οποίες το 58% προορίζεται για τις ΗΠΑ).

ΥΓ: Μπορεί η Ράις με τον Βραζιλιάνο ομολόγο της να συνυπέγραψαν το μνημόνιο συνεργασίας για την παραγωγή αιθανόλης, όμως το αμερικάνικο κεφάλαιο δεν ενδιαφέρθηκε ούτε καν να συζητήσει την άρση των δασμών που επιβάλλει το αμερικάνικο κράτος στις εισαγωγές αιθανόλης από τη Βραζιλία (54 σεντς ανά γαλόνι). Κι αυτό γιατί αιθανόλη παράγεται και στις ΗΠΑ οπότε κατά παράβαση των νόμων της περιβόητης... παγκοσμιοποίησης, οι «υπέρμαχοι» του «ελεύθερου εμπορίου» δίνουν ένα ακόμα παράδειγμα προστασίας των δικών τους καπιταλιστών έναντι των Βραζιλιάνων ανταγωνιστών τους. Φίλοι, φίλοι αλλά η τσέπη, τσέπη!

«Ένας κατάλογος λαθών στο Αφγανιστάν»

Με τον τίτλο αυτό δημοσιεύτηκε πρόσφατα ένα άρθρο στο «The Jamestown Foundation» αρχικά και στη συνέχεια στην ιστοσελίδα των «Asia Times». Συγγραφέας του ο Michael Scheuer, που υπηρέτησε στη CIA για 22 χρόνια και παραιτήθηκε το 2004. Υπηρέτησε επίσης ως επικεφαλής της Μονάδας για τον Μπιν Λάντεν του Αντιτρομοκρατικού Κέντρου από το 1996 μέχρι το 1999. Είναι συγγραφέας των βιβλίων: «Αυτοκρατορική γβρις: Γιατί η Δύση χάνει τον Πόλεμο ενάντια στην Τρομοκρατία» και «Μέσα από τα μάτια των εχθρών μας: ο Οσάμα μπιν Λάντεν, το Ριζοσπαστικό Ισλάμ και το Μέλλον της Αμερικής».

Για ευνόητους λόγους, το άρθρο αυτό παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον, γι' αυτό και δημοσιεύουμε εκτεταμένα αποσπάσματα.

«Το Αφγανιστάν χάνεται ξανά για τη Δύση, παρόλο που μια συμμαχική δύναμη 5.000 στρατιωτών έχει εξαπολύσει μια μεγάλη εαρινή επίθεση στο νότο της χώρας. Η εξέγερση μπορεί να τραβήξει για πολλούς μήνες ή μερικά χρόνια, αλλά το ρεύμα έχει πάρει τη στροφή. Όπως τον Αλέξανδρο των Ελλήνων, τους Βρετανούς και τους Σοβιετικούς πριν από την καθοδηγούμενη από τις ΗΠΑ συμμαχία, οι κατώτεροι Αφγανοί αντάρτες έχουν αναγκάσει πολύ ανώτερες δυτικές στρατιωτικές δυνάμεις στο μονοπάτι που οδηγεί στην εκκένωση.

Για ποιους λόγους το σενάριο αυτό επαναλαμβάνεται; Με δυο λόγια, η ήττα των δυτικών δυνάμεων στο Αφγανιστάν συμβαίνει επανειλημμένα, γιατί η Δύση δεν έχει επίγνωση του σθένους, της υπομονής, της εφευρετικότητας και της περηφάνιας των Αφγανών για την ιστορία τους. Αν και οι ξένες δυνάμεις στο Αφγανιστάν είναι πάντα πιο σύγχρονες, καλύτερα εξοπλισμένες και εκπαιδευμένες, ηττώνται συνεχώς από τις ίδιες, μικρής κλίμακας αλλά αδυσώπητες επιθέσεις και ενέδρες ανταρτοπόλεμου, καθώς και από την αδιαπέραστη τοπογραφία της χώρας, που επιτρέπει στους Αφγα-

νούς να υποχωρούν, να κρύβονται και να επιτίθενται μια άλλη μέρα. Το καινούργιο στοιχείο σ' αυτό το σχήμα, που το αντιμετώπισαν οι Σοβιετικοί και τώρα το αντιμετωπίζει η καθοδηγούμενη από τις ΗΠΑ συμμαχία, είναι το ασφαλές καταφύγιο που έχουν βρει οι Αφγανοί στο Πακιστάν. Αυτή είναι η βασική απάντηση στο γιατί η Ιστορία έχει δει τόσους πολλούς ηττημένους στρατούς στο Αφγανιστάν.

Το τελευταίο επεισόδιο σ' αυτή την ιστορική παράδοση έχει μερικά διακριτικά χαρακτηριστικά. Κατ' αρχήν, οι δυτικές δυνάμεις, ενώ είναι καλύτερα εξοπλισμένες και τεχνολογικά ανώτερες, είναι πολύ λίγες αριθμητικά. Σήμερα, οι δυτικές δυνάμεις συνολικά είναι περίπου 40.000 στρατιώτες. Αν αφαιρέσουμε τις δυνάμεις υποστήριξης και τα αποσπάσματα του ΝΑΤΟ που περιορίζονται σε μη μάχιμους ρόλους, η πραγματική μάχιμη δύναμη είναι πολύ μικρότερη και έχει καθήκον να ελέγχει μια χώρα της έκτασης του Τέξας, που έχει μερικά από τα ψηλότερα βουνά στη γη.

Δεύτερο, η Δύση υποτίμησε τη δύναμη των Ταλιμπάν και την αποδεκτικότητά τους από τον Αφγανικό λαό. Όταν εισέβαλε στο Αφγανιστάν το 2001, βασικοί στόχοι της Δύσης ήταν ο Οσάμα μπιν Λάντεν, ο Αϊμάν αλ-Ζαουάχιρι, ο Μουλίας Ομάρ και άλλα ηγετικά στελέχη της Αλ-Κάιντα. Και επειδή η επιχείρηση επικεντρώθηκε σε μια ηγετική ομάδα, τα αφγανοπακιστανικά σύνορα δεν εκλείσαν και έτσι διέφυγαν όχι μόνο η καταδικασμένη ομάδα αλλά και η μεγαλύτερη δύναμη των απλών μαχητών. Αυτοί που διέφυγαν επιστρέφουν τώρα σε μεγάλους αριθμούς και είναι καλύτερα οπλισμένοι, εκπαιδευμένοι και οργανωμένοι απ' ό,τι κατά την εξοδό τους. Πιθανότατα η δύναμη των Ταλιμπάν και των συμμάχων τους (της Αλ-Κάιντα, του Γκουλμπουντίν Χεκματιάρ, του Τζαλαουντίν Χαγκανί και άλλων) είναι τουλάχιστον ίση αριθμητικά με τη δύναμη της συμμαχίας.

Επιπλέον, η δύναμη των Ταλιμπάν

δεν αποτελείται μόνο από λίγα υπολείμματα των παλαιμάχων Ταλιμπάν και ως επί το πλείστον από νέους μαχητές. Ο κορμός της είναι βετεράνοι μαχητές, τους οποίους η συμμαχία δεν κατάφερε να σκοτώσει το 2001 και στις αρχές του 2002, που είναι σκληραγωγημένοι, έμπειροι, ξεκούραστοι και έτοιμοι να διεξάγουν τον ιερο πόλεμο.

Οι δυτικοί ηγέτες πιστεύουν ότι πολλοί Αφγανοί δεν θα είναι ευτυχισμένοι να δουν την επιστροφή των Ταλιμπάν. Αυτό συμβαίνει γιατί η καθοδηγούμενη από τις ΗΠΑ συμμαχία βάζει το κάρτο πριν από το άλλο. Πριν από την εισβολή το 2001, το καθεστώς των Ταλιμπάν δεν ήταν αγαπητό, αλλά είχε κερδίσει την εκτίμηση, γιατί είχε καταφέρει να επιβάλει το νόμο και την τάξη στο μεγαλύτερο μέρος του Αφγανιστάν. Αν και οι γυναίκες έπρεπε να μένουν στο σπίτι, λίγα κορίτσια μπορούσαν να πάνε σχολείο και κάποιο μέλος του σώματος μπορούσε να κοπεί ακόμη και για μικρές παραβάσεις, οι περισσότεροι Αφγανοί ένιωθαν ότι υπήρχε ασφάλεια για τους ίδιους, τις οικογένειες τους και τις καλλιέργειες ή τις επιχειρήσεις τους.

Η νίκη της συμμαχίας, διέλυσε το καθεστώς του νόμου και της τάξης των Ταλιμπάν και αντί να το αναπληρώσει άμεσα (πράγμα αδύνατο, γιατί δεν υπήρχαν αρκετά στρατεύματα), οι ηγέτες της συμμαχίας κινήθηκαν για εκλογές, για την εφαρμογή των δικαιωμάτων της γυναίκας και τη δημιουργία κοινοβουλίου, ενώ στο μεγαλύτερο μέρος του αγροτικού Αφγανιστάν επικράτησε η αναρχία, η εγκληματικότητα και η εξουσία των πολέμαρχων, που επικρατούσαν πριν από την περίοδο των Ταλιμπάν.

Η κατάσταση επιδεινώθηκε από το γεγονός ότι πολλές από τις πρωτοβουλίες που πήρε η συμμαχία, ιδιαίτερα οι εκλογές και τα δικαιώματα των γυναικών, σε συνδυασμό με την εξαθλίωση των Αφγανών αγροτών, παρουσιάστηκαν σαν επιθέσεις στα πατροπαράδοτα κοινωνικά, φυλετικά και θρησκευτικά ήθη. Καθώς οι

Αφγανοί βρέθηκαν αντιμετώπι με την πραγματικότητα της σκλαβιάς των εγκληματικών συμμοριών και πιστεύοντας ότι η κουλτούρα τους δέχεται επίθεση, δεν πρέπει να προκαλεί εντύπωση που καλωσορίζουν τους Ταλιμπάν.

Το τρίτο πρόβλημα για τη συμμαχία είναι ο χρόνος που έχει περάσει στο Αφγανιστάν. Μετά από 6 χρόνια κατοχής, οι δυτικοί ηγέτες είναι αντιμετώπι όχι μόνο με ένα ισχυρότερο από το 2001 εχθρό, αλλά και με μια αυξανόμενη απομόνωση και με τις αντιξενικές διαθέσεις του αφγανικού λαού.

Ωστόσο, δε μπορεί να πει κανείς ότι οι Αφγανοί είναι ξενόφοβοι. Αντίθετα, είναι παραδοσιακά φιλόξενοι και υπερβολικά προστατευτικοί για τους ξένους επισκέπτες - απόδειξη η μεταχείριση του Μπιν Λάντεν - αλλά έχουν υπερβολικά μικρή ανοχή απέναντι σε ξένους που επιδιώκουν να τους εξουσιάσουν. Σήμερα, οι Αφγανοί αντιλαμβάνονται ότι βρίσκονται υπό διπλή εξουσία και μάλιστα υπό διπλή κακή εξουσία, υπό την εξουσία ξένων, της υπό την ηγεσία των ΗΠΑ συμμαχίας, και υπό την εξουσία της δυτικόφιλης, κατ' όνομα Ισλαμικής και διεφθαρμένης κυβέρνησης του προέδρου Χαμίτ Καρζάι.

Αυτή η αντίληψη του «ξένου ζυγού», παράλληλα με τις επεκτεινόμενες εχθροπραξίες, τη μικρή ανοικοδόμηση και την εγκληματικότητα έχουν δημιουργήσει ένα εύφορο εθνικιστικό περιβάλλον, το οποίο εκμεταλλεύονται οι Ταλιμπάν και οι σύμμαχοί τους....»

Και το άρθρο καταλήγει:

«Το μέλλον για τη Δύση στο Αφγανιστάν είναι ζοφερό και είναι ακόμη πιο αποκαρδιωτικό το γεγονός ότι μεγάλο μέρος της ευθύνης για την ήττα θα φέρει η ίδια, γιατί δεν μελέτησε επαρκώς τα μαθήματα της Ιστορίας».

■ Κινέζικη καταστολή

Η με το συμπάθειο... κομμουνιστική Κίνα (τόσο... κομμουνιστική όσο επαναστάτης είναι ο Μπους) έδειξε για μια ακόμα φορά το πραγματικό της πρόσωπο. Αγρία καταστολή που είχε σαν αποτέλεσμα ένα νεκρό και 60 τραυματίες στην επαρχία Χουνάν που επί τέσσερις μέρες συγκλονίστηκε από βίαιες συγκρούσεις χιλιάδων διαδηλωτών με την αστυνομία. Οι συγκρούσεις ξεκίνησαν την περασμένη Παρασκευή μετά από απόφαση της κυβέρνησης να υπερδιπλασιάσει τα κόμιστρα των λεωφορεί-

ων, με τους διαδηλωτές να στήνουν οδοφράγματα και να πετάνε πέτρες στην «Ενοπλη Λαϊκή Αστυνομία» που ήρθε για να ενισχύσει τις τοπικές δυνάμεις ασφαλείας που δε μπορούσαν να μαζέψουν τη λαϊκή αγανάκτηση. Σύμφωνα με το «Αλ Τζαζίρα» (13/3/07), «η αγανάκτηση για την εκτεταμένη διαφθορά, τις απαλλοτριώσεις γης και τις αυξήσεις των τιμών υποδαύλισαν χιλιάδες "μαζικά περιστατικά" τον περασμένο χρόνο, σύμφωνα με επίσημα στοιχεία, και οι ηγέτες της χώρας έχουν θέσει σαν πρώτη προτεραιότητα να κάνουν πιο εναρμονισμένη την κοινωνία». Καλή επιτυχία, κύριοι, αλλά δε νομίζουμε ότι θα το πετύχετε!

■ Πυρηνική υποκρίσια

Αυτό κι αν είναι υποκρίσια. Κατηγορούν το Ιράν για την ανάπτυξη πυρηνικής βιομηχανίας, όταν είναι έτοιμοι να δώσουν χέρι βοήθειας στην πάλαι ποτέ «τρομοκρατική» Λιβύη για να ανοίξει το πρώτο της πυρηνικό εργοστάσιο! Ο λόγος για τους Αμερικάνους, φυσικά, που σύμφωνα με το επίσημο ειδησεογραφικό πρακτορείο της χώρας πρόκειται να συνάψουν συμφωνία με τη Λιβύη για παροχή βοήθειας στην ανέγερση πυρηνικού εργοστασίου παραγωγής ηλεκτρισμού και αφαλάτωσης νερού. Οι Αμερικάνοι φυσικά λένε ότι δε φοβούνται, γιατί η Λιβύη δεσμεύτηκε ότι δεν πρόκειται να παράγει πυρηνικά όπλα. Το ίδιο βέβαια κάνει και το Ιράν, το οποίο όμως βρίσκεται στο μάτι του κυκλώνα, αν και χρειάζεται τουλάχιστον μια πενταετία για να αποκτήσει αυτή τη δυνατότητα. Η Λιβύη όμως δεν είναι Ιράν. Αφότου έδωσε γη και ύδωρ στους Αμερικάνους, έχει το OK να κάνει ό,τι θέλει (φυσικά υπό την υψηλή εποπτεία τους).

■ Ινδία: 50 νεκροί μπάτσοι από πυρά ανταρτών

Μαοϊκοί αντάρτες, που πολεμούν εδώ και 30 χρόνια σε αρκετές περιοχές της Ινδίας, επιτέθηκαν αιφνιδιαστικά σε ένα αστυνομικό φυλάκιο στην κεντρική Ινδία, στο οποίο βρίσκονταν 75 αστυνομικοί, και σκότωσαν 50 απ' αυτούς. Η επίθεση έγινε το βράδυ της περασμένης Τετάρτης στην περιοχή Dantewada του κρατιδίου Chhattisgarh, που αποτελεί προπύργιο των ανταρτών. Οι αντάρτες έχουν ισχυρή παρουσία σε οχτώ από τις 16 περιφέρειες του κρατιδίου αυτού. Στο πεδίο της μάχης δεν βρέθηκαν πτώματα ανταρτών, σύμφωνα με την ανακοίνωση του υπουργού Εσωτερικών του κρατιδίου. Στις αρχές Μαρτίου σκοτώθηκαν στην ίδια περιοχή 5 ακόμη αστυνομικοί από έκρηξη νάρκης.

Οι αντάρτες, που είναι γνωστοί με το όνομα Ναξάλιτες, έχουν γίνει τόσο ισχυροί σε μερικές περιοχές ώστε έχουν σχηματίσει δικές τους παράλληλες διοικήσεις και σύστημα απονομής δικαιοσύνης.

Οι «ευφυείς» αντάρτες υπερέρχουν του αμερικάνικου στρατού

Ο αμερικάνικος στρατός μένει πίσω από τους αντάρτες στο Ιράκ στην τακτική σ' ένα πόλεμο που χαρακτηρίζεται από ανώτερους Αμερικάνους αξιωματικούς ως η μεγαλύτερη πρόκληση από τον πόλεμο της Κορέας πριν από 50 χρόνια. Η απαισιόδοξη αυτή εκτίμηση έγινε, σύμφωνα με τη βρετανική εφημερίδα «The Observer» (11/3/07), από ανώτατους Αμερικάνους αξιωματικούς που πήραν μέρος σε μια σύσκεψη που έγινε στις ΗΠΑ στις αρχές Μαρτίου, οι οποίοι περιέγραψαν τους αντάρτες στο Ιράκ και στο Αφγανιστάν ως «ευφυείς, εύστροφους και πανούργους».

Το πιο καταστρεπτικό είναι ότι η μόνη υπερδύναμη στον κόσμο κινδυνεύει να υποχωρήσει από λίγες δεκάδες χιλιάδες ελαφρά οπλισμένους άτακτους, που έχουν αναπτύξει μεθόδους ικανές να καταστρέψουν οχήματα και αεροσκάφη αξίας πολλών εκατομμυρίων δολαρίων. Αντίθετα, ο αμερικάνικος στρατός καθυστερεί να απαντήσει στις

προκλήσεις του πολέμου εναντίον της εξέγερσης. Οι αντάρτες έχουν τη δυνατότητα να προσαρμόζονται γρήγορα, να εκμεταλλεύονται τους αμερικάνικους κανόνες μάχης, να τους στρέφουν εναντίον των αμερικάνικων δυνάμεων και να διαδίδουν γρήγορα τρόπους καταστροφής ή αχρήστευσης των θωρακισμένων οχημάτων. Ο αμερικάνικος στρατός παρεμποδίζεται επίσης στις προσπάθειές του να διαλύσει ομάδες ανταρτών εξαιτίας της οριζόντιας διοικητικής δομής μέσα σε συνεργαζόμενα δίκτυα μικρών ομάδων, έτσι ώστε είναι δύσκολο να στοχεύσει κάποια ιεραρχία μέσα στην εξέγερση.

Οι παρατηρήσεις αυτές, μεταξύ άλλων, έγιναν από Αμερικάνους στρατηγούς σε σύσκεψη της «Ένωσης του Αμερικάνικου Στρατού» στο Fort Lauderdale στη Φλόριδα και σε συζητήσεις με τον «Observer».

Τις παρατηρήσεις των Αμερικάνων στρατηγών επιβεβαιώνει η αδυναμία του αμερικάνικου στρα-

τού να καταστείλει την εξέγερση στην επαρχία Ανμπάρ, όπου έχει υποστεί και τις μεγαλύτερες απώλειες, και στην επαρχία Ντιγκάλα, όπου οι επιθέσεις εναντίον των αμερικάνικων δυνάμεων έχουν αυξηθεί κατά 70% από το περασμένο καλοκαίρι, γεγονός που ανάγκασε την αμερικάνικη στρατιωτική διοίκηση να στείλει τις τελευταίες μέρες περισσότερους από 700 επιπλέον στρατιώτες για να ενισχύσουν τους 3.500 που ήδη επιχειρούν στην επαρχία αυτή.

Παράλληλα βρίσκεται σε εξέλιξη, με πενιχρά μέχρι στιγμής αποτελέσματα, η επιχείρηση καταστολής στη Βαγδάτη, η οποία συναντά σοβαρή αντίσταση στις σουνιτικές συνοικίες, παρόλο που, όπως φαίνεται, σημαντικός αριθμός ανταρτών έχει εγκαταλείψει την πόλη και έχει μεταφέρει τη δράση του σε άλλες περιοχές. Οι εξελίξεις αυτές ανάγκασαν το διοικητή του αμερικάνικου στρατού στο Ιράκ, το στρατηγό Ντέιβιντ Πετρά-9

ΣΥΝΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 9

Ανυποχώρητοι

«Οποιος καταφεύγει σε παράνομες πράξεις είναι φυσικό να περιμένει να υποστεί τις συνέπειες». Με ύφος χιλίων Ζαγοριαννάκων («αποφασίζομεν και διατάσσομεν») ο απίθανος αυτός Αντώνιος απειλεί τους πανεπιστημιακούς που δηλώνουν ότι δεν θα εφαρμόσουν αλλά θα μπλοκάρουν το νόμο-πλαίσιο της Γιαννάκου και του Καραμανλή.

Δίπλα στην κυβέρνηση στέκεται το ΠΑΣΟΚ. Οχι μόνο με τις δηλώσεις Πάγκαλου, που εξακολουθεί να παραμένει εξέχων στέλεχος του, αλλά με τον ίδιο τον πρόεδρό του, που δεν ζητά απόσυρση του νόμου («πρόχειρος, αντιφατικός και αδιέξοδος» είναι οι χαρακτηρισμοί στους οποίους εξαντλεί την κριτική του), δεν παραλείπει όμως να ζητήσει «ανοιχτά πανεπιστήμια, για να μπορέσει επιτέλους να γίνει διάλογος με νηφαλιότητα». Με ποιους θα γίνει διάλογος, μ' αυτούς που λένε «ιδού ο νόμος, εφαρμόστε τον»;

Στις 8 Μάρτη η κυβέρνηση δοκίμασε για μια ακόμη φορά (όπως και τον περασμένο Ιούνιο) να τσακίσει το φοιτητικό κίνημα με την κρατική βία. Επιστράτευσε ΜΑΤ, εισαγγελείς, δικαστές, ΜΜΕ, αλλά δεν της βγήκε. Οι φοιτητές αντιστάθηκαν (όσο μπορούσαν με τη δεδομένη κατάσταση του κινήματός τους) και για πρώτη φορά κατάφεραν να γυρίσουν, έστω και πρόσκαιρα, το κλίμα στα ΜΜΕ. Ετσι, η κυβέρνηση αποφάσισε τούτη τη βδομάδα να παίξει το χαρτί της ηπιότητας, μπας και μπορέσει η ΔΑΠ στα ΑΕΙ και ΤΕΙ να εισπράξει υπέρ της τον τρόπο που έσπειραν οι δυνάμεις της κρατικής καταστολής.

Το αποτέλεσμα ήταν και πάλι τζιφός. Ελάχιστες ήταν οι συνελεύσεις που κερδήθηκαν από τη ΔΑΠ. Η βελόνα στον πίνακα των κατειλημμένων τμημάτων ΑΕΙ-ΤΕΙ έμεινε καρφωμένη στο 250. Ανάμεσά τους όλα σχεδόν τα τμήματα των μεγαλύτερων ιδρυμάτων, αυτά που αποτελούν την εμπροσθοφυλακή αλλά και το βαρόμετρο του αγώνα.

Ενα φάντασμα πλανιέται πάνω από τα κυβερνητικά μέγαλα. Το ξεχασμένο 1979, στο οποίο ουδείς αναφερόταν μέχρι την προηγούμενη βδομάδα, τώρα όμως βρίσκεται στα χείλη όλων των αναλυτών των αστικών ΜΜΕ. «Να ξαναζήσει το '79, με ψηφισμένο νόμο κατάληψη ξανά». Το σύνθημα που εδώ και ένα μήνα σχεδόν ζυμώνουν οι φοιτητές της «Κόντρας» έγινε την περασμένη Πέμπτη μυριόστομο σύνθημα στα φοιτητικά μπλοκ της Αθήνας.

Οι καταλήψεις συμπλήρωσαν ήδη μια βδομάδα μετά την ψήφιση του νόμου-πλαισίου και βαδίζουν πλησιέστες στη δεύτερη. Ανεξάρτητα από το αν η ΠΟΣΔΕΠ θα έχει τα κουράγια να συνεχίσει τη δική της απεργία (δε μπορούμε να περιμένουμε και πάρα πολλά από το συγκεκριμένο κοινωνικό στρώμα, που τόσο έχει βληθεί τελευταία), οι φοιτητές δείχνουν αποφασισμένοι να συνεχίσουν. Το ερώτημα, που κουτοπόνηρα έβαζαν κάποιοι: «πόσο θ' αντέξουν οι φοιτητές;», έχει αντιστραφεί: «πόσο θ' αντέξει η κυβέρνηση;». Το παραμυθάκι για τις «μειοψηφίες» δεν περνάει πια, ειδικά όταν η ΔΑΠ πάει στις συνελεύσεις και τις χάνει πανηγυρικά.

Το δικό μας καθήκον. Των μη φοιτητών. Να σταθούμε πιο αποφασιστικά, πιο μαζικά στο πλευρό του φοιτητικού κινήματος. Για να γείρει αποφασιστικά η ζυγαριά προς τη μεριά της νίκης.

Αυτό το πανό είναι «όλα τα λεφτά»...

■ Επικίνδυνος

«Η Ελλάδα δεν θέλει λογικές ανάρτικου πόλεων. Είναι μια ειρηνική χώρα. Παιδιά μας είναι και αυτοί και δεν θέλουμε να τους δούμε ως απολωλότα όντα. Αλλά οι παντοειδείς στρατολόγοι τους αδιαφορούν για τις δυσμενείς συνέπειες. Η Αστυνομία δεν έχει βεντέτα με κανέναν. Προσπαζούμε τις περιουσίες των πολιτών και δίνουμε μάχες καθηλωτικής άμυνας με τους αντάρτες των πόλεων». Βύρων Πολυδύρας («Το Παρόν»).

Ο άνθρωπος έχει χάσει κάθε επαφή με την πραγματικότητα. Η γραφικότητά του έχει προ πολλού ξεπεράσει τα όρια της γελοιοποίησης και αυτό τον καθιστά πιο επικίνδυνο. Όταν χαρακτηρίζει συνήθεις (σε όλο τον κόσμο) μαχητικές πρακτικές των κινημάτων «ανάρτικο πόλεων», σημαίνει ότι καλεί τους «πραιτόρες» του να αποτούν με τα όπλα σε κάθε τέτοιου είδους σύγκρουση. Από την παλιά «εκτίμηση» Πολυδύρας, ότι ο αστυνομικός είναι «νευρικό σύστημα» και μπορεί κάποια στιγμή να φτάσει στα άκρα, φτάσαμε στο «δόγμα Πολυδύρας», που βαφτίζει μαχητικές ομάδες διαδηλωτών «ανάρτικο πόλεων», το οποίο —όπως γνωρίζει κάθε άνθρωπος που έχει επαφή με την πραγματικότητα— σημαίνει ένοπλη δράση, η οποία δικαιολογεί την ένοπλη αντιμετώπισή της από το κράτος. Έχει βγει από μέσα του ο παλιός ακροδεξιός ΕΚΟΦίτης και δεν κρατιέται με τίποτα.

■ Ανενημέρωτος ή προβοκάτορας;

«Ανάλογη επίθεση είχε δεχτεί πριν από δυο χρόνια άλλη διμοιρία των ΜΑΤ στη Χαριλάου Τρικούπη. Οι δράστες τότε είχαν δημοσιεύσει φωτογραφίες με τα υλικά που είχαν αρπάξει από τους αστυνομικούς σε δικτυακό τόπο. Λίγους μήνες αργότερα η Αστυνομία συνέλαβε τρία άτομα, τα οποία εμφάνισε ως δράστες της επίθεσης. Τα άτομα αυτά προφυλακίστηκαν για αρκετούς μήνες. Προσφάτως αποφυλακίστηκαν υπό όρους». Από ρεπορτάζ της «Ελευθεροτυπίας» την περασμένη Δευτέρα, με υπογραφή Γ.Ι.Μ., πίσω από το οποίο «κρύβεται» ο αστυνομικός συντάκτης της εφημερίδας. Ο οποίος προφανώς «δεν γνωρίζει» ότι οι Καλαϊτζίδης, Καρασαρίνης και Ασιπώτης, που κατηγορή-

θηκαν για την υπόθεση στην οποία αναφέρεται, δεν «αποφυλακίστηκαν υπό όρους», αλλά δικάστηκαν από Μικτό Ορκωτό Δικαστήριο και αθώωθηκαν με ψήφους 6 έναντι 1 (δηλαδή, εκτός από τους ενόρκους, τους αθώωσαν και οι δύο από τους τρεις τακτικούς δικαστές). Αν δεν ήξερε το γεγονός, τι πιο εύκολο από το να κάνει μια ερώτηση στους δικαστικούς συντάκτες της εφημερίδας του, οι οποίοι κάλυψαν εν εκτάσει τη δίκη; Αν το ήξερε, σημαίνει ότι λειτούργησε σαν παπαγαλάκι της Ασφάλειας, σαν κοινός προβοκάτορας. Σε κάθε περίπτωση, παγίδεψε την εφημερίδα του και την κατέστησε (ακόμα περισσότερο) αναξιόπιστη.

■ Ο όφισ την εξηπάτησε

Διαμαρτύρεται η ΚΟΕ, διότι στην «Αυγή» δημοσιεύτηκε η εκλογική διακήρυξη του ΣΥΡΙΖΑ, την οποία η ίδια δεν έχει υπογράψει, καθώς η διαδικασία διαμόρφωσής της δεν έχει ολοκληρωθεί. Δηλώνει ότι δε θα στηρίξει το εγχείρημα «ο ΣΥΝ και οι φίλοι του» (αλήθεια, αυτό δεν είναι ο ΣΥΡΙΖΑ;) και διαμαρτύρεται για «μειωτική αντιμετώπισή της» από διάφορες πλευρές στις οποίες θα απαντήσει «όταν έρθει η ώρα».

Συγνώμη, γιατί ζαλιστήκαμε λίγο. Η ΚΟΕ δεν ήταν που πριν λίγο καιρό δημοσίευσε στην «Ελευθεροτυπία» ένα άρθρο-ύμνο στον Αλαβάνο, που φέρνει νέα νουή στην ελληνική Αριστερά; Τι έγινε στο μεταξύ, ρε παιδιά; Φαίνεται πως τα μεγάλα ύψη

φέρνουν ιλιγγούς...

■ Ντροπή (1)

Πόσο «χαλασμένο» πολιτικά και ηθικά πρέπει να είναι ένα νέο παιδί, φοιτητής, συνδικαλιστής της ΕΑΑΚ, για να χρησιμο-

■ Πρασινογάλαζες κολεγιές

Ο πρώην ευρωβουλευτής του ΠΑΣΟΚ, καθηγητής Εργατικού Δικαίου Ι. Κουκιάδης τοποθετήθηκε επικεφαλής επιτροπής που συγκρότησε ο Τσιτουρίδης, προκειμένου να επεξεργαστεί αλλαγές στην εργατική νομοθεσία. Τι σόι αλλαγές χρειάζεται η εργατική νομοθεσία; «Η επιτροπή καλείται να μελετήσει και να εισηγηθεί τρόπους για την προσαρμογή της εργατικής νομοθεσίας στις νέες μορφές εργασίας (μερική απασχόληση, εργασία με συμβάσεις έργου, ενοίκιαση εργαζομένων κ.ά.), στην εφαρμογή ευέλικτων ωραρίων απασχόλησης, στα όρια των ομαδικών απολύσεων και το κόστος των αποζημιώσεων» έγραψε η «Ημερησία», εφημερίδα που κάθε άλλο παρά εχθρική προς το ΠΑΣΟΚ είναι (ανήκει στο συγκρότημα Μπόμπολα). Πρόκειται για τα μέτρα της λεγόμενης flexicurity, την οποία προωθεί πιεστικά η Κομισιόν, έχουσα πλέον και το πράσινο φως από τους ηγέτες των «25», που ενέκριναν με συνοπτικές διαδικασίες την έκθεσή της στην πρόσφατη εαρινή Σύνοδο Κορυφής. Ορο που στην Ελλάδα μας γνώρισε πρώτη η Α. Διαμαντοπούλου, μεταφράζοντάς τον ως «ευελφάεια» (από τα ευελξία και ασφάλεια). Πονηρός ο Τσιτουρίδης, έβαλε επικεφαλής τον Πασόκο, για να καλυφθεί ο ίδιος πίσω από τους «επιστήμονες» που θα επεξεργαστούν τα νέα αντεργατικά μέτρα. Γι' αυτό και η σχετική εξαγγελία πέρασε στο ντούκου και από το ΠΑΣΟΚ και από τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία.

ποιεί τον όρο «γνωστοί - άγνωστοι κουκουλοφόροι», αναπαράγοντας όλη τη χυδαία προπαγάνδα των ΜΜΕ; Για την ιστορία, το όνομά του είναι Δημήτρης Φάκαλης και η συγκεκριμένη φράση είναι από συνέντευξή του στο «Πριν» της περασμένης Κυριακής. Φυσικά, ο δημοσιογράφος καθόλου δεν αισθάνθηκε την ανάγκη να προστατεύσει τον φιλοξενούμενο και σύντροφό του από το απόηχο. Προφανώς γιατί ειδικά αυτό ήθελε να του «βγάλει». Αλλωστε, στο ίδιο φύλλο, ο διευθυντής της εφημερίδας Γ. Δελαστίκ γράφει: «*Οργιο βίας από τα ΜΑΤ - που ως συνήθως αφήνουν τους κουκουλοφόρους να δρουν ανενόχλητοι και ορμούν να κατασπαράξουν τους φοιτητές που διαδηλώνουν*». Ενώνει κι αυτός τη φωνή του με τον Γιωργάκη, τον Πρετεντέρη, τον Κακαουνάκη, την Παπαρήγα και όλους τους άλλους που απαιτούν: «Συλλάβετε τους κουκουλοφόρους!»

■ Ντροπή (2)

Η αρθρογραφία του «Πριν» θα μας απασχολήσει αρκετά σ' αυτό το φύλλο. Άλλος συντάκτης (Λ. Μάρκου) πρέπει σώνει και καλά να αποδείξει πως «*ένα τμήμα τους (σ.σ. των «κουκουλοφόρων»)* δρα ανοιχτά σε συνεργασία με την αστυνομία, είναι ασφαλίτες του Πολύδωρα». Και επικαλείται τη Γ. Δάμα της «Ελευθεροτυπίας» η οποία έγραψε ότι έξω από την πρυτανεία, το βράδυ της Πέμπτης, είδε «*δύο αστυνομικούς με μούρα μπουφάν να αποχαιρετούν τους ένστολους, ν' ανεβάζουν τις κουκούλες και να μπαίνουν στη συνέλευση των φοιτητών*». Εμείς δεν ξέρουμε αν η δημοσιογράφος είδε τέτοιο περιστατικό ή αν δούλεψε η δημοσιογραφική φαντασία. Θα μπορούσε, όμως, και να το έχει δει. Είναι καινούργιο ότι ασφαλίτες, ντυμένοι με την τελευταία λέξη της νεολογιστικής «μόδας», με μακριά μαλλιά, με σκουλαρίκια, με παλαιστινιακά κασκόλ και όλα τα συναφή, απλώνονται στις πορείες και τις μαζικές διαδικασίες; Οποιος, όμως, γνωρίζει τα πράγματα γνωρίζει πως οι ασφαλίτες δε μπλέκονται με τις μαχητικές ομάδες, γιατί φοβούνται. Αλλά και να μην το ξέρεις αυτό, πώς παίρνεις το περιστατικό που περιγράφει μια δημοσιογράφος και που αφορά άλλο χώρο και άλλη διαδικασία, για να βγάλεις το συμπέρασμα ότι ένα τμήμα από τις συγκρουσιακές ομάδες είναι «ασφαλίτες του Πολύδωρα με κουκούλες»; Δεν ξεπέφτεις έτσι στο επίπεδο του κιτριναέρη προβοκάτορα;

ΥΓ: Ο κ. Μάρκου θεώρησε υποχρέωσή του να διορθώσει τη δημοσιογράφο που μίλησε για συνέλευση φοιτητών, γράφοντας: «*Επρόκειτο για τμήμα αντεξουσιαστών που είχαν καταλάβει την πρυτανεία*». Ανενημέρωτος ή κοινός ψεύτης; Στην κατάληψη της πρυτανείας το βράδυ της Πέμπτης πρωταγωνίστησαν στελέχη της ΕΑΑΚ (αν θέλει ονόματα ευχαρίστως να του πούμε, όχι δημόσια, βέβαια), που με αυτή την κίνηση προσπάθησαν να αποφύγουν την πίεση αρκετών από τους συγκεντρωμένους που ζητούσαν να γίνει πορεία αλληλεγγύης προς τη ΓΑΔΑ.

■ Πες τα χρυσόστομη

Αλέκα Παπαρήγα, σε συνέντευξη Τύπου την περασμένη Τετάρτη, αναφερόμενη στις οδομαχίες με την Αστυνομία και συγκρίνοντάς τις με τα αντίστοιχα φαινόμενα του Μάη του '68: «*Αυτό το λέω γι' αυτούς που δεν είναι συνειδητά ενταγμένοι σε μια τέτοια κατάσταση, αλλά εν πάση περιπτώσει αισθάνονται μια έλξη προς τέτοιες μορφές πάλης - που δεν είναι μορφές πάλης - και χρησιμοποιούνται από την αστυνομία*»!!!

Πες τα χρυσόστομη, διότι διάφορα Κνιτάκια το κουράζουν το πράγμα με διάφορα περί «τακτικής», «ωρίμανσης των συνδικαίων» και τα παρόμοια. Οι οδομαχίες με την Αστυνομία, ο πετροπόλεμος, οι μολότοφ, τα οδοφράγματα, **δεν είναι μορφές πάλης**, αλλά είναι κάτι που μόνο την Αστυνομία οφελεί. Προφανώς, «μορφές πάλης» είναι οι λιτανείες και οι εκλογές.

■ Το σύνδρομο του (τέως) Κνιτη

Πώς μιλάμε για το «σύνδρομο του Κόλπου», αναφερόμενοι στους βετεράνους πεζοναύτες των ΗΠΑ; Έτσι πρέπει να μιλάμε για το «σύνδρομο του Κνιτή», οι οποίοι μπορεί να έφυγαν από τον Περισσό, μπορεί να δουλεύουν σε δεξιοφύλλιαδες, όμως έχουν «καεί» τόσο πολύ τα κύτταρα του εγκεφάλου τους, που εξακολουθούν να σκέφτονται και να γράφουν σαν Κνίτες (το τελευταίο, βέβαια, μόνο όταν δεν έρχεται σε αντίθεση με τη γραμμή των αφεντικών τους). Ιδού δείγμα του συνδρόμου λαμπρόν: «*Ανεξαρτήτως όμως των κοινωνικών αιτιών που συντηρούν αυτή τη μικρή τάση την τελευταία δεκαετία, η δράση των "αναρχικών" πάντα έδειχνε να κινείται μεταξύ προβοκάτσιας και πολιτικού αδιεξόδου. Ανέκαθεν δε, άφηναν εντονότατη την υποψία ότι είναι μαριονέτες ύποπτων κέντρων*» (ο Θ. Αργυράκης στον ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΤΥΠΟ).

Θα ξεκινήσουμε με ένα κουίζ: Από ποια εφημερίδα είναι το πρώτο και από ποια το δεύτερο πακέτο, που ακολουθεί;

Πρώτο πακέτο: «*Νέτη-σκέτη προβοκάτσια. Το σκηνικό είχε στηθεί από νωρίς. Ένας απίθανος αριθμός διμοιριών των ΜΑΤ είχε κατακλύσει το κέντρο της Αθήνας, ενώ παράλληλα οργανωμένες ομάδες κουκουλοφόρων εξοπλισμένων με μιάσκες, ξύλα, πέτρες και μολότοφ κινούνταν ανεξέλεγκτα παίρνοντας θέση τελικά πλάι στα μπροστινά μπλοκ της πορείας... Όμως τα ΜΑΤ "ασχολούνται" με τους φοιτητές που έχουν "παγώσει" στην άκρη της Πανεπιστημίου στο ύψος της Κανάρη. Το ξύλο που πέφτει είναι ανελέητο. Την ίδια ώρα οι κουκουλοφόροι περίπου ανενόχλητοι κατεβαίνουν στη Σταδίου, όπου και ανασυγκροτούνται με πλήρη κάλυψη της Αστυνομίας σπρώχνοντας κυριολεκτικά πίσω στην Πανεπιστημίου και το Σύνταγμα, όπου και βρίσκονται ξανά να "ηγούνται" της πορείας... Στα Προπύλαια οι δυνάμεις καταστολής κάνουν επιθέσεις "στο σωρό" σε φοιτητές και κουκουλοφόρους. Το σχέδιο ήταν τόσο καλά εκτελεσμένο, που οι κουκουλοφόροι δεν είχαν κανένα πρόβλημα. Οι 61 προσαγωγές ήταν κατά κύριο λόγο φοιτητές που*

ντηση δεν θα παραθέσουμε τις δικές μας απόψεις ή αυτά που εμείς είδαμε στην πλατεία Συντάγματος, αλλά αποσπάσματα από ρεπορτάζ δημοσιογράφων του αστικού Τύπου, που κατέγραψαν αντικειμενικά την πραγματικότητα, γιατί δεν είχαν κανένα (πολιτικό ή προσωπικό) λόγο να τη διαστρεβλώσουν:

«*Στον αστυνομικό φραγμό, στα λουλουδάδικα, έξω από τη Βουλή, οι διαδηλωτές επιχειρούν να σπάσουν τον αστυνομικό κλοιό. Η ρίψη των δακρυγόνων "σπάει" την πορεία στα δύο. Οι φοιτητές που βρίσκονται στο μπλοκ του Πολυτεχνείου αποκόπτονται από την υπόλοιπη πορεία. Τρέχουν στα προπύλαια με φοιτητές από την επαρχία. Οι άνδρες των ΜΑΤ τους χτυπούν, τους ρίχνουν δακρυγόνα.*

Η σύγκρουση που ακολουθεί από αναρχικούς και αντεξουσιαστές είναι άνευ προηγουμένου. Πέτρες από τη μια, βροχή από χειροβομβίδες, ασφρυξιγόνα και χημικά από την άλλη. Η μολότοφ, που τύλιξε στις φλόγες, το φυλάκιο του συντονιστή στο μημείο του Άγνωστου Στρατιώτη και την οποία ακολουθεί το χειροκρότημα της πλειονότητας των φοιτητών, δυναμιτίζει την κατάσταση».

Περί βίας και προβοκάτσιας

πιάστηκαν στο σωρό... Το επιτελικό σχεδιασμένο χτύπημα των ΜΑΤ, οι κάθε είδους ασφαλίτες που "όργωναν" το εσωτερικό της διαδήλωσης, και γενικότερα η οργανωμένη προβοκάτσια δεν πέρασαν».

Δεύτερο πακέτο: «*Το κυβερνητικό επιτελείο πιστεύει ότι μπορεί να σπάσει το φρόνημα και την αγωνιστικότητα του κινήματος και να επιβάλλει το νόμο των επιχειρήσεων με τα ΜΑΤ, τα χημικά, τη διάλυση των συγκεντρώσεων, τις μαζικές συλλήψεις, τις οργανωμένες προβοκάτσες και την αξιοποίηση των τυχοδιωκτικών ομάδων που δρουν εντός κι εκτός κινήματος... Όλα τα δημοσιογραφικά στοιχεία και οι προσωπικές μαρτυρίες χιλιάδων συμμετεχόντων, συγκλίνουν στην εκτίμηση ότι η κυβέρνηση εάν δεν έσπασε, χρησιμοποίησε την προβοκάτσια του εμπρησμού του φυλακίου στον Άγνωστο Στρατιώτη... Συμπεράσματα πρέπει να βγάλει το κίνημα και για τη δράση των κουκουλοφόρων, η οποία πρέπει να καταδικαστεί ανοιχτά και μαζικά από τις συνέλευσεις και τα όργανά του ως εχθρική στάση απέναντι στο ίδιο και ως βοήθο της κυβέρνησης. Καταρχήν για να αποκρουστεί η σαφής πλέον προσπάθεια της κυβέρνησης να ταυτιστεί το μαζικό κίνημα με τις ενέργειές τους... Ένα τμήμα τους δρα ανοιχτά σε συνεργασία με την Αστυνομία, είναι ασφαλίτες του Πολύδωρα με κουκούλες... Πρώτον, όσοι φορούν κουκούλες αντικειμενικά και ανεξάρτητα από προθέσεις ταυτίζονται οι ίδιοι με τους κουκουλοφόρους ασφαλίτες και δεύτερο με τη δράση τους βοηθούν χειροπιαστά το κράτος στην καταστολή και συκοφαντήση».*

Για να μην κουράζεστε με το κουίζ, σας λέμε πως το πρώτο πακέτο είναι από το «Ριζοσπάστη» της Παρασκευής 9.3.07, ενώ το δεύτερο είναι από το «Πριν» της Κυριακής 11 Μάρτη. Όπως βλέπετε οι απόψεις είναι πανομοιότυπες. Πανομοιότυπη η παραπληροφόρηση, πανομοιότυπη η προβοκατορολογία, ίδια η βρομιά. Ως απά-

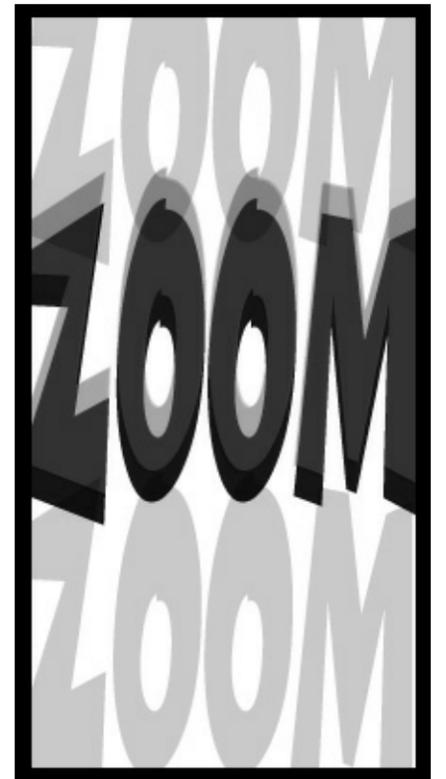
Αργ. Μάρου, «Ελευθεροτυπία», 9.3.2007
«*Μέχρι οι διαδηλωτές να φτάσουν μπροστά στις γραμμές των κρανοφόρων, στα λουλουδάδικα της Βασιλίσσης Σοφίας, δεν είχε σημειωθεί το παραμικρό επεισόδιο - αλλά όλοι ήξεραν (και το ελεγαν) πως έφτασε πια η ώρα της κρίσης. Οχι μόνο αναρχικοί, αλλά και φοιτητές σχεδόν όλων των αριστερών παρατάξεων ένωσαν ότι η κυβερνητική αδιαλλαξία δεν μπορούσε να περάσει αναπάντητη επί της ουσίας.*

Δεκαετίες είχαμε έτσι να δούμε μια τόσο μαζική σύγκρουση διαδηλωτών με την Αστυνομία, με εκατοντάδες νέους να συμμετέχουν επί ώρα στις οδομαχίες, χωρίς να διαλύονται απέναντι στις επιθέσεις των ΜΑΤ. Για όποιον βρισκόταν στο Σύνταγμα την ώρα της μάχης, ένα πράγμα ήταν προφανές: τούτη τη φορά δεν είχαν να κάνουν με ολιγαριθμικές ομάδες "μπαχαλάκηδων", που διεξάγουν τον δικό τους προσωπικό πόλεμο με την ΕΛ.ΑΣ. στην πλατή των διαδηλωτών, αλλά βρισκόμαστε μπροστά στο ξέσπασμα της οργής μιας ολόκληρης γενιάς. Εξίσου σαφές ήταν ότι, τούτη τη φορά, η διαχωριστική γραμμή μεταξύ όσων συμμετείχαν κι όσων απλά παρακολουθούσαν τις οδομαχίες ήταν περισσότερο "τεχνική" παρά "πολιτική": παρ' όλο που οι περισσότεροι διαδηλωτές δεν πετούσαν πέτρες ή μολότοφ, ήταν προφανές ότι δεν είχαν την παραμικρή διάθεση να παρέμβουν (όπως έκαναν τις προηγούμενες εβδομάδες) για να σταματήσουν ή να καναλιζάρουν τη σύρραξη».

Ο Ιός, «Ελευθεροτυπία», 9.3.2007

Οι συγκεκριμένοι συντάκτες, όπως φαίνεται καθαρά, δεν δικάινται φιλικά προς τις συγκρουσιακές ομάδες του αναρχικού χώρου. Όμως δεν κλείνουν τα μάτια τους μπροστά στο γεγονός της γενίκευσης της σύγκρουσης σ' αυτή ειδικά την πορεία. Ήταν κάτι που ωριμάζε και αυτή η διαδικασία ωρίμανσης δεν είναι φαινόμενο πρωτοφανές στην ιστορία των κινήματων της

μεταπολίτευσης. Οι προβοκατορολόγοι, όμως, ακολουθούν κατά πόδι την τηλεοπτική υστερία και τον κυρίαρχο λόγο, δίνοντας εξετάσεις νομιμοφροσύνης στην αστική νομιμότητα. Δίνουν εν πλήρη συνειδήσει ψευδή περιγραφή των γεγονότων, ερχόμενοι σε σύγκρουση ακόμα και με φοιτητές του δικού τους πολιτικού χώρου. Έτσι, επιτρέπουν στον κάθε Πρετεντέρη να τους βγάξει ψεύτες, δείχνοντας πλάνα από συγκρούσεις των κεφαλών της πορείας με τα ΜΑΤ (που μπορεί να μην έχουν διάρκεια, έχουν όμως ένταση) και από τη γενικευμένη σύγκρουση της 8ης Μάρτη, στην οποία πήραν μέρος εκατοντάδες φοιτητές με τη στήριξη και την κάλυψη χιλιάδων. Οι περισσότεροι απ' αυτούς, δε, δεν ανήκαν στις συγκρουσιακές ομάδες, όπως φάνηκε καθαρά και στα τηλεοπτικά πλάνα (ο Πρετεντέρης, μάλιστα, σε μια εκδήλωση μεγα-

λοθυμίας, έβαλε μωσαϊκό στα πρόσωπα, γιατί οι περισσότεροι απ' αυτούς τους φοιτητές ήταν ακάλυπτοι).

Μετά απ' αυτά, δε μένει αμφιβολία ότι όλη αυτή η προβοκατορολογία δεν έχει σαν σκοπό μόνο να απομονώσει αυτό το συγκρουσιακό κομμάτι από τη μάζα των φοιτητών, αλλά να ρίξει γραμμή μη αντίστασης. Οι φοιτητές (και άλλα κοινωνικά κομμάτια που έχουν βρεθεί σε ανάλογη θέση) πρέπει να παραμένουν εσαεί δερόμενοι και πνιγόμενοι στα χημικά, χωρίς οι ίδιοι να υψώνουν καμιά αντίσταση στην κρατική βαρβαρότητα. Μπορεί να συζητήσει κανείς για τη μορφή της αντίστασης, για την τακτική που πρέπει να ακολουθηθεί και μπορεί να ασκήσει κριτική στις συγκρουσιακές ομάδες του αναρχικού χώρου για τις επιλογές τους στη μια ή την άλλη περίπτωση. Αυτό είναι πολιτικά και κινηματικά θεμιτό. Είναι μια συζήτηση που πρέπει να γίνεται στο εσωτερικό κάθε κινήματος. Όμως εδώ δεν γίνεται καμιά τέτοια συζήτηση. Εδώ υπάρχει απαξίωση, βρομιά, προβοκατορολογία και στο τέλος μήνυμα μη αντίστασης. Από ανθρώπους, μάλιστα, που εκστασιάζονται όταν βλέπουν συγκρούσεις στη Νότια Κορέα ή το Μεξικό, από ανθρώπους που κάθε τρεις και λίγο κάνουν αναφορές στο Μάη του '68. Αλήθεια, τα εξ ολοκλήρου ξηλωμένα καλτερίμια του Καρτιέ Λατέν τα θυμάται κανείς τους; Ποιος τα ξήλωσε, «τυχοδιωκτικές ομάδες» και «ασφαλίτες με κουκούλες» ή οι εξεγερμένοι φοιτητές του Μάη;

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 9

Ενας ειλικρινής λόγος

Μια ενδιαφέρουσα συνέντευξη με τον Ν. Σταύρου, επίτιμο καθηγητή Διεθνών Υποθέσεων του Χάρβαρντ, ο οποίος χρημάτισε και πρόεδρος του Τμήματος Πολιτικών Επιστημών και διευθυντής του Προγράμματος Αποφοίτησής του, δημοσίευσε η Ελευθεροτυπία (10-3-07). Ανεξάρτητα από τις απόψεις που διατυπώνει ο κ. καθηγητής, όπως π.χ. για «μη κερδοσκοπικά» πανεπιστήμια υπό προϋποθέσεις, απόψεις που έχουν να κάνουν με τη θέση του και τις επιλογές της προσωπικής του καριέρας, αξίζει να δει κανείς τα λεγόμενά του για τις επιχειρούμενες αλλαγές στα Πανεπιστήμια στην Ελλάδα (νόμος πλαίσιο), αφού ο ίδιος βρίσκεται στην καρδιά των αναδιαρθρώσεων που επιβάλλουν στην ανώτατη εκπαίδευση το κεφάλαιο και οι πολιτικοί διαχειριστές του και φυσικά στην μητρόπολη του καπιταλισμού. Οι απόψεις που διατυπώνει βρίσκονται στον αντίποδα, θα λέγε κανείς, των όσων επιώθηκαν από διάφορους άλλους πανεπιστημιακούς ξένων Πανεπιστημίων, ελληνικής καταγωγής, που λίγο καιρό πριν την ψήφιση του νόμου πλαισίου αποτέλεσαν τις ζαρντινιέρες της Μ. Γιαννάκου στο διάλογο-παρωδία. Ο Ν. Σταύρου χαρακτήρισε το νόμο πλαίσιο «γραφειοκρατικό τερατούργημα» «το οποίο εάν υιοθετηθεί, θα εκπληρώσει δύο επιζήμια πράγματα: α) θα διαλύσει το ανώτερο (σ.σ. εννοεί τα ανώτατα ιδρύματα) εκπαιδευτικό σύστημα, όπως το γνωρίζουμε και β) με τον καιρό, θα καταστήσει υπεύθυνες για την αναδότησή του τις μυθικές «δυνάμεις αγοράς» που θα κατευθύνονται από την αντικοινωνική αρχή της «προσφοράς και της ζήτησης»».

Συμπλήρωσε επίσης πως «θα ανοίξει την πόρτα σε ξένα εκπαιδευτικά καρτέλ που караδοκούν να μετατρέψουν τα ελληνικά εκπαιδευτικά ιδρύματα ανώτερης εκπαίδευσης σε υπό σύμβαση εταίρους τους». Αναφερόμενος στα δυτικά εκπαιδευτικά συστήματα, τα οποία μιμείται ο νόμος πλαίσιο, τόνισε ότι αυτά «οπισθοδρομούν προς το ρεύμα του «ελιτισμού» της δεκαετίας του 1930 και έχουν θεσμοθετήσει ένα σαφή διαχωρισμό εργασίας: η ελίτ των ιδιωτικών ιδρυμάτων θα κάνει την πνευματική εργασία και τα υπόλοιπα θα αναλάβουν το πρακτικό έργο της παραγωγής εργατικού δυναμικού για τον αγώνα της πληροφόρησης». Κάποιοι άνθρωποι -έιπε- ονομάζουν αυτή την τάση «εκουγχρονισμό», αλλά μια καλύτερη ονομασία θα ήταν φεοδαλισμός υψηλής τεχνολογίας.

Περιέγραψε «Πανεπιστήμια για το κέρδος» στις Ηνωμένες Πολιτείες (που λειτουργούσαν μάλιστα από ένα κινούμενο τροχόσπιτο) τα οποία «κάλυπταν μια ανάγκη» στην «αγορά πιστοποίησης ταλέντων», από τα οποία εκείνοι που χρειάζονταν ένα πτυχίο μπορούσαν να το αγοράσουν με 2500 δολάρια. Σήμερα αυτό το «Πανεπιστήμιο» της Αριζόνα, ανταποκρινόμενο στις ανάγκες της αγοράς, ψάχνει ανά τον κόσμο «σπουδαστικά θύματα» που διαθέτουν υπολογιστή, προκειμένου να τα καταχωρήσει ως μαθητές του.

Χωρίς περιστροφές ο κ. Σταύρου είπε ότι τα 10 καλύτερα Πανεπιστήμια των ΗΠΑ (Χάρβαρντ, Γιελ, Πρίνστον κ.λπ.) «υπήρξαν και είναι προμαχώνες της ελίτ» και ότι το Χάρβαρντ «δέχθηκε τον πρώτο και μοναδικό μαύρο στο Τμήμα Πολιτικών Επιστημών, τον Ραλφ Μπαντς, το 1934». Με ειλικρίνεια μίλησε για την προσφορά των δημόσιων Πανεπιστημίων, λέγοντας ότι η «μερίδα του λέοντος της ακαδημαϊκής έρευνας, της επιστημονικής προόδου, των καινοτομιών στην Ιατρική, των εξερενήσεων στο Διάστημα και στο περιβάλλον, της εξέλιξης των πολιτικών δικαιωμάτων, της ανοδικής κοινωνικής πορείας και του πολιτικού χώρου ήταν επιτεύγματα δημόσιων ιδρυμάτων και όχι των ιδρυμάτων τα οποία φαίνεται να είναι ο προορισμός των προτιμών οι «λακέδες» της ελληνικής οικονομικής και πολιτικής αφρόκρεμας».

Ενας, λοιπόν, καταξιωμένος -σύμφωνα με όλα τα διεθνή και ντόπια πρότυπα, τα οποία αποδέχεται και η Γιαννάκου και όλο το σύστημα- πανεπιστημιακός, που εντούτοις δεν έχασε την ειλικρίνειά του, κάνει σκόνη το νόμο πλαίσιο και τις επιχειρούμενες αλλαγές στα ΑΕΙ.

Για το τέλος της συνέντευξής του φυλάει ένα ακόμα χτύπημα για τη φιλοσοφία των αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων και του νόμου πλαισίου. «Ο νόμος ανοίγει διάπλατα την πιθανότητα μετατροπής του (Πανεπιστημίου) σε μια επέκταση της παγκόσμιας εκπαιδευτικής βιομηχανίας (όπως λέγεται εδώ), που τώρα παράγει μάγους της τεχνολογίας και δήθεν διανοούμενους. Ανοίγει, επίσης, διάπλατα τις πύλες για «πολλά χρήματα», για «συμβόλαια για έρευνα» από ελληνικά ιδρύματα (όπως θα έλεγε ο Τζορτζ Σόρος, ο ταχύτερος τρόπος για να ελέγξεις μια κοινωνία είναι ο έλεγχος της ελίτ) και θα χρησιμεύει σαν μαγνήτης για τους παγκόσμιους χρηματοδότες, ούτως ώστε να «νοικιάζουν» το ελληνικό μυαλό προς επίδωξη αμφιβολών προγραμμάτων» κατέληξε.

Κόσμια αντιπαράθεση στη Βουλή, ενώ έξω δίνονταν μάχες

Επανάληψη του σκηνικού της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων ήταν η συζήτηση στην Ολομέλεια της Βουλής για το νόμο πλαίσιο.

Αρβυλα, παλάσκες, όπλα, τα πάντα επιστράτευσε ο κυβερνητικός λόχος για να υποστηρίξει το κυβερνητικό νομοσχέδιο-έκτρωμα. Απειροί βο(υ)λευτές του παρήλασαν από το βήμα παινεύοντας την κυβερνητική πρωτοβουλία, κάνοντας το μαύρο-άσπρο.

Εκλιπαρών, ο Απ. Κακλαμάνης του ΠΑΣΟΚ (με τη γνώση του παθόντα ως πρώην υπουργός Παιδείας) ζήτησε από την υπουργό Παιδείας να αναβάλει (όχι να ματαιώσει ούτε να αποσύρει, αυτό το δήλωσε κατηγορηματικά) την ψήφιση του νόμου, ώστε να συζητήσει με τους πρυτάνεις για «να αποφορτιστεί το κλίμα». Ακόμα κι αυτή την ύστατη ώρα -επί του πιεστηρίου κυριολεκτικά- έσπευσε να τείνει χέρι βοήθειας στην κυβέρνηση, πλην όμως η Μ. Γιαννάκου με τη δήλωσή της ότι «έχουν εξαντληθεί τα περιθώρια» και ότι η καθυστέρηση της απόφασης «θα συνιστούσε κοινοβουλευτικό και θεσμικό ατόπημα» του έκοψε την όρεξη.

Στην ένσταση αντισυνταγματικότητας του νόμου σύσσωμής της αντιπολίτευσης, η οποία επικαλέστηκε και τη γνωμοδότηση της Επιστημονικής Επιτροπής της Βουλής (που είχε ψελλίσει κάποιους τέτοιους ενδοιασμούς) η Γιαννάκου απάντησε με το γνωστό αυτοκρατορικό της ύφος: «η κυβέρνηση απορρίπτει διαρρηδην κάθε υπαινιγμό και υπόνοια (!) περί αντισυνταγματικότητας». Η υπουργός Παιδείας υπογράμμισε με ένταση τις πολιτικές δεσμεύσεις που έχει αναλάβει η κυβέρνηση έναντι της ΕΕ και των κατευθύνσεων που χάραξαν οι Συμφωνίες της Μπολόνιας, της Πράγας, του Βερολίνου, του Μπέργκεν, και τις οποίες -πολύ σωστά κατά τη γνώμη της- είχε υπογράψει και η προηγούμενη κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, την οποία στιγμάτισε για την αδυναμία της να αναλάβει το πολιτικό κόστος να τις εφαρμόσει.

Κι ενώ τους δρόμους της Αθήνας τους συντάραζαν τα γεμάτα παλμό, αγανάκτηση και αποφασιστικότητα συνθήματα των δεκάδων χιλιάδων φοιτητών, οι κραυγές πόνου από τους άγρια ξυλοφορτωμένους από τους πραιότερους του Πολύδωρα φοιτητές, αυτή με αυτιά και μάτια βουλωμένα, προσπερνούσε τις αιτιάσεις των βουλευτών της αντιπολίτευσης με τις γνωστές παπαριές που επαναλαμβάνει μονότονα, ότι «στη δημοκρα-

Η εικόνα είναι τραβηγμένη από την τηλεόραση και δεν είναι καθαρή. Τα δικά μας τεχνικά μέσα είναι φτωχά και την κάνουν ακόμα πιο δυσδιάκριτη. Θα προσπαθήσουμε να σας την περιγράψουμε λοιπόν. Είναι τραβηγμένη ακριβώς μπροστά από τον «άγνωστο στρατιώτη» (η κεντρική πλάκα του μνημείου είναι το γκριζό φόντο που φαίνεται στο κέντρο στο βάθος της φωτογραφίας). Το λευκό σύννεφο που φαίνεται να αγκαλιάζει τη μάζα των φοιτητών που είχαν καταφύγει εκεί για να αποφύγουν τα χημικά δεν είναι δακρυγόνο. Αν δείτε τη φωτογραφία έγχρωμη, θα διαπιστώσετε ότι είναι ένα κύμα από φλόγες. Προέρχεται από χειροβομβίδες κρότου-λάμψης, που τα γουρούνια των ΜΑΤ πετούν πάνω στα κεφάλια των διαδηλωτών. Αρκετοί είναι αυτοί που έπαθαν εγκαύματα από τις φλόγες αυτών των χειροβομβίδων, που -το ξαναλέμε- δεν τις πέταξαν μπροστά στα πόδια τους, όπως προβλέπεται για τη χρήση αυτών των όπλων, αλλά πάνω στα κεφάλια τους.

Αυτή η εικόνα, εντυπωσιακή μέσα στη φρικαλεότητά της (σαν ποτάμι οι φλόγες να τυλίζουν τα κεφάλια παιδιών που έτρεχαν να προφυλαχτούν) δεν «έπαιξε» στα δελτία ειδήσεων εκείνης της μέρας. «Επαιξε» μόνο το φλεγόμενο κίσκι του λοχία, που -ειρήσθω εν παρόδω- κάηκε αρκετή ώρα μετά. «Βεβήλωση» ήταν η φωτιά στο κίσκι και όχι οι φωπιές των ΜΑΤάδων στα κεφάλια των διαδηλωτών. Ο τηλεοπτικός φασισμός σε όλο του το μεγαλείο.

τία δεν υπάρχουν αδιέξοδα» και ότι αυτοί που αντιδρούν είναι «μειοψηφίες» αποδείχνοντας και το πως εννοεί τη «διέξοδο».

Το ΠΑΣΟΚ αναλώθηκε σε μια χλιαρή-χλιαρότατη κριτική. Αποφεύγοντας να μπει στην ουσία των όσων περνάει ο νόμος-πλαίσιο, αφού αυτό αποτελεί ναρκοθετημένο πεδίο, μιας και οι δικές του προτάσεις είναι πανομοιότυπες. Επιτρατεύθηκαν και πάλι οι γνωστές εκφράσεις «άτολμο», «γραφειοκρατικό» νομοσχέδιο που αναλώνεται σε λεπτομέρειες κ.λπ.

Οι ομιλητές του δεν παρέλειψαν να λιβανίσουν τον Προεδρούλη τους και τις προτάσεις του για την Παιδεία, κάνοντας προεκλογική ανέξοδη ρητορεία με υποσχέσεις περί γενναίας χρηματοδότησης των ΑΕΙ. Ο Γιωργάκης περιορίστηκε σε μια αόριστη μπουρδολογία για «ανοικτό» και «ευέλικτο» εκπαιδευτικό σύστημα, εννοώντας προφανώς την «απαλλαγή από τον κρατισμό» που περιέχει το πρόσφατα ανακοινωθέν πρόγραμμα του

ΠΑΣΟΚ.

Σαν το φτωχό συγγενή, που παραπονιέται γιατί τον πέταξαν έξω απ' τη διαχείριση της οικογενειακής περιουσίας, έψεξε την κυβέρνηση γιατί ενώ της πρόσφερε -το ΠΑΣΟΚ δηλαδή- τη συναίνεσή του για την εκλογή Βερέμη στη θέση του Προέδρου του ΕΣΥΠ, για την αξιολόγηση των ΑΕΙ-ΤΕΙ και συμμετείχε ως το τέλος σχεδόν «στο διάλογο», αυτή κλώτσησε την ευκαιρία να πάει σε αλλαγές με συναίνεση και επέδειξε αλαζονεία.

Ο Γιωργάκης επέκρινε μάλιστα την κυβέρνηση που τόσο καιρό τώρα δεν εφαρμόζει την αξιολόγηση. Και έκλεισε την ανούσια ομιλία του με τη «δέσμευση» ότι θα αλλάξει τον «πρόχειρο, αντιφατικό, αδιέξοδο» νόμο-πλαίσιο σε περίπτωση που το ΠΑΣΟΚ νικήσει στις εκλογές, πιστός στη μαυρογιαλοσύνη παράδοσή.

Το κλου της συζήτησης το διεκδίκησε επάξια ο βουλευτής της Ν.Δ. Κ. Τασούλας. Με αφοπλιστικό τρόπο πρόβαλε όλο το μίσος των εκφραστών του

συστήματος για το κίνημα, για τους ανθρώπους εκείνους που κρατούν ακόμα αξίες και παλεύουν γι' αυτές. Με παραληρηματικό λόγο σε στυλ Παπαδόπουλου δήλωσε ότι «ανεχόμαστε ενεργητικούς εκπροσώπους μειοψηφιών γιατί τους κληρονομήσαμε από τη μεταπολίτευση γιατί υπήρχε τότε η ανάγκη να αποδειχτεί ότι η Ελλάδα έχει ελευθερία, έχει περίσσειμα ελευθερίας». Τη σκυτάλη πήρε ο προεδρεύων Γ. Σούρλας για να πει ότι «όσοι φορούν κουκούλες, δεν είναι άνθρωποι, δεν έχουν ανθρώπινη υπόσταση».

Τούτες οι ναζιστικές αποστροφές δεν θα είχαν πραγματικά σημασία αν δεν απέδιδαν αυτό που βλέπουμε ιδιαίτερα έντονα τα τελευταία χρόνια (και όχι μόνο σήμερα): τη λυσασμένη προσπάθεια του κεφαλαίου και των πολιτικών εκφραστών των συμφερόντων του, να σαρωθεί, να τσαλαπατηθεί, να εξαφανιστεί κάθε εργασιακό δικαίωμα, κάθε ίχνος δημοκρατικού και ανθρώπινου δικαιώματος.

Γιούλα Γκεσούλη

■ Υπεγράφη η συμφωνία για τον αγωγό Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη

Κέρδη για τις εταιρίες, καταστροφή για το περιβάλλον

Με τις γελοίες παρατές, που μας έχει συνηθίσει το κράτος της ψυροκόστανας, υπογράφηκε τελικά την περασμένη Πέμπτη η συμφωνία για την κατασκευή του αγωγού Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη, που επί μια 15ετία πέρασε από σαράντα κύματα. Τα περί μεταρροπής της Ελλάδας σε ενεργειακό κόμβο είναι τροφή για αφελείς. Ο αγωγός θα ανήκει εξ ολοκλήρου σε εταιρίες και το ελληνικό κράτος θα εισπράττει μόνο ορισμένα τέλη διέλευσης. Σε αντάλλαγμα θα εγγυηθεί την κατασκευή του έργου και θα εργάζεται για να διασφαλίσει τα κέρδη των πολυεθνικών του «μαύρου χρυσού».

Τι άλλο θα εισπράξει η Ελλάδα; Μια τεράστια περιβαλλοντική καταστροφή και στις περιοχές απ' όπου θα περάσει ο αγωγός και περισσότερο στην κατάνχη του, τη θάλασσα της Αλεξανδρούπολης. Μια ματιά στον Ασπρόπυργο ή τους Αγίους Θεόδωρους μπορεί να μας δώσει μια μικρή μόνο εικόνα αυτής της καταστροφής. Γιατί στην Αλεξανδρούπολη θα είναι απείρως μεγαλύτερη, αφού ουσιαστικά θα κατασκευαστεί ένας τεράστιος σταθμός φόρτωσης πετρελαίου σε πλοία και οι ποσότητες θα είναι πολλαπλάσιες αυτών που ξεφορτώνονται στα διυλιστήρια της Αττικής. Οσο για τις τιμές των καυ-

σίμων, κανένας σοβαρός άνθρωπος δεν τόλμησε να υποστηρίξει ότι θα φτηνίσουν. Ο αγωγός είναι μια επιχειρηματική πράξη των εταιριών που θα τον κατασκευάσουν και δεν έχει καμιά δουλειά με τις τιμές πώλησης των καυσίμων και τη γενικότερη πολιτική που ασκούν αυτοί οι κολοσσοί της παγκόσμιας κεφαλαιοκρατικής μηχανής.

Σύμφωνα με όσα ανακοινώθηκαν, η κατασκευή του έργου θα αρχίσει μέσα στο 2008 και θα έχει ολοκληρωθεί το 2011. Αυτό, όμως, μην το παίρνετε τοις μετρητοίς. Εδώ για να πέσουν οι υπογραφές, μετά την προκαταρκτική συμφωνία, πέρασαν τρεις μήνες από την αρχικά προσδιορισθείσα ημερομηνία, μπορεί κανείς να προσδιορίσει πόσο ακριβώς θα ολοκληρωθεί το έργο; Το σημειώσαμε αυτό, γιατί ο πόλεμος των εταιριών και των κρατών που τις στηρίζουν εξακολουθεί να μαίνεται ανελέητος.

Οι Αμερικανοί μπορεί να έχουν αποδεχτεί την ιδέα της κατασκευής αυτού του αγωγού, εξακολουθούν όμως να βιάζουν ανοιχτά, επειδή διεκ-

δικούν μερίδιο για την αμερικανική Chevron. Μετά τον υφυπουργό Εξωτερικών Μάθιου Μπράιζα, βγήκε και ο πρέσβης Τσαρλς Ρις και με ύφος ανθύπατου (στο οποίο δεν μας έχει συνηθίσει, σε αντίθεση με τους δύο προκατόχους του) και «συνέστησε» στην ελληνική κυβέρνηση να απεξαρτηθεί από το ρωσικό φυσικό αέριο (που πουλάει η Γκαζπρόμ) και να μην περάσει από τον υπό κατασκευή αγωγό φυσικού αερίου Τουρκία-Ελλάδα-Ιταλία ρωσικό, αλλά αζερικό αέριο!

Ο Πούτιν, από την άλλη, έθεσε και πάλι με επίταση στον Καραμανλή το ζήτημα της προμήθειας ρωσικών οπλικών συστημάτων από την Ελλάδα, ενώ ο βουλγαρικός Τύπος αναφέρει πως η βουλγαρική πλευρά δεν έχει αποφασίσει οριστικά αν θα επενδύσει τα απαιτούμενα 450 εκατ. δολάρια (τόσα αντιστοιχούν στο βουλγαρικό μερίδιο του 24,5%) ή αν θα τα πουλήσει. Η Chevron ήδη έχει εκδηλώσει ενδιαφέρον να αγοράσει το βουλγαρικό ποσοστό, σύμφωνα με εφημερίδα της γειτονικής χώρας, που επικαλείται κυβερνητικές πηγές.

Η φωτογραφία είναι από τις διαδηλώσεις στο Μεξικό ενάντια στην επίσκεψη Μπους και δημοσιεύτηκε με επαινετικό σχόλιο στο... «Ριζοσπάστη» της 15.3.07. Γιατί το σημειώνουμε; Μα γιατί οι διαδηλωτές είναι... κουκουλοφόροι και κρατούν σφεντόνες, παλούκια και λοιπά «όπλα»!

Περί βίας και προβοκάτσιας

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7

Αμφιβάλλουμε αν στο λεξιλόγιο του κινήματος οποιασδήποτε άλλης χώρας υπάρχει ο όρος «ελεγχόμενη σύγκρουση», που εδώ και χρόνια χρησιμοποιείται στην Ελλάδα. Η σύγκρουση είναι σύγκρουση. Αλλιώς επιλέγεται και άλλοτε επιβάλλεται. Σε κάθε περίπτωση, αλλά περισσότερο όταν την επιλέγεις, πρέπει να έχεις φροντίσει την οργανωτικοτεχνική προετοιμασία. Αλλιώς δεν κάνεις σύγκρουση, κάνεις σόου για τηλεοπτική κατανάλωση. Όταν εσύ ορμάς με τα παλούκια ενάντια στα ΜΑΤ στα λουλουδάδικα της Βουλής, μην περιμένεις ότι οι πάντες θα μείνουν με σταυρωμένα τα χέρια και θα περιμένουν να δουν το βράδυ στις τηλεοράσεις τις εικόνες από το «φέκασμα» που σου έκαναν τα ΜΑΤ. Και σε τελευταία ανάλυση, ποιος καθορίζει το επίπεδο και την ένταση της σύγκρουσης; Υπήρξε μήπως καμιά συνέντευξη που να αποφάσισε «πάμε για "φέκασμα" στα λουλουδάδικα»; Ενας παραταξιακός πυρήνας το αποφασίζει κάθε φορά. Δε μπορεί, λοιπόν, αυτός ο πυρήνας να γίνεται τιμητής (με αισχρο τρόπο μάλιστα) όσων ανηλεώς ντύνονται τη σύγκρουση διαφορετικά.

Και κάτι τελευταίο. Υπάρχει ή όχι φετιχισμός της σύγκρουσης από τη μεριά των συγκρουσιακών ομάδων του αναρχικού χώρου; Ασφαλώς και υπάρχει. Ταυτόχρονα, όμως, υπάρχει και φετιχισμός της μη σύγκρουσης από τη μεριά ποικιλών πολιτικών ομάδων της Αριστεράς, που ξεκινά από την καθεστωτική και φτάνει μέχρι την αυτοπροσδιοριζόμενη ως επαναστατική, ριζοσπαστική ή όπως αλλιώς. Κι όπως καταλαβαίνετε, εμείς δεν θα επιλέξουμε ανάμεσα στη μια ή την άλλη μορφή του φετιχισμού των μέσων πάλης. Στο κάτω-κάτω, η απάντηση στο ερώτημα «σύγκρουση ή όχι;» δε μπορεί παρά να δίνεται κατά περίπτωση. Και χωρίς συνταγές.

Μπορεί να γίνουν λάθη στην επιλογή, στην εκτίμηση του συ-

σχετισμού, στη διεξαγωγή. Πιθανότητα που γίνεται μεγαλύτερη ενόσω δεν υπάρχει ένα κέντρο που να οργανώνει τη σύγκρουση από τη μεριά του κινήματος. Όμως, στην Ιστορία έχουν γίνει επαναστάσεις σε λάθος χρόνο, με λάθος εκτίμηση του συσχετισμού, με λάθος οργανωτικό σχέδιο. Πριν λίγο καιρό, σε ένα σημείωμά μας στη στήλη «Βαθύ Κόκκινο» αναφερθήκαμε στην εξέγερση, των εργατών του Βερολίνου, που ήταν άκαιρη και ανοργάνωτη και οδήγησε στην ήττα της επανάστασης. Σημειώναμε δε αυτό που αποτελεί πλέον ιστορικό δεδομένο: την ολόψυχη συμμετοχή των κομμουνιστών σ' αυτή την εξέγερση, μολοντί είχαν προειδοποιήσει για το άκαιρό της, και τη θυσία των καλύτερων στελεχών τους, μεταξύ των οποίων οι ηγέτες του «Σπάρτακου» Ρόζα Λούξεμπουργκ και Καρλ Λίμπκνεχτ. Ανάλογη ήταν και η στάση των μπολσεβίκων στη ρωσική επανάσταση του 1905. Χρήσιμο είναι να διαβάσει κανείς τη δριμύτατη πολεμική του Λένιν στον Πλεχάνοφ και τους μενσεβίκους, που μετά την ήττα της επανάστασης κλαυούριζαν με το σλόγκαν «δεν έπρεπε να πάρουμε τα όπλα».

Εν προκειμένω, βέβαια, δεν μιλάμε για όπλα και επαναστάσεις. Για διαδηλώσεις μιλάμε και για περιορισμένης κλίμακας οδομαχίες, που κάθε φορά βαρφατίζονται «τυχοδιωκτισμός» και «έργο προβοκατόρων». Ακόμα και όταν δεν γίνονται από ολιγομελείς συγκρουσιακές ομάδες, αλλά μαζικά από το ίδιο το κίνημα.

Πέτρος Γιώτης

ΥΓ: Στους καλοπροαίρετους αγωνιστές που κάπως μπερδεύονται με την προβοκατορολογία θα συστήναμε το θεατρικό του Μαξίμ Γκόρκι «Οι εχθροί», στο οποίο αναπτύσσεται εν πολλοίς ένας επαναστατικός προβληματισμός γι' αυτά τα ζητήματα, που απηχεί τις προεπαναστατικές απόψεις των Μπολσεβίκων.

Οι «ευφυείς» αντάρτες

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5
ους, να ζητήσει νέες στρατιωτικές ενισχύσεις, και το Μπους να ζητήσει στις 10 Μαρτίου από το Κογκρέσο την έγκριση 3.2 δις δολαρίων για την αποστολή 8.200 επιπλέον Αμερικάνων στρατιωτών στο Ιράκ και στο Αφγανιστάν, πέραν των 21.500 που ανακοίνωσε τον περασμένο Ιανουάριο. Αξίζει επίσης να σημει-

ωθεί ότι το τελευταίο τρίμηνο του 2006 σημειώθηκε ο μεγαλύτερος αριθμός επιθέσεων στο Ιράκ από το 2003, από τις οποίες οι περισσότερες έγιναν εναντίον των δυνάμεων κατοχής, παρόλο που τα περισσότερα θύματα είναι Ιρακινοί πολίτες, σύμφωνα με την τελευταία τριμηνιαία έκθεση του Πενταγώνου, που παραδόθηκε στο Κογκρέσο στις 14 Μαρτίου.

■ Σχέδια να περάσει άμεσα στους Δήμους

Ιδιωτικοποίηση του Νηπιαγωγείου

Θα ξαναδούμε το ίδιο έργο με το 1994-95 όταν υπουργός Παιδείας ήταν ο Γιωργιάκης Παπανδρέου με τα Νηπιαγωγεία; Ετσι φαίνεται, από τις δηλώσεις του Ειδικού Γραμματέα του ΥΠΕΠΘ Ράμμα. Τότε το ΠΑΣΟΚ επιχειρούσε μέσω της «αποκέντρωσης» να περάσει την ιδρυση και λειτουργία του Δημόσιου Σχολείου στους Δήμους και να απαλλαγεί έτσι το αστικό κράτος, με εύσημο τρόπο, από την υποχρέωσή του να χρηματοδοτεί τη Δημόσια Εκπαίδευση. Η μεθόδευση αυτή της ουσιαστικής ιδιωτικοποίησης του Δημόσιου Σχολείου, που σηματοδοτούσε βαριές απώλειες στη μόρφωση των παιδιών και στις εργασιακές σχέσεις των εκπαιδευτικών, πήρε και νομοθετική μορφή (νόμοι 2218 και 2240, γνωστοί ως νόμοι της αποκέντρωσης). Ειδικά το Νηπιαγωγείο, ως ο πιο αδύναμος κρίκος της εκπαίδευσης, αποτέλεσε και τον πρώτο στόχο της «αποκέντρωσης».

Το μεγάλο, μαζικότατο κίνημα που αναπτύχθηκε τότε ειδικά στην Πρωτοβάθμια, με ατμομηχανή τους Νηπιαγωγούς ακύρωσε τα σχέδια της τότε κυβέρνησης και οι νόμοι αυτοί-όσον αφορά στα σχολεία-έμειναν στα χαρτιά. Τώρα το ζήτημα επανέρχεται. Με αφορμή αυτή τη φορά τη «δέσμευση» που ανέλαβε η κυβέρνηση, μετά τη μεγαλειώδη απεργία των εκπαιδευτικών της Πρωτοβάθμιας, για ένα χρόνο υποχρεωτική προσχολική εκπαίδευση.

Σύμφωνα, λοιπόν, με δηλώσεις του Ράμμα, η κυβέρνηση εξετάζει την ιδρυση τμημάτων Νηπιαγωγείου στους παιδικούς σταθμούς των ιδιωτικών σχολείων και των Δήμων και τη στελέχυσή τους με Νηπιαγωγούς που θα προλαμβάνουν τα ιδιωτικά σχολεία και οι Δήμοι. Είναι γνωστό ότι ο νόμος απαγορεύει στα ιδιωτικά σχολεία να λειτουργούν πέραν του ενός διθέσιου Νηπιαγωγείου. Ετσι οι μεγαλοσχολάρχες δήλωναν τη βαθμίδα αυτή που λειτουργούσαν στις επιχειρήσεις τους ως Παιδικό Σταθμό για να καλύψουν τον αυξημένο αριθμό της πελατείας τους (με όλες φυσικά τις επιπτώσεις στο μισθό και τις εργασιακές σχέσεις των απασχολούμενων Νηπιαγωγών). Επίσης, είναι γνωστό ότι οι Δήμοι διαχειρίζονταν τους παιδικούς σταθμούς (και τους παλιούς κρατικούς), επιβάλλοντας «τροφείο» στην πελατεία τους.

Η καθιέρωση έστω και ενός έτους υποχρεωτικής εκπαίδευσης, θα αποφίλωνε, λοιπόν, τα ιδιωτικά σχολεία και τους Δήμους από σημαντικό αριθμό παιδιών, που αναγκαστικά θα προσέφευγε στα Δημόσια Νηπιαγωγεία. Όμως η κυβέρνηση δε θέλει να διαθέσει δεκάρα τσακιστή γι' αυτό. Δεν έχει κάνει ως τώρα κανένα στοιχειώδη προγραμματισμό για να υλοποιηθεί αυτό που έταξε σε Νηπιαγωγούς και Δασκάλους. Κι ούτε θέλει να πλήξει τα συμφέροντα των σχολαρχών και των Δημοτικών Αρχόντων που αποκτούν έσοδα με τα ανταποδοτικά τέλη και φυσικά δε θέλει να

αμφισβητήσει τη διαδικασία της «αποκέντρωσης» που βολεύει συνολικά το σύστημα. Γι' αυτό και τώρα που ήγγικεν η ώρα των νέων εγγραφών για την επόμενη σχολική χρονιά, διαλέγει την εύκολη λύση που περιγράψαμε παραπάνω. Και μια και έχει έτοιμο και το νομοθετικό πλαίσιο τόσο το καλύτερο...

Βεβαίως, στο πλευρό της έχει πάλι τον Γιωργιάκη που σχίζει τα ιμάτιά του για την «αποκέντρωση» και που πολύ πρόσφατα μάλιστα (στα 15 σημεία του ΠΑΣΟΚ για την Παιδεία) δήλωνε πως «το ΠΑΣΟΚ εργυάται την προσχολική εκπαίδευση για όλα τα παιδιά άνω των 3 ετών στηρίζοντας την ανάπτυξη των δημόσιων Νηπιαγωγείων ή ακόμα και συμπληρώνοντας ένα σημαντικό μέρος του κόστους που πληρώνει η ελληνική οικογένεια σήμερα σε ιδιωτικά Νηπιαγωγεία».

Μαύρα, λοιπόν, τα μαντάτα για το Δημόσιο Νηπιαγωγείο, που ουσιαστικά ιδιωτικοποιείται. Μαύρα και για τους γονείς που θα πληρώσουν το «μάρμαρο».

Ως τώρα, η συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΔΟΕ αρκέστηκε σε μια τυπική καταγγελία της κυβέρνησης και του ΥΠΕΠΘ. Συνεπώς, το βάρος πέφτει στους εκπαιδευτικούς που σύσσωμοι πρέπει να ξεσηκωθούν. Αν ευδοθούν οι κινήσεις της κυβέρνησης για τα Νηπιαγωγεία, τότε το κουβάρι θ' αρχίσει να ξετυλίγεται για όλο το Δημόσιο Σχολείο.

■ Σταύρος Σαγκριώτης

«Το μόνο που πετυχαίνουν είναι να φουντώνουν την οργή μας και να ατσαλώνουν την αποφασιστικότητά μας»

Είμαι ένας από τους διαδηλωτές του πανελλαδικού, πανεκπαιδευτικού συλλαλητηρίου της 8ης Μάρτη, που είχαν την «τύχη», αφού ξυλοκοπήθηκαν ανελέητα από τους «πραιότερους» και πνίγηκαν στα χημικά, να «προσαχθούν» αρχικά και ύστερα από 8 περίπου ώρες να βρεθούν κατηγορούμενοι για «διατάραξη κοινής ειρήνης» και «σύσταση συμμορίας»!

Τις κατηγορίες αυτές, εκτός από αστήρικτες και έωλες, τις θεωρώ γελοίες και προκλητικές. Γι' αυτό και τις επιστρέφω σ' αυτούς που μου τις απέδωσαν. Δεν έχω να απολογηθώ για τίποτα. Αυτοί που πρέπει να απολογηθούν στη φοιτητική νεολαία, στην εκπαιδευτική κοινότητα και στον ελληνικό λαό, είναι οι δυνάμεις καταστολής και οι εισαγγελικές αρχές που νομιμοποίησαν όλο αυτό το όργιο της καταστολής και τις παράνομες μεθοδεύσεις που ακολούθησαν, για να βρεθούμε κατηγορούμενοι.

Με συνελaban μαζί με δεκάδες ακόμη συναδέλφους και συναδέλφισσες στη γωνία Πανεπιστημίου και Βασ. Σοφίας, ύστερα από μια αιφνιδιαστική κυκλωτική κίνηση των ΜΑΤ σε τμήμα της πορείας, που προσπαθούσε να απεγκλωβιστεί από την πνιγμένη στα χημικά πλατεία Συντάγματος και να κινηθεί προς τα Προπύλαια. Πνιγμένοι στα χημικά, έπεσα σχεδόν λιπόθυμος στο οδόστρωμα. Οση ώρα βρισκόμουν εκεί έβλεπα αγόρια και κορίτσια να δέρονται ανελέητα με τα γκλομπ, να ποδοπατούνται, να σωριάζονται στο έδαφος ο ένας πάνω στον άλλο. Ήταν μια ατμόσφαιρα κόλασης, μια ατμόσφαιρα φασισμού. Ξαναβρήκα όλες τις αισθήσεις μου σε μια κλούβα που μας μετέφερε στη ΓΑΔΑ, όπου τελικά βρεθήκαμε 49 άτομα.

Ανάμεσά μας ήταν άτομα τραυματισμένα. Οι περισσότεροι-ες χτυπημένοι στο κεφάλι, με ανοιχτές πληγές. Χρειάστηκε να βάλουμε τις φωνές, για να τους μεταφέρουν στο νοσοκομείο ώρες μετά, προκειμένου να τους περιποιηθούν τα τραύματα και να τους ξαναφέρουν στη ΓΑΔΑ, αντί να τους αφήσουν εκεί, όπως ήταν το ιατρικώς επιβεβλημένο. Η ανακοίνωση του σωματείου εργαζόμενων Ερυθρού Σταυρού, που μιλάει για επτά τραυματίες-κρατούμενους, που «προσέχθησαν με καθυστέρηση πολλών ωρών, τα ξημερώματα, και επέστρεψαν με μυστικότητα στη ΓΑΔΑ», δεν αφήνει κανένα περιθώριο διάψευσης από τους εμπνευστές αυτής της βάρβαρης πράξης.

Στη ΓΑΔΑ συντελέστηκε ένα όργιο παρανομιών, με την κάλυψη της εισαγγελικής αρχής, όπως πληροφορήθηκα εκ των υστέρων. Γιατί σε εμάς ουδείς εισαγγελέας εμφανίστηκε για να μας πει το λόγο για τον οποίο βρισκόμασταν εκεί. Η επαφή μας ήταν μόνο με αστυνομικούς, ένστολους και με πολιτικά, οι οποίοι προσπαθούσαν να μας παραπλανήσουν, για να νομιμοποιήσουμε με την υπογραφή μας τις παρανομίες τους. Είμαστε πολλοί-ές που από την αρχή ζητήσαμε να επιστρέψουν στους δικηγόρους μας να μας δουν. Μας το αρνήθηκαν κατηγορηματικά και προκλητικά, συνοδεύοντας την άρνησή τους με ειρωνίες και απαξιωτικούς χαρακτηρισμούς. Μέχρι τη 1:30' τα χαράματα μας έλεγαν ότι είμαστε προσαχθέντες. Από τότε μια προσαγωγή για «εξακρίβωση στοιχείων» κρα-

τάει 8 ώρες; Γύρω στις 2:00' τα ξημερώματα μας πληροφορήσαν ότι είμαστε κατηγορούμενοι. Ζητήσαμε δικηγόρο, όπως κάθε κατηγορούμενος δικαιούται. Αρνήθηκαν και πάλι. Αρνήθηκαμε και εμείς να υπογράψουμε οποιοδήποτε έγγραφο, όπως η έκθεση σύλληψης. Αρνήθηκαμε να νομιμοποιήσουμε με απολογία τις παρανομίες τους, παρά τις προσπάθειες αστυνομικών να τρομοκρατήσουν συναδέλφους, λέγοντάς τους ότι «έτσι επιβαρύνουν τη θέση τους». Αλήθεια, οι 6 εισαγγελεείς, με προϊστάμενο εισαγγελέα Εφετών, βρίσκουν σύννομες αυτές τις διαδικασίες;

Οι καταγγελίες των συνηγόρων μας είναι γνωστές από τα ΜΜΕ. Εμείς τους είδαμε για πρώτη φορά το μεσημέρι της επόμενης μέρας από τη σύλληψή μας. Αύπνοι, νηστικοί, τλαιπαρημένοι, μετά βίας μπορούσαμε να τους μεταφέρουμε τα όσα είχαμε υποστεί από τη στιγμή της σύλληψής μας: τον άγριο ξυλοδαρμό, τις βρισιές, τον εξευτελισμό, τις παραβιάσεις των στοιχειωδέστερων δικαιωμάτων μας ως άνθρωποι και ως πολίτες. Οι εισαγγελικές αρχές, που μόνο τότε τις είδαμε, ζήτησαν από τους δικηγόρους μας να νομιμοποιήσουν μια παράνομη προανάκριση, με τη διεξαγωγή της για δεύτερη φορά. Προς τιμήν τους αρνήθηκαν και αποχώρησαν.

Όλα όσα έγιναν, το άγριο χτύπημα του πανεκπαιδευτικού συλλαλητηρίου, οι αστυνομικές και δικαστικές μεθοδεύσεις σε βάρος των συλληφθέντων, θυμίζουν εποχές χούντας. Άλλωστε, οι δυο κατηγορίες σε βάρος μου και σε βάρος των συγκατηγορούμενών μου, είναι βγαλμένες απευθείας από το ναζιστικό σπλοστάσιο. Στηρίζονται στη λογική της «συλλογικής ευθύνης». Για μια φορά ακόμη τις αρνούμαι και τις επιστρέφω στους διώκτες μου.

Όλα όσα έγιναν την περασμένη Πέμπτη αποτελούν μια τεράστια άσκηση τρομοκρατίας σε βάρος του αγωνιζόμενου φοιτητικού κινήματος και της εκπαιδευτικής κοινότητας. Είναι ένας ακόμη κρίκος στην αλυσίδα της κρατικής καταστολής, που εκτείνεται από τον περασμένο Ιούνη μέχρι σήμερα. Νομίζουν ότι μ' αυτό τον τρόπο θα κάμψουν το αγωνιστικό μας φρόνημα και θα μας αναγκάσουν να εγκαταλείψουμε ντροπισασμένοι τον αγώνα μας. Είναι γελασμένοι, αν νομίζουν πως μ' αυτό τον τρόπο θα πετύχουν το σκοπό τους. Το μόνο που πετυχαίνουν είναι να φουντώνουν την οργή μας και να ατσαλώνουν την αποφασιστικότητά μας. Το φοιτητικό κίνημα θα νικήσει, γιατί έχει το δίκιο με το μέρος του. Ο νόμος-πλαίσιο της κ. Γιαννάκου και του κ. Καραμανλή θα μείνει ένα άταφο πτώμα, όπως έμεινε και η προσπάθειά τους να επιτρέψουν την ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων με την αναθεώρηση του άρθρου 16 του Συντάγματος.

* Ο Σταύρος Σαγκριώτης είναι μεταπτυχιακός φοιτητής στο Τμήμα Πληροφορικής του Πανεπιστημίου της Αθήνας. Συνελήφθη με την ομάδα των 49 και παραπέμφθηκε με τις κατηγορίες της «διατάραξης κοινής ειρήνης» και της «σύστασης συμμορίας». Το κείμενο αυτό είναι η δήλωση που σκόπευε να διαβάσει στην έναρξη της δίκης, που αναβλήθηκε για τις 21 Μάρτη, δίνοντας το πολιτικό σήμα αυτής της υπόθεσης.

Δικαιοσύνη με

Όταν κλείναμε την ύλη του προηγούμενου φύλλου της «Κ», λίγες ώρες μετά τη λήξη του τεράστιου πανεκπαιδευτικού συλλαλητηρίου, είχαμε την εικόνα 12 συλληφθέντων και 49 προσαγωγών. Σημειώναμε δε, ότι αυτός ο συσχετισμός ενδέχεται ν' αλλάξει στη διάρκεια της νύχτας. Ξέρουμε πως ενεργούν οι ασφαλίδες σ' αυτές τις περιπτώσεις. Η ανακοίνωση της μετάβασης πέντε εισαγγελέων στη ΓΑΔΑ, για να εμποτεύσουν της προανάκρισης, και η ανάθεση της υψηλής εποπτείας στον εισαγγελέα Εφετών Ισ. Ντογιάκο δεν μας καθησύχασε. Για να πούμε την αμαρτία μας, όμως, δεν φανταζόμασταν ότι οι εισαγγελεείς θα ξεπερνούσαν τους μπάτσους και θα έπαιρναν αυτοί στα χέρια τους την υπόθεση μαζικής κατασκευής κατηγορούμενων με βάση το ναζιστικό δόγμα της συλλογικής ευθύνης.

Τα όσα διαδραματίστηκαν στη ΓΑΔΑ (όπου είχε μεταφερθεί η έδρα της Εισαγγελίας) και στην Ευελπίδων, από το βράδυ της Πέμπτης 9 Μάρτη μέχρι το βράδυ της Δευτέρας 12 Μάρτη αποκάλυψαν μια Δικαιοσύνη με πηλίκιο, μια εκδοχή αστυνομικού κράτους, που δεν τηρεί ούτε τα στοιχειώδη προσηλύματα. Όσα έγιναν έχουν πολιτική και όχι αστυνομική σφραγίδα. Άλλωστε, η αποστολή στη ΓΑΔΑ του Ντογιάκου, έως πρότινος συμβούλου του Α. Παπαληγούρα (με δικό του γραφείο στο υπουργείο Δικαιοσύνης) έδειξε από την αρχή ότι μετά το όργιο της αστυνομικής βίας στην πορεία, ο Παπαληγούρας, μέσω των εμπόρων του, ανέλαβε να διαχειριστεί την υπόθεση με τρόπο που να στηρίζει πολιτικά τον Πολύδωρα και τους «πραιότερους» του.

■ Παγίδα

Από την αρχή ακόμα, οι 61 προσαχθέντες είχαν χωριστεί σε δυο ομάδες: 12 και 49. Οι ίδιοι οι μπάτσοι ήξεραν καλά ότι οι 49 είχαν πιαστεί στο τέλος, σε δυο ομαδικά «ντου» που έκαναν, αρκετή ώρα μετά τη λήξη των συγκρούσεων. Από τη στιγμή μάλιστα που δεν βρήκαν τίποτα πάνω τους, δεν ήθελαν να το τραβήξουν ιδιαίτερα. Συγκέντρωσαν, λοιπόν, την προσοχή τους στους 12, τους οποίους είχαν πιάσει σκόρπια, προσπαθώντας να φτιάξουν σε βάρος τους δικογραφίες που να μπορούν στοιχειωδώς να σταθούν στα δικαστήρια.

Μέχρι τη 1-1:30' το πρωί οι ασφαλίτες διαβεβαίωναν τους δικηγόρους που επικοινωνούσαν για να μάθουν για την τύχη παιδιών που τους είχε ανατεθεί η υπεράσπιση, ότι απλώς έχουν προσαχθεί και θα ακολουθηθεί η συνήθης διαδικασία. Το ίδιο έλεγαν και στα παιδιά. Και ξαφνικά,

γύρω στις 2 τα χαράματα, ανακοίνωσαν στα παιδιά ότι κατηγορούνται για δύο πλημμελήματα και τους ζήτησαν να υπογράψουν τις εκθέσεις σύλληψης. Εκθέσεις σύλληψης που άρχισαν να γράφονται 6 ώρες μετά τη σύλληψη και στις οποίες αναφερόταν ότι συνελήφθησαν ανάμεσα σε πλήθος από το οποίο πετιούνταν πέτρες, μολότοφ κ.λπ. Ευτυχώς που υπήρχαν μεταξύ των συλληφθέντων και κάποια παιδιά που είχαν κάποια ενημέρωση, έβαλαν τις φωνές και φώναξαν και στους υπόλοιπους να μην υπογράψουν τίποτα.

Τα παιδιά από την αρχή ζήτησαν να δουν δικηγόρους. Οι μπάτσοι τους απαντούσαν ότι δεν δικαιούνται, διότι δεν κατηγορούνται για τίποτα, αλλά έχουν προσαχθεί για εξακρίβωση στοιχείων. Τα ίδια έλεγαν και στους δικηγόρους, πολλοί από τους οποίους είχαν τρέξει στη ΓΑΔΑ. Κάποια στιγμή εμφανίστηκε στους δικηγόρους, οι οποίοι έκαναν φασαρία, ο Ντογιάκος και με ύφος δικτάτορα τους είπε ότι δεν έχει κανένα αίτημα για δικηγόρο από τους προσαχθέντες! Τότε έγινε και το επεισόδιο με τον Αλαβάνο, ο οποίος ευγενέστατα -όπως μας διαβεβαίωσαν παριστάμενοι συνηγόροι- ρώτησε τον Ντογιάκο αν μπορεί να δει τους κρατούμενους, για να εισπράξει απ' αυτόν την προκλητική απάντηση, με ειρωνικό και απαξιωτικό ύφος: «Ποιος είστε εσείς, κύριε, είστε δικηγόρος;»! Ας σημειωθεί ότι στους κρατούμενους δεν είχε μέχρι εκείνη τη στιγμή εμφανιστεί κανένας από τους έξι εισαγγελεείς. Μόνο με μπάτσους και ασφαλίτες είχαν να κάνουν.

Είναι προφανές ότι η αλλαγή στάσης και η μετατροπή και αυτών των 49 προσαγωγών σε συλληφείς έγινε με πολιτική εντολή. Με εντολή την οποία διεκπεραίωσε ο Ντογιάκος. Οι ασφαλίτες βρέθηκαν στη δύσκολη θέση να προσπαθούν να παγιδεύσουν τους φοιτητές, τους οποίους μέχρι εκείνη τη στιγμή διαβεβαίωναν ότι απλώς θα τους γίνε «εξακρίβωση στοιχείων». Πλέον, η απαίτηση να δουν το δικηγόρο τους ήταν καθολική. Και όλοι πλέον αρνήθηκαν να απολογηθούν και να υπογράψουν οτιδήποτε. Οι προσπάθειες των ασφαλιτών, που τους έλεγαν ότι έτσι «επιβαρύνουν τη θέση τους», έπεσαν στο κενό, γιατί οι πιο «ψαγμένοι» έβαζαν τις φωνές και έπαιρναν θάρρος και οι άπειροι.

Με τις φωνές κατάφεραν να αναγκάσουν τους ασφαλίτες να μεταφέρουν και τους επτά τραυματισμένους στο νοσοκομείο, για να τους γίνουν οι απαραίτητες εξετάσεις και να τους περιποιηθούν τα τραύματα. Νέα παιδιά, χτυπημένα στο κεφάλι, με ανοιχτές πληγές που αιμορραγούσαν, έμειναν για περισσότερο από 8

ώρες σ' ένα διάδρομο στον 11ο όροφο της ΓΑΔΑ, χωρίς ιατρική περίθαλψη. Αυτά είναι τα κατορθώματα του κ. Ντογιάκου και του «εγγυητή της νομιμότητας»!

Οι κατηγορίες που απαγγέληθηκαν στους 49 δείχνουν ότι πάνω τους εφαρμόστηκε το ναζιστικό δόγμα της συλλογικής ευθύνης: διατάραξη κοινής ειρήνης και σύσταση συμμορίας. Σε απλή ελληνικά αυτό σημαίνει ότι το πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο ήταν παράνομο και πως όσοι συνελήφθησαν ήταν προσυμφωνημένοι ώστε μαζί με άλλους να διαπράξουν κακούργηματα κατά πλημμελήματα! Οι ένδοξες εποχές του Καραθανάση ξαναζούν. Ενοείται πως σε βάρος τους δεν υπήρξε καμία εξατομικευμένη κατηγορία. Εμπειρος εισαγγελέας είναι ο Ντογιάκος, ήξερε πολύ καλά ότι τέτοια κατηγορητήρια διαστέκονται στα δικαστήρια. Αυτό όμως, ήταν το τελευταίο που τον ενδιέφερε. Εκείνο που τον ενδιέφερε ήταν να σταλεί ένα μήνυμα τρόμου. Οι 49 (μαζί με τους άλλους 12) επιλέχτηκαν τυχαία, για να μετατραπούν σε φορείς τρόμου στους υπόλοιπους φοιτητές. Για να περάσει το μήνυμα πως όποιος τολμά να έρχεται στην Αθήνα για να διαδηλώσει (απερισσότεροι από τους συλληφθέντες ήταν από τη Θεσσαλονίκη και τα Γιάννινα και περιτριγυρισμένοι με τους 49 που ήταν άγνωστοι) κινδυνεύει να βρεθεί με ανοιχμένα κεφάλι, κρατούμενος και στη συνέχεια κατηγορούμενος.

Επαφή με τους συνηγόρους δεν επιτράπηκε ούτε στους 12 για τους οποίους εκδόθηκαν απεναντί τους εκθέσεις σύλληψης. Η πρώτη επεξεργασία των εισαγγελέων κατέληξε στην απαγγελία κατηγοριών πλημμελητικού χαρακτήρα στους 11, που ήταν φοιτητές, και κακούργημα πολιτικού χαρακτήρα στον 12ο, που ήταν οικοδόμος. Ο διαχωρισμός έγινε με αυτό το κριτήριο και έγινε με πολιτική απόφαση, όπως θα δούμε και παρακάτω, σε μια απόφαση που αφορά τον ένα από τους 49 που ήταν εργαζόμενος.

■ Η εισαγγελία στη ΓΑΔΑ

Από τις 9 το πρωί της Παρασκευής άρχισαν να μαζεύονται στην Ευελπίδων φοιτητές και άλλοι συμπαράστατες. Μαζί τους και οι δικηγόροι, που περιμέναμε τους κατηγορούμενους για να τους υπερασπιστούν ενώπιον του εισαγγελέα ποινικής δίωξης στον οποίο θα προσάγονταν, μετά την ολοκλήρωση της αστυνομικής προανάκρισης. Ο κόσμος πύκνωνε, τα συνθήματα δονούσαν την ατμόσφαιρα κάθε ποιο εμφανιζόταν μια κλούβα, οι ΜΑΤάδες ήταν παραταγμένοι

πηλίκιο

προκλητικά στο δρόμο που οδηγεί στο κτίριο της Εισαγγελίας, οι ασφαλίτες περιφέρονταν προκλητικά στο χώρο. Μάταια περιμέναν. Είχε εκπονηθεί σχέδιο αδειάσματος του χώρου, το οποίο εξελίχτηκε μέχρι αργά το βράδυ. Βλέπετε, το πρωί της Παρασκευής τα δικαστήρια λειτουργούν και δε μπορούσαν να απαγορεύσουν την είσοδο.

Οι συνήγοροι ειδοποιήθηκαν να πάνε στη ΓΑΔΑ, γιατί οι εισαγγελείς είχαν μεταφερθεί εκεί! Το άκρον άωτον της ξεφτίλας. Φόρεσαν πηλίκια και πήγαν να πάρουν εντολές από εκείνους που υποτίθεται ότι είναι υπηρεσιακοί τους υφιστάμενοι. Τα κόλπα που εφαρμόστηκαν με τους συλλαβανόμενους ως μέλη της 17Ν και του ΕΛΑ παγιώθηκαν. Μάλιστα, οι συνήγοροι των 49 ενημερώθηκαν ότι για τους δικούς τους κατηγορούμενους θα οριστεί τακτική δικάσιμος και θα αφεθούν ελεύθεροι. Στη ΓΑΔΑ οι συνήγοροι διαμαρτυρήθηκαν στον Ντογιάκο για την παραβίαση των δικαιωμάτων των εντολέων τους, στους οποίους δεν επετράπη η επικοινωνία με το συνήγορό τους. Απτόητος αυτός τους απάντησε ότι θα γίνει συμπληρωματική προανάκριση, στην οποία μπορούν να είναι παρόντες. Ποια είναι τα νέα στοιχεία; ρώτησαν οι συνήγοροι. Τους έφεραν το ίδιο κατηγορητήριο! Τους ζητήθηκε, δηλαδή, σχεδόν ένα 24ωρο μετά, να νομιμοποιήσουν με τη συμμετοχή τους τις παρανομίες της προηγούμενης βραδιάς! Αρνήθηκαν και αποχώρησαν, αφού ενημέρωσαν και τους κρατούμενους, τους οποίους τότε είδαν για πρώτη φορά. Στα ΜΜΕ κατήγγειλαν όλες αυτές τις μεθοδεύσεις, μιλώντας για εκτροπή και ολοκληρωτισμό.

Η πολιτική εντολή που δόθηκε ήταν να σκληρύνει η Εισαγγελία περισσότερο τη στάση της. Έτσι, με κυριολεκτικά ταχυδακτυλουργικό τρόπο

Επί το έργον στα δικαστήρια της Ευελπίδων. Πρώτα πιάνουμε το γκλομπ από την ανάποδη, για να μπορεί με τη λαβή να κάνει μεγαλύτερη ζημιά, κι ύστερα χτυπάμε με όλη μας τη δύναμη τους γονείς των συλληφθέντων, τους οποίους πριν ένας άλλος από τη διμοιρία μας έχει ψεκάσει με χημικά από απόσταση αναπνοής, για να μη μπορουν να αντιδράσουν.

βρέθηκαν κατηγορούμενοι με κακουργήματα οι 9 από τους 12 της πρώτης ομάδας των συλληφθέντων. Και οι 49, που υποτίθεται ότι θα δικάζονταν σε τακτική δικάσιμο, οδηγήθηκαν το σούρουπο στην Ευελπίδων για να δικαστούν στο αυτόφωρο. Η άδεια πια Ευελπίδων πλέον μετατράπηκε σε φρούριο. Τα ΜΑΤ παρατάχτηκαν έξω από την κεντρική είσοδο και απαγόρευαν την είσοδο σε όλους. Χρειάστηκε να κάνουμε καυγά για να μας επιτραπεί η είσοδος με τη δημοσιογραφική μας ιδιότητα! Οι γονείς των συλληφθέντων έφτασαν μια ανάσα από τη σύγκρουση με τα ΜΑΤ για να τους επιτραπεί η είσοδος (μόνο σ' αυτούς και όχι σε άλλους συγγενείς). Η δίκη ξεκινούσε την ίδια ώρα που βρισκόταν σε εξέλιξη η ογκώδης αντικαταστατική πορεία, την οποία οι διοργανωτές αρνήθηκαν να οδηγήσουν στην Ευελπίδων, μολονότι υπήρξε τέτοια πρόταση από συντρόφους της «Κόντρας» και άλλους.

■ Πρόκληση

Όλοι περίμεναν ότι θα ήταν η γνωστή τυπική διαδικασία.

Οι κατηγορούμενοι θα ζητούσαν την τριήμερη αναβολή που δικαιούνται και θα αφήνονταν ελεύθεροι, αφού όλοι πληρούσαν τις προϋποθέσεις που απαιτεί ο νόμος. Πριν, όμως, προλάβουν να ζητήσουν οτιδήποτε οι κατηγορούμενοι, ζήτησε αναβολή για τη Δευτέρα ο εισαγγελέας του Αυτόφωρου, επειδή απουσίαζαν και οι τρεις μπάσοι μάρτυρες κατηγορίας. Η πρόταση έγινε δεκτή από το δικαστήριο (Τριμελές) και ο εισαγγελέας επαλήθευσε ζητώντας να διατηρηθεί η κράτηση όλων των κατηγορούμενων, επειδή υπάρχει κίνδυνος να μην προσέλθουν να δικαστούν! Ήταν φανερό ότι υπήρχε γραμμή. Να παραμείνουν τα παιδιά προφυλακισμένα και το Σάββατο-κύριακο. Για να γίνει πιο δυνατό το τρομο-μήνυμα προς το αγωνιζόμενο φοιτητικό κίνημα.

Οι πολυάριθμοι συνήγοροι υπεράσπισης άρχισαν να τοποθετούνται πάνω στην πρόταση του εισαγγελέα. Μια διαδικασία που συνήθως κρατάει ελάχιστα λεπτά στα Αυτόφωρα (διότι είναι τυπικές οι προϋποθέσεις του νόμου) εξελίχτηκε σε μια διαδικασία που κράτησε ώρες. Φάνηκε αργότερα γιατί η πρόεδρος άφησε όλους τους συνηγόρους να αγορεύσουν και να εξετάζουν ως μάρτυρες γονείς και συγγενείς των κατηγορούμενων, που δήλωναν ότι κατοικούν μαζί τους και δεν υπάρχει περίπτωση να μην προσέλθουν στο δικαστήριο. Αν δεν υπήρχε πρόθεση να γίνει δεκτή η πρόταση του εισαγγελέα, η πρόεδρος θα περνούσε στους συνηγόρους το μήνυμα να μη τραβάνε τη διαδικασία με τοποθετήσεις (όποιος γνωρίζει τη δικαστηριακή πρακτική ξέρει πως γίνονται αυτά).

Όταν ολοκληρώθηκε ο κύκλος των τοποθετήσεων για όλους τους κατηγορούμενους, το δικαστήριο αποσύρθηκε για διάσκεψη. Διάσκεψη που κράτησε για 1,5 ώρα! Όση ώρα κρατάνε διασκέψεις που εξετάζουν κακουργήματα! Η απόφαση ήταν κατά πλειοψηφία να αρθεί η κράτηση όλων, πλην του ενός που είχε την ατυχία να είναι εργαζόμενος! Τίποτα δεν τον διαχώριζε από τους υπόλοιπους, εκτός από αυτή του την ιδιότητα. Όσο για την πρόεδρο, που μειοψήφισε, είχε την άποψη ότι έπρεπε να αρθεί η κράτηση μόνο των επτά τραυματιών!

Μετά απ' αυτή την απόφαση καταλάβαμε γιατί ήταν τόσο... γκαστρομένη η διάσκεψη. Πρέπει να ασκήθηκαν τρομακτικές πιέσεις, στις οποίες υποχώρησε η πρόεδρος ενώ αντίσταθηκαν οι δυο άλλες δικαστίνες, που εξισορρόπησαν κάπως την αντίστασή τους με τη διατήρηση της κράτησης του εργαζόμενου. Όλη η διαδικασία μας θύμιζε δίκες των πρώτων χρόνων της μεταπολίτευσης, τότε που αγωνιζόμασταν για να κατοχυρωθούν κάποια

δικαιώματα (αυτά που με περισσό καμάρι τα ονομάζουν «ο νομικός μας πολιτισμός»). Τα παιδιά, πλην του εργαζόμενου, αφέθηκαν ελεύθερα μισή ώρα μετά τα μεσάνυχτα Παρασκευής προς Σάββατο. Όσο για τον κρατούμενο, χρειάστηκε η παρέμβαση της συνήγορου του για να μεταφερθεί στο νοσοκομείο (δεν τον είχαν πάρει τα καθάρματα), από το οποίο επέστρεψε με διάγνωση για ράγισμα στο χέρι, στο οποίο τοποθετήθηκε νάρθηκας!

■ Η κορύφωση

Το Σάββατο αφέθηκαν ελεύθεροι, με τον περιοριστικό όρο της εμφάνισης μια φορά το μήνα στο αστυνομικό τμήμα, οι 3 από τους 12 της άλλης ομάδας. Η ανάκριση για τους υπόλοιπους θα συνεχιζόταν τη Δευτέρα (εννοείται πως παρέμειναν κρατούμενοι).

Τη Δευτέρα ίδιο σκηνικό από το πρωί στα δικαστήρια. Ο κόσμος άρχισε να μαζεύεται από τις 9, ενώ οι ΜΑΤάδες έδειχναν κάπως πιο χαλαροί, μολονότι ήταν εμφανώς περισσότεροι. Επειδή δε μπορούσαν να βγάλουν τον κόσμο έξω από τους υπαίθριους χώρους της Ευελπίδων, ακολούθησαν άλλη μεθόδευση. Τέλειωσαν όλα τα αυτόφωρα και το δικαστήριο πήρε ένα διάλειμμα μιας ώρας, που έγινε σχεδόν δύο. Λίγο πριν επανέλθει στην έδρα, οι μπλε ΜΑΤάδες αιφνιδιαστικά δημιούργησαν ένα φραγμό με τις ασπίδες μπροστά από την κεντρική είσοδο του κτιρίου που βρισκόταν η δικαστική αίθουσα. Μέσα έμειναν μόνο ελάχιστοι γονείς, τους οποίους ένας δεύτερος φραγμός κρατούσε έξω από τη δικαστική αίθουσα. Σ' αυτή είχαν πάρει θέση καμιά τριανταριά ασφαλίτες, που στρογγυλοκάθησαν στις πίσω σειρές των καθισμάτων.

Τα ονόματα των κατηγορούμενων δεν τα εκφώνησε η πρόεδρος, αλλά μια μπατασίνα αξιωματικός η οποία πήρε το κατηγορητήριο, βγήκε στο κεφαλόσκαλο του κτιρίου και φώναζε ένα-ένα τα ονόματα. Με το που ακουγόταν ένα όνομα, το πλήθος των συμπαραστατών απαντούσε «αθώς» σκασιμένο στα γέλια. Κάποιοι παρεμβάλλονταν στις εκφωνήσεις της μπατασίνας και φώναζε: Μαριέττα Γιαννάκου! Ενοχη, απαντούσε το πλήθος. Κώστας Καραμανλής: ένοχος. Βύρων Πολύδωρας: ένοχος. Η νεανική ευρηματικότητα ανέβαζε τον πυρετό των μπάσων. Το έβλεπες στο νευρικό τρόπο με τον οποίο έσφιγγαν τις λαβές των ασπίδων και των κλομπ.

Όταν όλοι οι κατηγορούμενοι μπήκαν στην αίθουσα, βγήκε το δικαστήριο, φώναξε τα ονόματά τους και οι συνήγοροι υπέβαλαν τις διαπιστεύσεις τους. Ορισμένοι έδωσαν και

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 12

■ Εργαζόμενοι Ερυθρού Σταυρού

«Μεθοδευμένη δολοφονική επίθεση»

Όταν διαβάσαμε την ανακοίνωση του Σωματείου Εργαζόμενων στον Ερυθρό Σταυρό δεν πιστεύαμε στα μάτια μας. Η γλώσσα, οι οξύτατες εκφράσεις ήταν ασυνήθιστες για ανακοίνωση εργατικού σωματείου. Θα πρέπει να είχαν «φρικάρει» για να μιλούμε με τέτοια γλώσσα. Κι όταν «φρικάρουν» άνθρωποι που έχουν συνηθίσει να αντιμετωπίζουν καθημερινά το θάνατο και τα βαριά τραύματα, λόγω της δουλειάς τους (μιλάμε για οδηγούς ασθενοφόρων, νοσηλεύτριες, τραυματιοφορείς), η εικόνα που αντίκρισαν θα πρέπει να ξεπερνούσε όλες τις προηγούμενες που είχαν δει σε ανάλογες περιπτώσεις.

Μιλήσαμε με εργαζόμενους του Ερυθρού Σταυρού. Μας είπαν ότι εκείνο που τους εξόργισε είναι πως και οι σαράντα περίπου τραυματίες που είτε διακομίστηκαν με ασθενοφόρα είτε τους μετέφεραν φίλοι τους στο νοσοκομείο που εφημέρευε, έφεραν χτυπήματα από τους ώμους και πάνω. Χτυπήματα κυρίως στην αυχενική χώρα, στο κρανίο ακόμα και στο πρόσωπο. Μια κοπελίτσα είχε υποστεί κάταγμα αυχενικού σπονδύλου. Το χτύπημα αυτό θα μπορούσε να την είχε αφήσει ανάπηρη, μας είπαν. Μια άλλη κοπελιά είχε χτυπηθεί στο μάτι και οι γιατροί στην αρχή νόμιζαν ότι θα χάσει την όρασή της. Το γεγονός ότι όλα τα χτυπήματα ήταν ψηλά, σημαίνει ότι χτυπούσαν σκόπιμα στο κεφάλι. Μας είπαν ακόμη ότι οι 7 συλληφθέντες τραυματίες μεταφέρθηκαν χαράματα από τη ΓΑΔΑ στο νοσοκομείο και κυριολεκτικά απτήχθησαν από τους ασφαλίτες. Ευθύνης έρχονταν και στους γιατρούς που εφημέρευαν, οι οποίοι όφειλαν να κάνουν εισαγωγή στο νοσοκομείο τουλάχιστον αυτούς που είχαν χτυπήματα στο κεφάλι. Είναι δυνατόν να συνιστάς στον ασθενή που έχει υποστεί διάσειση να τον ζητύνουν κάθε τρεις ώρες και να τον στέλνεις στο κελί της ΓΑΔΑ;

Παραθέτουμε ολόκληρη την ανακοίνωση.

ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

ΚΟΡΠΑΛΕΝΙΟ-ΜΠΕΝΑΚΕΙΟ ΝΕΕΣ

ΑΘΗΝΑ 9 ΜΑΡΤΙΟΥ 2007

ΚΑΤΑΓΕΛΙΑ

Καταγγέλλουμε την πρωτοφανή βαρβαρότητα και αγριότητα των επιθέσεων της αστυνομίας σε φοιτητές, εκπαιδευτικούς, εργαζόμενους και νεολαία κατά τη διάρκεια της πορείας διαμαρτυρίας της 8ης Μαρτίου. Η μεγαλύτερη πορεία των τελευταίων ετών με όγκο τουλάχιστον 35.000 διαδηλωτές, αμαυρώθηκε από την κυβέρνηση και την αστυνομία. Οι αυριανοί επιστήμονες παρουσιάζονται από την κυβέρνηση και τα μέσα ενημέρωσης σαν εγκληματίες. Στον τόπο όπου είναι γνωστό ότι τα δημοκρατικά δικαιώματα κατακτήθηκαν με αυτούς ακριβώς τους αγώνες των φοιτητών. Κι έτσι εκείνοι που αναγκάζουν τους λαούς να βγαίνουν στους δρόμους ζητούν συνεννοήσεις από την κοινή γνώμη για να καλύψουν το έγκλημά τους.

Κατά τη διάρκεια της εφημερίας του Νοσοκομείου μας γίναμε όλοι μάρτυρες της τραγικής αυτής και αιματοβαμμένης επίθεσης, όταν τριάντα και πλέον τραυματίες προσήλθαν με τραύματα στον αυχένα και στο κεφάλι στα επείγοντα. Το είδος των χτυπημάτων και η σοβαρότητα των κακώσεων που υπέστησαν αποδεικνύει ότι πρόκειται για μεθοδευμένη δολοφονική επίθεση ενάντια στον καθένα που αγωνίζεται για τα δικαιώματά του, για δημόσια και δωρεάν παιδεία.

Στο Νοσοκομείο παραμένουν άτομα που νοσηλεύονται, ενώ επτά τραυματίες-κρατούμενοι προσήχθησαν με καθυστέρηση πολλών ωρών, τα ξημερώματα και επέστρεψαν με μυστικότητα στη Γ.Α.Δ.Α Ανησυχούμε για την κατάσταση των τραυματιών. Ανησυχούμε για την καταστολή κάθε πορείας. Ποιο θα είναι το μέλλον κάθε δικής μας αντίδρασης για τις ελλείψεις στο σύστημα υγείας; Θα περιμένουμε ένα νέο ξυλοδαρμό στον ξεσηκωμό των Νοσοκομείων;

Ανησυχούμε, αντιστεκόμαστε, αγωνιζόμαστε. Ο αγώνας δεν σταματάει εδώ. Κόντρα στη βία της εξουσίας επιμένουμε να διεκδικούμε τα δικαιώματά μας.

Στο πλευρό του φοιτητή, του εργαζόμενου, του κάθε αγωνιζόμενου.

Δ.Σ.

ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Δικαιοσύνη με ηλίθιο

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 11

χαρτί με τους μάρτυρες υπεράσπισης που θα καλούσαν. Η πρόεδρος πήγε να φωνάξει ένα-δυο ονόματα, αλλά κανείς δεν ήταν στην αίθουσα, αφού είχε απαγορευτεί η είσοδος σε όλους, πλην ασφαλιτών. Το επεσήμαναν οι συνήγοροι, αλλά η πρόεδρος το ξεπέρασε με ένα μισο-ερώτημα μισο-απάντησης: «Πάντως είναι όλοι εδώ». Μάζεψε τα χαρτιά και πήγε παρακάτω, δείχνοντας ότι περίμενε τη συνέχεια (αίτημα αναβολής) και πως ήθελε να ολοκληρώσει γρήγορα τα τυπικά της διαδικασίας για να τελειώσει η υπόθεση εκεί και να φύγει από πάνω της το βάρος.

Από τη μεριά των συνηγόρων υπεβλήθη αίτημα αναβολής, επειδή η δικογραφία τους είχε δοθεί μόλις προ ολίγου. Με το αίτημα συμφώνησε και η εισαγγελέας της έδρας. Η διαδικασία όμως τραβούσε σε μίκρος. 49 κατηγορούμενοι και καμιά εικοσαριά δικηγόροι, σε μια αίθουσα που κόντευε να πάθει ασφυξία, μόνο για να πουν τα ονόματά τους και ποιος εκπροσωπεί ποιον θέλει κάποια ώρα. Στην αίθουσα μέσα ήταν μόνο οι κατηγορούμενοι, οι δικηγόροι, ελάχιστοι δημοσιογράφοι (οι περισσότεροι είχαν αποκλειστεί έξω) και ασφαλίτες που παρίσταναν το ακροατήριο. Οι λίγοι γονείς που είχαν αποκλειστεί στον προθάλαμο άρχισαν να φωνάζουν: «Να βγουν έξω οι αστυνομικοί, για να μπούμε εμείς. Είμαστε γονείς, δικάζονται τα παιδιά μας». Η πρόεδρος προσπαθούσε να τελειώσει τα τυπικά, να δώσει την αναβολή και να λήξει η ιστορία. «Δεν μπορώ να ξέρω εγώ ποιοι είναι αστυνομικοί», απάντησε και προσπάθησε να συνεχίσει. Οι ασφαλίτες έκαναν πως δεν κατάλαβαν. Εξω από το κτίριο, οι υπόλοιποι γονείς, οι περισσότεροι, απαιτούσαν από τους μπάτσους να τους αφήσουν να μπου. Τα πρόσωπά τους ακουμπούσαν στις ασπίδες. Οι συμπαραστάτες από κάτω φώναζαν συνθήματα. Ξαφνικά, δίπλα από τους μπλε ΜΑΤάδες εμφανίστηκαν οι χακί και άρχισαν να ψεκάζουν τους γονείς με τις φισούνες. Δύο έπεσαν αμέσως κάτω. Ο ένας έπαθε επιληπτική κρίση και έφτασε το ασθενοφόρο για να τον μεταφέρει στο νοσοκομείο. Ο δεύτερος μεταφέρθηκε σχεδόν λιπόθυμος στο εσωτερικό του κτιρίου, όπου οι υπόλοιποι προσπαθούσαν να τον συνεφέρουν. Τον είδαμε τουλάχιστον μισή ώρα αργότερα. Το πρόσωπό του ήταν κάτασπρο (είχε κολλήσει η σκόνη από τα χημικά), τα μάτια του κατκόκκινα, μετά βίας ανέπνεε.

«Ρίχνουν δακρυγόνα στην πόρτα στους γονείς», ακούστηκε μια φωνή έξω από την αίθουσα του Αυτόφωρου. Αμέσως τα παιδιά πετάχτηκαν πάνω και άρχισαν να χειροκροτούν. Η πρόεδρος αγνόησε το γεγονός (έξυπνο από τη μεριά της), ολοκλήρωσε τη διαδικασία και βιαστικά το δικαστήριο αποσύρθηκε για να αποφασίσει. Όταν επανήλθε στην έδρα, η οσμή των χημικών είχε ήδη φτάσει. Παρά το ανοιχτό παράθυρο, η ατμόσφαιρα ήταν βαριά. Οι συνήγοροι υπεράσπισης κατήγγειλαν το γεγονός. Μίλησαν για αυτόφωρο αδίκημα και ζήτησαν να διατάξει η εισαγγελέας της έδρας τη σύλληψη του ΜΑΤά

που έριξε τα χημικά και του επικεφαλής που έδωσε τη διαταγή. Η εισαγγελέας δεν αντιδίκησε μαζί τους. «Θα επιβεβαιώσω το γεγονός και θα επιφυλαχθώ», ήταν η τοποθέτησή της. Η δίκη αναβλήθηκε για τις 21 Μάρτη.

Οι συνήγοροι κατήγγειλαν με δριμύτητα το γεγονός. «Η ανύπαρκτη διοίκηση της Εισαγγελίας και η εξαφανισμένη διοίκηση του Πρωτοδικείου παρέδωσαν τα δικαστήρια στα ΜΑΤ και τις δυνάμεις καταστολής», δήλωσε ο Κ. Παπαδάκης. «Τα δακρυγόνα έφτασαν και μέσα στο Αυτόφωρο. Αναζητήσαμε τον προϊστάμενο του Πρωτοδικείου, ο οποίος δήλωσε άγνοια και εμφανίστηκε απρόθυμος να έρθει να δει τη βασιμότητα της καταγγελίας. Η Αστυνομία διευθύνει τα δικαστήρια! Ξέρετε τότε «ξύπνησε» ο προϊστάμενος της Εισαγγελίας και διέταξε επείγουσα προκαταρκτική εξέταση; Όταν το θέμα κορυφώθηκε στα ΜΜΕ. Και κορυφώθηκε επειδή οι αφιονισμένοι «πραϊτορες» δεν δίστασαν να ρίξουν και μερικές σε μια νεαρή δημοσιογράφο του Alter!

Και μια ακόμη λεπτομέρεια: οι ασφαλίτες έφεραν τον εργαζόμενο που κρατούνταν και τον είχαν με χειροπέδες ακόμα και μέσα στην αίθουσα του Αυτόφωρου. Μόλις εμφανίστηκε το δικαστήριο, η συνήγορος του Α. Λεγάκη έθεσε το θέμα. «Ουδείς δεσμεύεται μέσα στην αίθουσα του δικαστηρίου, το ξέρουν αυτό οι αστυνομικοί», απάντησε η πρόεδρος. Μόνο τότε τα γουρούνια γύρισαν προκλητικά, μπροστά στους δικαστές, και έβγαλαν τις χειροπέδες του παιδιού, που είχε το ένα χέρι μπανταρισμένο λόγω κατάγματος.

Το βράδυ ολοκληρώθηκε και ο πρώτος κύκλος της ανάκρισης για τους 9 από τους 12. Οι 8 φοιτητές αφέθηκαν ελεύθεροι με περιοριστικούς όρους: παρουσία δυο φορές το μήνα στο αστυνομικό τμήμα και εγγύηση 5.000 ευρώ (5.000 ευρώ σε φοιτητές!). Ο τελευταίος, ένας 37χρονος οικοδόμος, προφυλακίστηκε. Γιατί; Γιατί είναι οικοδόμος και πρέπει να σταλεί το μήνυμα ότι υπάρχουν «εξω-φοιτητικά στοιχεία» που «παρισφύουν» στις διαδηλώσεις και προκαλούν τα επεισόδια. Ποια είναι τα στοιχεία σε βάρος του; Μια κατάθεση μπάτσου που λέει ότι τον είδε να πετάει μολότοφ, να φοράει αντιασφυζιογόνα μάσκα και να κρατάει τσάπα! Αφού τον είδε ο μπάτσος και κατάφερε να τον ξεχωρίσει μέσα σ' ένα τεράστιο πλήθος -και με μάσκα μάλιστα!- κάθε άλλος ισχυρισμός περυσεύει. Όπως, για παράδειγμα, το ότι πάνω του κατά τη σύλληψη δε βρέθηκε τίποτα. Το 'πε ο μπάτσος, το 'πε ο θεός!

Στη συνέχεια, βέβαια, θα αποκλυφθούν πολλά, γιατί υπάρχουν και φωτογραφίες που δείχνουν μπάτσους να μαζεύουν πέτρες και ξύλα από κάτω, για να τα φορτώσουν στους συλληφθέντες (δεν είναι η πρώτη φορά). Ομως ο άνθρωπος είναι αυτή τη στιγμή προφυλακισμένος και είναι χρέος τιμής για το φοιτητικό κίνημα (και όχι μόνο) να του εκφράσει την αλληλεγγύη του και να αγωνιστεί για την αποφυλάκισή του. Είναι κι αυτός ένας από τους πολλούς.

■ Μαρτυρία ενός συλληφθέντα της φοιτητικής πορείας 8/3

«Έπιασαν την Αλ Κάιντα

Το κείμενο που ακολουθεί δημοσιεύτηκε στο Indymedia και είναι η μαρτυρία ενός από τους συλληφθέντες της φοιτητικής πορείας της 8ης Μάρτη. Του φοιτητή του Πολυτεχνείου Πάτρας Α.Δ. Την αναδημοσιεύουμε ολόκληρη, χωρίς καμιά επέμβαση (ούτε καν στη σύνταξη), για να συνεκτιμηθεί με το δικό μας ρεπορτάζ και τη δήλωση που θα έκανε στο δικαστήριο ο σύντροφος Στ. Σαγκριώτης, συγκρατούμενος και συγκατηγορούμενος του Α.Δ. Έχει ιδιαίτερη αξία αυτή η μαρτυρία, γιατί προέρχεται από έναν φοιτητή που όπως δηλώνει (και είναι φανερό από το περιεχόμενο της μαρτυρίας του) δεν ανήκει σε καμιά παράταξη. Είναι ένας από τους δεκάδες χιλιάδες φοιτητές που οι αγώνες του τελευταίου δεκάμηνου αποτελούν την πρώτη τους πολιτική μάχη, στη διάρκεια της οποίας δέχονται τις μεγάλες συνειδησιακές αναταράξεις.

Κατ' αρχάς ζητώ συγγνώμη σε κάποιους θεωρήσουν αυτό το e-mail spam, εν τούτοις συνεχίζω να θεωρώ ότι το θέμα είναι αρκετά σημαντικό ώστε να λάβουν όλα τα μέλη του συλλόγου άμεση γνώση. Επίσης, ζητώ να με συγχωρήσετε που δεν ήμουν στη γενική συνέλευση για να πω αυτά που θα σας πω, αλλά δεν μπόρεσα τελικά να κατέβω στην Πάτρα στην ώρα μου. Θα λείπω και από την επόμενη ΓΣ, αφού θα είμαι εν αναμονή του δικαστηρίου.

Να σημειώσω ότι δεν ανήκω σε καμιά παράταξη, και πιστεύω ότι οι φίλοι φοιτητές που ανήκουν σε οποιαδήποτε παράταξη θα διαβάσουν το κείμενο, παρά το γεγονός ότι εγώ δεν ανήκω κάπου.

Θα προσπαθήσω να είμαι σύντομος (αν και δεν νομίζω να τα καταφέρω) στην περιγραφή των γεγονότων, μιας και λίγο πολύ θα τα έχετε ακούσει (παραμορφωμένα) στις ειδήσεις. Επίσης, συγχωρήστε την απουσία λογοκρισίας στις άσμενες λέξεις, αλλά θεωρώ ότι δεν υπάρχει λόγος να κρυβόμαστε πίσω απ' τα δάχτυλά μας και να προβάλλουμε μία

πλασματική ηθικολαγνεία. Τα πράγματα αυτά συμβαίνουν και ακούγονται καθημερινά, και θεωρώ ότι αυτός που προσβάλλεται ακούγοντας ωμά αυτές τις λέξεις είναι ανειλικρινής πρώτα στον εαυτό του, και έπειτα στους συνανθρώπους του.

Είμαι ένας από τους 49 συλληφθέντες της 08/03/2007. Με προσήγαγαν μαζί με άλλα 48 παιδιά από το ίδιο σημείο (από τη νησίδα που υπάρχει στη γωνία Μ. Βρετανία και Βασ. Σοφίας) στη ΓΑΔΑ, άνευ λόγου και αιτίας. Ήμουν από τους λίγους τυχερούς που δεν έφαγαν ξύλο και πραγματικά ακόμα απορώ πως την γλύτωσα. Δεν κατάφερα να ξεφύγω αφού, όπως θα έχετε δει στα βίντεο, μας κύκλωσαν περί τους 100 και παραπάνω αστυνομικοί και μας εξήγησαν με τον πλέον αποτελεσματικό τρόπο πως ιώθει μία κατασάριδα όταν, αφού την έχεις ψεκάσει 10 φορές με AROXOL, συνεχίζεις επίμονα να την βαράς με μία παντόφλα. Τη στιγμή εκείνη είχα κάτσει κάτω σκυμμένος και περίμενα απλά να με δείρουν. Οι ατάκες των αστυνομικών συνοψίζονταν στο «Έτσι, έτσι, στα

Σε ένα θα διαφωνήσουμε με τον Α.Δ. Που δε θα πάει στην επόμενη πορεία, «για να μην επιβαρύνει τη θέση του», όπως γράφει. Λάθος συμπέρασμα, αν το έβγαλε μόνος του, ολέθρια συμβουλή, αν άλλοι του την έδωσαν. Ούτε νομικά, ούτε -πολύ περισσότερο- πολιτικά είναι σωστό αυτό το συμπέρασμα. Γιατί έρχεται να δικαιώσει (από τη δική της σκοπιά) την κρατική τρομοκρατία. Οχι, δεν έχει ανάγκη από ήρωες το σημερινό κίνημα, ούτε κανένα κίνημα. Και δεν είναι ηρωισμός το να συμμετέχεις σε πορείες που καταστέλλονται και να επιμένεις να συμμετέχεις ακόμα και όταν εσύ προσωπικά έγινες θύμα αυτής της καταστολής. Στον εαυτό σου το χρωστάς αυτό και στους συναγωνιστές σου. Στο δικό του αγώνα που δίνετε. Μην τους κάνετε τη χάρη να θεωρήσουν ότι σας τρώμαξαν, γιατί αυτό θα τους κάνει πιο άγριους, πιο επιθετικούς, πιο άτεγκτους.

τέσσερα πρέπει να είστε». Πέρα από την ασφυξία λόγω των χημικών και της φυσούνας που έφαγα στο πρόσωπο, γύρω μου άκουγα πολύ δυνατά τις κραυγές των παιδιών που έβλεπα να χτυπάνε με μεγάλη μανία οι κ. αστυνομικοί. Πλέον κατάλαβα ακόμα πιο ζωντανά γιατί ο κόσμος τους λέει μπάτσους, και ελπίζω να έχετε καταλάβει και εσείς.

Κάποια στιγμή κάποιος ΜΑΤατζής με έδωσε σε κάποιον άλλο να με πάει στην κλούβα. Τα «γαμώ τη μάνα σου ρε μουνί» από τους φίλους αστυνομικούς έδιναν και έπαιρναν, όπως άλλωστε ήταν αναμενόμενο. Μία κοπέλα που δεν μπορούσε να αναπνεύσει και ήταν έτοιμη να λιποθυμήσει είτε στους ΜΑΤατζήδες «θα λιποθυμήσω», και αυτοί της απάντησαν «Λιποθύμα τώρα να σε γαμήσουμε και από πάνω»... Με έβαλαν στην κλούβα και περιέργως δεν μου πέρασαν χειροπέδες. Χειροπέδες έβαλαν στους μισούς από εμάς και στους περισσότερους τις έβγαλαν στην κλούβα. Σε μερικά παιδιά τις άφησαν, έτσι για τιμωρία. Μέσα στην κλούβα είχαμε ένα παιδί με ανοιγμέ-

■ Τμήμα Θεάτρου Α.Π.Θ.

Ψήφισμα αλληλεγγύης στον συλληφθέντα Βασίλειο Στεργίου

Την Πέμπτη 8/3/2007 στην Αθήνα πραγματοποιήθηκε μεγάλο πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο. Η παρουσία των δυνάμεων καταστολής ήταν έντονη και προκλητική. Εκτελώντας τις εντολές που είχε λάβει, η αστυνομία έκανε εκτεταμένη και αλόγιστη χρήση χημικών και χτύπησε απρόκλητα την πορεία με αποτέλεσμα πολλοί συνάδερφοι- συναγωνιστές να υποστούν αναπνευστικά προβλήματα και να υποστούν σοβαρούς τραυματισμούς με άμεση συνέπεια την μεταφορά τους στο νοσοκομείο.

Το όργιο καταστολής συνεχίστηκε με αδικαιολόγητες συλλήψεις πολλών συναδέρφων. Ανάμεσα στους συλληφθέντες βρίσκεται ο Βασίλειος Στεργίου, εργαζόμενος, ο οποίος κρίθηκε προφυλακιστός.

Ο σύλλογος φοιτητών καταδικάζει την ποινικοποίηση του αγώνα μας. Οι αγωνιστές δεν χωρίζονται σε εργάτες και φοιτητές. Κάθε πολίτης έχει το δικαίωμα να διαδηλώνει και έμπρακτα να διεκδικεί τα δικαιώματά του.

Απαιτούμε την άμεση αποφυλάκιση του Βασίλη Στεργίου και την άμεση απόσυρση όλων των κατηγοριών. Απαιτούμε την άμεση απόσυρση των κατηγοριών από όλους τους συλληφθέντες της 8ης Μαρτίου 2007.

Το κίνημα δεν διώκεται

δεν ποινικοποιείται

δεν καταστέλλεται

Σύλλογος φοιτητών Τμήματος Θεάτρου

ΟΙ ΜΑΛΑΚΕΣ»

νο κεφάλι, μία κοπέλα με σκισμένο φρύδι, ένα παιδί με σπασμένη μύτη, έναν άλλο με μισή μπλούζα και χέρι που σχεδόν δεν κούναγε (ρήξη μυών πίσω απ' τον καρπό), ένα κάρο παιδιά με μελανιές και καρούμπια και άλλους που πιθανότατα ξεχνάω. Ζητάγαμε επίμονα γιατρό και φωνάζαμε συνέχεια (αφού ξέραμε ότι δεν είχαμε κανει τίποτα απολύτως) και ρωτάγαμε γιατί μας είχαν μαζέψει. Προφανώς δεν υπήρχε απάντηση, και προφανώς ούτε γιατρό. Μάλιστα ένας «άνδρας των ΜΑΤ» φόρεσε και την αντιασφυξιγόνο του(!!!) μέσα στην κλούβα, προφανώς για να μας φοβίσει.

Κάποια στιγμή (κατά τις 7 το απόγευμα) φτάσαμε στη ΓΑΔΑ όπου ακόμα δεν ξέραμε γιατί μας πάνε. Μας ανέβασαν στον 11ο όροφο, τα κινητά απαγορεύονταν, αλλά εμείς τα βγάλαμε στη ζούλα μέσα στο γενικό κότερο χάος που επικρατούσε. Στον 11ο μας πέταξαν σ' ένα διάδρομο και άρχισε η διαδικασία του πολέμου των νεύρων. (Ατάκα ασφαλήτη όταν μας πήγαν στο διάδρομο: «Ρε τι μαλάκες είμαστε, τι μαλακίες κάνουμε, τι είναι αυτά που φέρουμε εδώ;». Την ψιθύρισε ένα ασφαλήτης σε έναν άλλο, και ήμουνα αρκετά κοντά να το ακούσω).

Ημασταν χάμω μες τη βρώμα και τις γόπες, σε ένα διάδρομο 2.50 επί 12 μέτρα (περίπου), 49 άτομα, μεταξύ των οποίων 20 περίπου κοπέλες, ο ένας πάνω στον άλλο, με ασφαλήτες να περνάνε συνέχεια από πάνω μας για να μας σπάσουν τα νεύρα.

Κουνιόμουν, και έβηχα από τα χημικά που έβγαζαν τα ρούχα τα δικά μου και των άλλων. Μας έκαναν σωματικό έλεγχο (γυμνό για όσους δεν γνωρίζουν), χωρίς ακόμα να μας λένε γιατί μας έχουν προσάγει, και χωρίς γιατρό για τα χτυπημένα παιδιά.

Οι προκλητικές ατάκες έδιναν και έπαιρναν. Επαφή με δικηγόρο δεν υπήρχε, και δεν υπήρχε για 19 ώρες!!!! Μας πήραν δακτυλικά αποτυπώματα, πράγμα που είναι παράνομο χωρίς κατηγορίες και αφού ήδη μας είχαν κάνει εξακριβωση. Απλά μας τρομοκρατούσαν.

Κατά τη διάρκεια της νύχτας μας έφεραν την εντολή σύλληψης να υπογράψουμε, όπου λέει είχαμε συλληφθεί για διατάραξη κοινής ειρήνης και «εγκλη-

ματική οργάνωση» (έτσι έλεγε το χαρτί). Προφανώς και δεν υπέγραψε κανείς και ζητούσαμε πολύ έντονα δικηγόρο. Αρχικά είχαμε πάει μόνο για απλή προσαγωγή και η εντολή σύλληψης εμφανίστηκε ως δια μαγείας μετά τις 1 το βράδυ (αφού είχαμε ήδη 5 ώρες χωρίς δικηγόρο και γιατρό στη ΓΑΔΑ). Κάποια στιγμή ήρθε και ένας υποτιθέμενος εισαγγελέας και μας έβαλε να συντάξουμε απολογία ΧΩΡΙΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟ, πράγμα παράνομο και ανήκουστο. Οι κατηγορίες, για 45 (οι 4 νομιζώ είχαν ελάχιστα διαφορετική) άτομα: «Ο κατηγορούμενος συμμετείχε σε κομμάτι της πορείας που αποκόπηκε από τον κύριο όγκο της και επιτέθηκε στους άνδρες της αστυνομίας με πέτρες, μάγαρα και ξύλα. Κατά την σύλληψή του άφησε στο έδαφος 1 ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΗ ΜΑΣΚΑ, 2 ΑΝΤΙΑΣΦΥΞΙΟΓΟΝΕΣ ΜΑΣΚΕΣ, 1 ΒΑΡΙΟΠΟΥΛΑ, 1 ΣΦΕΝΤΟΝΑ, 1 ΠΑΛΟΥΚΙ, ΠΙΕΤΡΕΣ ΚΑΙ ΜΑΡΜΑΡΑ».

Τουτέστιν, ακήρασε κάτω 90 αντιασφυξιγόνας, 45 βαριοπούλες, 45 σφεντόνες, και υπολογίζω περί τις 150-200 πέτρες. Δεν ξέρω αν γελάτε, αλλά μ' αυτές τις αδιανόητες κατηγορίες είναι πιθανή η καταδίκη. Οι περισσότεροι δεν υπέγραψαν, εγώ δήλωσα αθώος και ότι αρνούμαι τις αστείες αυτές κατηγορίες και ότι θα μιλήσω μόνο παρουσία δικηγόρου, και υπέγραψα.

Τους τραυματίες τους πήγαν στις 4 το πρωί στον Ερυθρό σταυρό (9 ώρες αργότερα). Σε μερικά παιδιά δεν μπόρεσαν να κάνουν ράμματα που χρειαζόταν, γιατί οι πληγές είχαν κλείσει.

Φαί δεν είχαμε. Αγοράσαμε με ΔΙΚΑ ΜΑΣ ΕΞΟΔΑ champion κρουασάν από το κυλικείο, στις 2 το βράδυ. Μαζέψαμε όλοι μαζί τα λεφτά και πήγαν 2 παιδιά από εμάς συνοδεία 6 αστυνομικών (έπιασαν την Αλ Κάνιντα οι μαλάκες) να τα φέρουν. 35 παιδιά ήταν από Θεσ/νίκη, όπως φαντάζεστε κανείς δεν έχει φάει κάτι ιδιαίτερο μες τη μέρα. Αντιστοιχούσαν για 19 ώρες, 2,5 κρουασάν στον καθένα και 1/15 του πακέτου των τσακίρης τσιπς. Νερό απ' τον φύκτη και απουσία χαρτιού υγείας.

Κοιμηθήκαμε στον διάδρομο αυτό που είχε και γραφεία, ακουμπώντας με τον απέναντί μας τα γόνατά μας που ήταν λυγισμένα για να χωρέσουμε. Συνέχεια πέρναγαν οι ασφαλή-

τες από πάνω μας για να μας ξυπνάνε και κάθε λίγο και λιγάκι προέκυπτε και μία άλλη γραφειοκρατική βλακεία για να μην κοιμόμαστε.

Την επομένη το πρωί μας φωτογράφισαν, και περιμέναμε από τις 9 που υποτίθεται θα μας πήγαιναν στην Ευελπίδων μέχρι τις 7 το απόγευμα που μας πήγαν τελικά.

Βλέπετε, η γραφειοκρατία ζει και βασιλεύει και μία χαρά εξυπηρετεί τους σκοπούς της. Στις 2 περίπου επιτέλους είδαμε τους δικηγόρους, και μας έφεραν μερικά κρουασάν παραπάνω και φρυγανιές και τσιγάρα στα παιδιά (κακή επιλογή γιατί ο χώρος έγινε απίστευτα αποπνικτικός). Κατά τις 16:30 μας έφεραν και φασολάδα, ευγενική χορηγία της ΕΛ.ΑΣ. (νομιζώ).

Συνέχεια μας τρομοκρατούσαν λέγοντάς μας ότι θα μείνουμε και άλλη μέρα μέσα τελικά, γιατί η γραφειοκρατία είχε καθυστερήσει τις διαδικασίες και δεν θα προλαβαίναμε το αυτόφωρο.

Περάσαμε ευτυχώς μετά από χίλια βάσανα από τον εισαγγελέα (πράγμα που σημαίνει ότι θα περνάγαμε αυτόφωρο), ο οποίος πρωτοφανώς ήρθε στη ΓΑΔΑ παρόλο που ο νόμος λέει ότι δεν μετακινείται από την έδρα του και ότι οι κατηγορούμενοι πάνε σ' αυτόν. Να χιλιοευχαριστήσω εδώ όλα τα παιδιά που εξέφρασαν την αλληλεγγύη τους έξω από τη ΓΑΔΑ. Τους ακούγαμε έξω από το παράθυρο του εισαγγελέα που ήταν στον 6ο όροφο να φωνάζουν και ήταν απίστευτη η ψυχολογική βοήθεια (στο διάδρομο που μέναμε δεν είχαμε παράθυρα). Η αλληλεγγύη βοηθά πραγματικά πολύ και είναι ανεξάρτητη κομματικών φραγμών.

Μας έδεσαν λοιπόν με χειροπέδες μεταξύ μας και μας μετέφεραν συνοδεία 25 ασφαλήτων και δεν ξέρω και γω πόσων ένστολων στα δικαστήρια με κλούβες. Οι κλούβες είχαν κελιά των τεσσάρων που κανονικά δεν χωράγαμε ούτε 2 άτομα και έκλειναν ερμητικά με σιδερένιους τοίχους που είχαν μόνο μικρές τρυπούλες για να παίρνεις αέρα. Δεν ξέρω καν πόσοι αστυνομικοί και ζητάδες και περιπολικά μας ακολουθούσαν και άνοιγαν τον δρόμο, αλλά ακούγονταν πολλοί (είπαμε, έπιασαν την Αλ Κάνιντα οι μαλάκες).

Στο δικαστήριο και έπειτα από 24 ώρες κράτησης και αϊ-

πνίας πρακτικά, μπορέσαμε να δούμε για μία στιγμή και από μακριά τους γονείς μας. Μερικοί κατάρφραν και μπήκαν και στο δικαστήριο για λίγο, άλλους δεν τους ακήσανε καν. Και άρχισε το θέατρο του παραλόγου. Αφού μας κάθισαν αλφαβητικά και ο καθένας ανακοίνωσε τη σχολή του, οι 30 περίπου δικηγόροι που ήταν μέσα στην αίθουσα ζήτησαν την τριήμερη αναβολή που δικαιούται οποιοσδήποτε συλληφθέντας για να ετοιμάσει την απολογία του. Η μόνη περίπτωση να μην σε αφήσουν να φύγεις ελεύθερος από κει για το τριήμερο είναι ή να μην έχεις καθαρό ποινικό μητρώο ή να μην έχεις γνωστή κοινοκία ή η κατηγορία σου να είναι πολύ βαριά ή γενικά να συντρέχει κάποιος λόγος που να σε καθιστά ύποπτο φυγής. Διακόπτον λοιπόν οι «αδιάβλητοι» δικασταί για 5 (και καλά) λεπτά, και επιστρέφουν μετά από 50!!!!!!!

Λέει λοιπόν ο εισαγγελέας, με σίγουρη, τρεμάμενη φωνή: «Σέβομαι την ιδιότητα του φοιτητή, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι αν τους αφήσουμε ελεύθερους το τριήμερο δεν θα επαναλάβουν τις πράξεις που έκαναν, και άρα εισηγούμαι την τριήμερη κράτησή τους». Ο γελοιός λοιπόν αυτός άνθρωπος δεν δίστασε και δεν ντράπηκε να μας καταδικάσει σε τελείως άκυρη χρονική στιγμή, τη στιγμή που έπρεπε να εξετάσει αν ήμασταν γνωστοί εγκληματίες και ύποπτοι φυγής. Δεν μπορεί καν να μετρήσει (γιατί δεν ξέρω ακριβώς) πόσους δικονομικούς νόμους παρέβη εκείνο το δικαστήριο. Σαφής στόχος αυτής της εισήγησης ήταν η προληπτική και παραδειγματική τιμωρία μας επειδή συμμετείχαμε στην πορεία. Στα 50 λεπτά που μεσολάβησαν, φαντάζομαι (και όλοι οι δικηγόροι το ίδιο φαντάστηκαν) ότι αυτός ο παπάρας (και συγχωρήστε το μένος παρακαλώ) πήρε και δέχτηκε τηλεφώνια από πολύ ψηλά. Οι δικηγόροι έπεσαν απ' τα σύννεφα και άρχισαν να τραβάνε τα μαλλιά τους και μέσα από μία αστεία και υποτιμητική για την υποτιθέμενη «δημοκρατία» μας διαδικασία, που κράτησε δυσόμιση ώρες, έπεισαν το τριμελές πλημμελειοδικείο να πλειοψηφήσει (!!!!!!! και όχι ομόφωνα) να διατάξει την άρση της κράτησής μας. Η αξιότιμη πρόεδρος θεωρούσε ότι έπρεπε να φύγουν μόνο οι τραυματίες, πρόταση χωρίς καμία δικονομική λογική.

Τελικά κρατήθηκε ένα παιδί, ο Κώστας, που δεν ήταν φοιτητής και άρα ανήκε σε πιο ευαίσθητη κοινωνική μερίδα και δεν είχε αυτή τη «νεφελώδη» ασυλία της ιδιότητας του φοιτητή που χαρακτήριζε τους υπόλοιπους. Γι' αυτό και παρόλο που τον έπιασαν μαζί με μας του φόρτωσαν και απόπειρα σωματικής βλάβης σε συγκεκριμένο αστυνομικό. Τα παιδιά που φορτώθηκαν με τα κακουρήματα εξετάζονταν ξεχωριστά και έμειναν προφανώς μέσα σε συνθήκες χειρότερες απ' τις δικές μας.

Τη Δευτέρα το πρωί πήγαμε στο δικαστήριο πάλι. Τη δικογραφία την έλαβαν οι δικηγόροι στις 11:30 και εμείς δικαζόμασταν στις 12. Πήγαμε να μπούμε στην αίθουσα οι πρώτοι κατηγορούμενοι κατά τις 4 αν θυμάμαι σωστά. Μέσα λοιπόν στην αίθουσα ήταν οι δικηγόροι, 30 περίπου ασφαλήτες, και περίπου 15-20 ένστολοι αστυνομικοί. Εξω από την αίθουσα υπήρχαν παρατεταγμένα ΜΑΤ. Οι γονείς διαμαρτυρήθηκαν πολύ έντονα, αφού οι μπάτσοι και οι δικαστές δεν τους άφησαν να μπουν με τη δικαιολογία ότι «δεν χώραγαν στην αίθουσα»!!! Πώς να χωρέσουν, με 50 αστυνομικούς και 49 κατηγορούμενους;;; Είπαμε, έπιασαν την Αλ Κάνιντα, οι μαλάκες.

Ξεκίνησε η δίκη με τους γονείς απ' έξω, οι δικηγόροι σύσσωμοι ζήτησαν αναβολή εντός του 15μέρου λόγω του ότι έλαβαν πολύ αργά τη δικογραφία. Και λίγο πριν κάνει την εισήγηση η εισαγγελέας, ακούμε από τον διάδρομο φωνές και φασαρία. Μπαίνει ένας μέσα στο δικαστήριο και φωνάζει «Ένα γιατρό, ένα γιατρό, έπεσαν δακρυγόνα έξω από το δικαστήριο». Φοβερή αναμπουμπουλα, αφού τα χημικά άρχισαν να πιάνουν και εμάς που ήμασταν μέσα στην αίθουσα. Ένας πατέρας προσπάθησε να μπει μέσα και έφαγε κάτι φιλές με τα γκλομπ, ενώ ένας αλήτης ΜΑΤατζής τον φέκασε εξ επαφής στο πρόσωπο. Σημειώνω εδώ ότι αυτό μπορεί να αποβεί μοιραίο και απαγορεύεται ρητά ακόμα και από την αστική δικαιοσύνη. Ο άνθρωπος λιποθύμησε και έγινε μπλε, έτρεξαν κάποιοι να τον βοηθήσουν, κάποιες άλλες μανάδες έπεσαν στα σκαλιά της εισόδου του δικαστηρίου, γενικά φοβερή αναταραχή. Δεν ξέρω άλλες λεπτομέρειες του τι

έγινε έξω αφού ήμουν μέσα, αλλά ξέρω ότι η εισαγγελέας έπρεπε και αυτή λέγοντας ότι προτείνει να πάρουμε την αναβολή. Επίσης ξέρω ότι οι ένστολοι που ήταν μέσα αναρωτιόντουσαν δυνατά, πώς είναι δυνατόν να έχουν τόσο μαλάκες συναδελφους. Να σημειώσω εδώ ότι υπάρχει συγκεκριμένος νόμος που απαγορεύει τη χρήση των χημικών μέσα στα δικαστήρια συγκεκριμένα. Στο Ελλαδιστάν όμως, κάτι τρέχει στα γύφτικα. Με τα πολλά φύγαμε, και μετά από λίγες ακόμα μικροαναταραχές.

Θα περάσει η τρομοκρατία; Πρέπει όλοι μας να αναρωτηθούμε και να μην απαντήσουμε επιπόλαια όχι. Γιατί αν δεν θέλουμε να περάσει, απαιτούνται πολλά περισσότερα από αυτά που κάνουμε και το τελευταίο που πρέπει να μας απασχολεί είναι η κοντόφθαλμη τρομολαγνεία που χαρακτηρίζει την πραγματικά χαμένη (και όχι αναβεβλημένη) εξεταστική. Το πρόβλημα μάλλον είναι αρκετά πιο ευρύ και ελπίζω να μπορέσουν να το δουν αρκετοί άνθρωποι. Ας αναρωτηθούμε λίγο για το πανεπιστήμιο που υπερασπίζουμε και για την κοινωνία που ζούμε γενικότερα, τώρα που έχουμε την πολυτέλεια να το κάνουμε. Θα μπορούσε κάλλιστα να είναι οποιοσδήποτε από εσάς στην θέση μου. Ας αναρωτηθούμε λίγο για την «δημοκρατία» μας. Πιστεύω πως ο καθένας πρέπει να αναλάβει δράση ανάλογα με το πώς εκείνος θεωρεί σωστό, και όχι μόνο στα πλαίσια μίας παράταξης. Σας παρακαλώ να είστε δυναμικοί την Πέμπτη, αλλά και κάθε μέρα. Εγώ λόγω της κρατικής τρομοκρατίας δεν μπορώ να έρθω στην πορεία, για να μην επιβαρύνω την θέση μου, και με μία έννοια η κυβέρνηση πέτυχε αυτό που ήθελε. Και μην ξεχνάτε ότι ακόμα 11 φοιτητές και ένας εργαζόμενος βαρύνονται με χειρότερες κατηγορίες απ' τις δικές μου και μόνο από τύχη δεν μου φόρτωσαν καιμένα τις ίδιες. Οι 12 αυτοί άνθρωποι χρειάζονται την συμπαράσταση όλων μας.

Οι δικηγόροι άρχισαν να λένε ότι τέτοια φαινόμενα έχουν να δουν από τη χούντα.

Σας καλώ να βγάλετε τα δικά σας συμπεράσματα από τα παραπάνω, και ελπίζω να μην ήμουν κουραστικός.

Α. Δ.

Μηχ. Η/Υ κ' Πληρ.
Πολυτεχνείο Πατρών

ΚΤΑΚΤΟ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ Νο 5

■ 223η συνεδρίαση Πέμπτη, 8.3.07

Συνεχίζοντας την αγόρευσή του με τις επιμέρους πράξεις για τις οποίες κατηγορείται ο Τζωρτζάτος, ο Ι. Μυλωνάς απένευσε αρχικά έπαινο στην εισαγγελική έδρα για τον τρόπο που αντιμετώπισε την υπόθεση Βαρδινογιάννη. Δηλαδή, για το ότι δεν έμεινε στις «ομολογίες» αλλά πήρε υπόψη της το σύνολο των αποδεικτικών μέσων. «Αν για παράδειγμα την ομολογία του κ. Τζωρτζάτου την καταρρίψει η απολογία ενός συγκατηγορουμένου του, αυτό θα πρέπει να ληφθεί πολύ σοβαρά υπόψη... Στην υπόθεση Μομφεράτου ο κ. Χριστόδουλος Ξηρός έχει πει κι αυτός την εκδοχή του και εκεί δε λέει τίποτα για τον κ. Τζωρτζάτο παρ' όλο που ο κ. Χριστόδουλος Ξηρός έχει υπογράψει ότι αυτός, ο Χριστόδουλος, ήταν παρών. Αυτό δε θα πρέπει να το συνεκτιμήσουμε και να του δώσουμε την δέουσα πολύ μεγάλη σημασία; Αυτό δηλαδή που έχει κάνει ορθότατα ο κ. Εισαγγελέας στην υπόθεση Βαρδινογιάννη, γιατί δε θα πρέπει να το κάνουμε και στην υπόθεση Μομφεράτου;».

Για την υπόθεση της ληστείας στον Μαρινόπουλο είπε ότι η εισαγγελική πρόταση «κινείται στο σωστό δρόμο, είναι ορθή, όχι πλήρης». Κατά τον συνήγορο (προέβαλε αυτοτελείς ισχυρισμούς), α) δεν έχουμε ιδιαίτερη σκληρότητα, β) οι άλλες πράξεις σωματικής βίας εμπήκнут στην έννοια της απλής ληστείας και γ) σε κάθε περίπτωση έχουμε ανεπίτρεπτη μεταβολή κατηγορίας, επειδή ο βαρύτερος χαρακτηρισμός έγινε με το παραπεμπτικό βούλευμα και ενώ είχε παρέλθει ο χρόνος παραγραφής. Δεν αρκέστηκε, όμως, στην παρουσίαση των αυτοτελών νομικών ισχυρισμών, αλλά προχώρησε και σε λεπτομερή αντίκρουση της πρωτόδικης απόφασης, η οποία «δεν ξέρει τι της γίνεται». Γιατί (αναφέρουμε μόνο μια από τις πολλές κρουαζιές αντιπράσεις) η ίδια απόφαση από τη μια δέχεται ότι ο Κουφοντίνης ήταν έξω από το αυτοκίνητο και τρεις σειρές παρακάτω τον τοποθετεί στο εσωτερικό του αυτοκινήτου! Η κατάδικη του Τζωρτζάτου –κατέληξε ο συνήγορος– στηρίχτηκε μόνο σε μια αόριστη αναφορά του Χριστόδουλου (που αναφέρει και τον Τσελέντη, ο οποίος όμως έχει αθωωθεί), ενώ ο παθών ήταν κατηγορηματικός ότι δεν τον αναγνώρισε και ουδέποτε έχει πει τίποτα διαφορετικό!

Για την υπόθεση Μπακογιάννη, ο Ι. Μυλωνάς επανήλθε στο ζήτημα των πιέσεων της υπουργού Εξωτερικών και της προσπάθειάς της να περάσει γραμμή, ότι όλοι όσοι έχουν καταδικαστεί καλώς καταδικάστηκαν, σημειώνοντας ότι είναι «μια άλλη ιστορία το αν αυτή θα (σ. η γραμμή) θα υιοθετηθεί». Σε ό,τι αφορά την ομολογία του Τζωρτζάτου, ότι αυτός περίμενε στο αυτοκίνητο, υποστήριξε ότι αυτή διαφεύγει από τις καταθέσεις των αυτοπτών μαρτύρων, τέσσερις από τους οποίους κατέθεσαν ότι δεν υπήρχε οδηγός που να περιμένει, αλλά το αυτοκίνητο οδήγησε ο ένας από τους δράστες. Οι τρεις μάρτυρες ήταν στο σημείο διαφυγής και ο τέταρτος στο σημείο εγκατάλειψης του αυτοκινήτου. Επικουρικά, ο Ι. Μυλωνάς υποστήριξε τη νομική άποψη, ότι και να υπήρχε τέταρτος άνθρωπος, ως οδηγός του αυτοκινήτου, αυτός δεν μπορεί να θεωρηθεί απλός συνεργός, γιατί ο νόμος λέει ότι δε μπορεί να υπάρξει απλή συνέργεια μετά την τέλεση της πράξης.

Για την υπόθεση Αγγελόπουλου ο συνήγορος υποστήριξε ότι, ακόμη και αν το δικαστήριο δεχτεί ότι ο Τζωρτζάτος ήταν παρών, νομικά δεν στοιχειοθετείται η απλή συνέργεια. Γιατί ακόμα και σύμφωνα με την ομολογία του (που την έχει κα-

ταγγείλει ως προϊόν βασανιστηρίων), αυτός οδήγησε ένα αυτοκίνητο διαφυγής στο οποίο επιβιβάστηκαν οι δυο δράστες, οι οποίοι έκαναν την ενέργεια με μια μοτοσικλέτα, με την οποία απομακρύνθηκαν από το χώρο και πολύ μακρύτερα την εγκατέλειψαν και επιβιβάστηκαν στο αυτοκίνητο. Δε μπορεί –κατέληξε– για τον μεν Τέλιο στην υπόθεση Ανδρουλιδάκη να λέει η εισαγγελία ότι ήταν απλός παρατηρητής και δεν βοήθησε σε τίποτα, μολονότι ήταν παρών στον τόπο του συμβάντος, και από την άλλη να φορτώνει άμεση συνέργεια στον Τζωρτζάτο στην υπόθεση Αγγελόπουλου, που φέρεται να ήταν σε άλλο σημείο και να μην έχει καμιά επαφή ούτε με την πράξη ούτε με το χώρο τέλεσης της πράξης.

Στη λογική των δυο μέτρων και δύο σταθμών αναφέρθηκε ο Ι. Μυλωνάς περνώντας και στην επόμενη υπόθεση, την εκτέλεση Αθανασιάδη-Μποδοσάκη. Ο Τσελέντης φέρεται να οδηγεί τη μοτοσικλέτα στην εκτέλεση Αγγελόπουλου και καταδικάζεται (σωστά κατά τον συνήγορο) ως απλός συνεργός. Ο Τζωρτζάτος φέρεται να οδηγεί τη μοτοσικλέτα στην εκτέλεση Αθανασιάδη και καταδικάζεται ως άμεσος συνεργός, εισπράττοντας μια ποινή ισόβιου! Ποια είναι εν προκειμένω η υπερασπιστική θέση Τζωρτζάτου; Σε αποδεικτικό επίπεδο, ότι δεν ήταν αυτός ο οδηγός της μοτοσικλέτας. Σε νομικό επίπεδο, ότι ακόμα και αν θεωρηθεί αυτός οδηγός, δε μπορεί να καταδικαστεί παρά μόνο για απλή συνέργεια. Στην υπόθεση αυτή πρέπει να σημειωθεί ότι δεν υπάρχει καμιά άλλη αναφορά, πλην της καταγγελλόμενης ομολογίας του ίδιου του Τζωρτζάτου, η οποία αποδεικνύεται και εντελώς αναξιόπιστη με βάση τις καταθέσεις των αυτοπτών μαρτύρων.

Και μια αναφορά που μας προκάλεσε αλλοίως εντύπωση: «Από την κατάθεση του μάρτυρα κατηγορίας τι προκύπτει; Ότι ο οδηγός έχει –το λέω με δική μου λογική– παθητική στάση, δεν συμμετέχει καθόλου, περιμένει και μάλιστα έχει και ξεχωριστό ρόλο. Ο ρόλος του είναι να φύγει από το χώρο του εγκλήματος. Μάλιστα έχουμε και από την κατάθεση του Μερκούρη ότι ο δράστης –φέρεται να είναι ο κ. Κουφοντίνης– σηκώνεται πάνω στη μοτοσικλέτα ακριβώς για να μπορέσει να πυροβολήσει καλύτερα και δυστυχώς πολλοί έχουν πει ότι ο κ. Κουφοντίνης είχε μια ιδιαίτερη ικανότητα στο να πετύχει το στόχο του. Η απορία μου, ο προβληματισμός μου είναι: ποια είναι η συνδρομή που παρέχει ο κ. Τζωρτζάτος –αν υποθέσουμε ότι είναι ο οδηγός– κατά και εν τη εκτέλεση; Το ότι παρέχει κάποια συνδρομή εδώ δεν μπορεί να αμφισβητηθεί, γιατί είναι ο οδηγός της μοτοσικλέτας. Όμως και ο κ. Τσελέντης ήταν ο οδηγός της μοτοσικλέτας στην υπόθεση Αγγελόπουλου και καταδικάστηκε ως απλός συνεργός». Από πού ξέρει ο κ. Μυλωνάς ότι δράστης ήταν ο Κουφοντίνης και οικοδομεί αυτό το συλλογισμό, ότι ο Κουφοντίνης ήταν «δυστυχώς ιδιαίτερα ικανός» και επομένως δεν χρειαζόταν τη συνδρομή του οδηγού; Ανεξάρτητα από το ότι ο Κουφοντίνης δεν υπερασπίστηκε ποτέ τον εαυτό του σε ποινικό επίπεδο, ποια αγωνιστική ηθική επιτρέπει να αναζητούνται υπερασπιστικά επιχειρήματα μέσω της επιβάρυνσής του; Δεν νομίζουμε ότι χρειάζεται κανένα περαιτέρω σχόλιο...

■ 224η συνεδρίαση Παρασκευή, 9.2.07

Πέμπτη μέρα της αγόρευσης Μυλωνάς με τοποθετήσεις για συμμετοχή σε τρεις ληστείες, που έχει καταδικαστεί ο Τζωρτζάτος (ο συνήγορός του άφησε για το τέλος τη ληστεία στα ΕΛΤΑ Αιγάλεω).

Τ.Τ. Πατησιών: Ακόμη και αν υποθεθεί ότι ο Τζωρτζάτος ήταν εκεί, κακώς καταδικάστηκε για απλή συνέργεια σε απόπειρα ανθρωποκτονίας κατά του φρουρού αστυνομικού, γιατί δε μπορούσε να γνωρίζει ότι ο Κουφοντίνης θα πυροβολούσε. Το λέει και ο Τσελέντης: στο σχέδιο δεν υπήρχε πρόθεση πυροβολισμού. Επιπρόσθετα, ο Τζωρτζάτος στη δική του προανακριτική, που έχει δεχτεί το δικαστήριο ότι δόθηκε αβίαστα, αναφέρει ότι δεν πρόλαβε να μπει μέσα, άκουσε τους πυροβολισμούς, πανικοβλήθηκε. Επομένως, το δικαστήριο θα πρέπει να τον απαλλάξει, όπως απαλλάξε τον Τέλιο σε άλλη ληστεία, δεχόμενο τον ισχυρισμό του ότι πανικοβλήθηκε και δεν έκανε τίποτα. «Όταν ο κ. Τέλιος στην άλλη ληστεία, ο κ. Τζωρτζάτος στην παρούσα τα χάνουν, πανικοβιάζονται και δεν κάνουν τίποτα, δεν παρέχουν συνδρομή στους άλλους συντρόφους τους». Στη χειρότερη περίπτωση, θα έπρεπε ο Τζωρτζάτος να καταδικαστεί για απλή συνέργεια και όχι για συναυτουργία.

Τράπεζα Εργασίας Πατησιών: Είναι η υπόθεση που πρωτόδικως απαλλάχτηκε ο Τέλιος, γιατί –όπως ο ίδιος είπε– πανικοβλήθηκε και δεν είχε καμιά συμμετοχή (ούτε τις κουρτίνες δεν έκλεισε, όπως προέβλεπε το σχέδιο της ληστείας). Όσο για τον Τζωρτζάτο, ο ίδιος δεν αναφέρει συμμετοχή του σ' αυτή τη ληστεία στην προανακριτική του απολογία. Και όμως, η πρωτοβάθμια απόφαση, από κεκτημένη ταχύτητα, λέει «οι ομολογίες του!»! Καταδικάστηκε, λοιπόν, μόνο με αόριστες αναφορές συγκατηγορουμένων του, κατά παράβαση του 211Α ΚΠΔ. Όσο για τους μάρτυρες, ένας αναφέρει αναγνώριση κατά 50% (!) και οι υπόλοιποι δίνουν περιγραφές που δεν ταιριάζουν στον Τζωρτζάτο, κατέληξε ο συνήγορος. Αλλά και ο μάρτυρας που μίλησε πρωτόδικως για 50%, σ' αυτή τη δεύτερη δίκη κατέθεσε: «Δυστυχώς δε μπορώ να επιμείνω σε κάτι που δεν είμαι σίγουρος». Όταν του ζητήθηκε από την έδρα να δείξει ποιος είναι ο Τζωρτζάτος, απάντησε: «Αυτή τη στιγμή με τα πεπονησένω μπορώ να πω μόνο τον κ. Κουφοντίνη». Και σε ερώτηση της υπεράσπισης, αν έστω κατά 1% αναγνωρίζει τον Τζωρτζάτο, απάντησε: «Καθόλου δεν τον αναγνωρίζω».

Τράπεζα Εργασίας Περιστερίου: Η πρωτόδικη απόφαση στοιχειοθετεί τη συμμετοχή του Τζωρτζάτου στις απολογίες των Σάββα και Χριστόδουλου (παραβίαση του 211Α) και θεωρεί ως «σοβαρότατο τεκμήριο ενοχής» το γεγονός ότι «έχει λάβει μεγάλα χρηματικά ποσά από το προϊόν των ληστειών!»! Ακόμα και τα τετράδια να πάρει υπόψη του κανείς –σημείωσε ο Ι. Μυλωνάς– αυτά αρχίζουν μετά το 1991 και η συγκεκριμένη ληστεία έχει γίνει το 1990. Με τη λογική αυτή, όποιος με βάση τα τετράδια φέρεται ότι έχει πάρει χρήματα από την Οργανώση πρέπει να καταδικαστεί για συμμετοχή σε όλες τις ληστείες! Επιπλέον, ο μεν Χριστόδουλος στη φερόμενη ως απολογία του δεν κατονομάζει τον Τζωρτζάτο για τη συγκεκριμένη ενέργεια και μένουν μόνο μια αόριστη αναφορά του Σάββα, που δεν προσδιορίζει τον τρόπο συμμετοχής του καθένα, και η προανακριτική του Θωμά Σερίφη, που δεν αναγνώστηκε στην παρούσα δίκη, ενώ ο ίδιος δήλωσε «ντρέπομαι για εκείνη την κατάθεση και δεν γράφτηκαν ακριβώς αυτά που είπα», δήλωση που ο Ι. Μυλωνάς αποδίδει ως εξής: «'Εγώ ο Θωμάς τους είπα πέντε κι έβαλαν κι άλλα δέκα, έτσι για να δέσει καλύτερα η ιστορία', όσον αφορά φυσικά τους άλλους συγκατηγορουμένους, γιατί όσον αφορά τη δική του δράση, ήταν σαφής: "Ναι κύριοι εγώ έχω κάνει αυτά κι αυτά κι αυτά"».

Στη συνέχεια ο συνήγορος πέρασε στις

κατηγορίες για εκρήξεις.

ΜΑΤ Καισαριανής: Στην προανακριτική που έχει υπογράψει ο Χριστόδουλος αναφέρει ότι σ' αυτή την ενέργεια συνάντησε για πρώτη φορά τον Τζωρτζάτο, όμως το δικαστήριο έχει ρίξει στον τελευταίο δυο ισόβιες για την υπόθεση Μομφεράτου, που έχει προηγηθεί χρονικά. Δηλαδή, πήραν από τη φερόμενη ως προανακριτική του Χριστόδουλου μόνο ό,τι ήταν ενοχοποιητικό για συγκατηγορούμενους και όχι και ό,τι ήταν απαλλακτικό. «Δυο μέτρα και δυο σταθμά», όπως σημείωσε και πάλι ο συνήγορος. Η πρωτόδικη απόφαση έφτασε στο σημείο να επικαλεστεί ακόμα και τον Τσελέντη, ο οποίος όμως δεν έχει πει τίποτα γι' αυτή την ενέργεια, αλλά αντίθετα έχει τονίσει: «Μα κι όταν ήμουν, υπήρχαν κάποιες ενέργειες που εγώ δεν είχα καμιά σχέση για παράδειγμα τα ΜΑΤ Καισαριανής!»

Εκρηξη στο Ρέντη: Κατά τον συνήγορο, Τσελέντης και Σάββας δεν μιλούν καθόλου για Τζωρτζάτο, ο δε Χριστόδουλος κάνει μια αόριστη αναφορά. Τέλος, ο ίδιος ο Τζωρτζάτος στη φερόμενη ως απολογία του λέει ότι δεν ξέρει τίποτα για την ενέργεια, γιατί προπορευόταν με τη μηχανή του και απλώς έκανε ένα σινιάλο. Επομένως, ούτε απόπειρα ανθρωποκτονίας πρέπει να χαρακτηριστεί η ενέργεια, ούτε στον Τζωρτζάτο να αποδοθεί (ακόμα και στη χειρότερη γι' αυτόν περίπτωση) ο ανάλογος δόλος. «Με τη μηχανή εδώ υποτίθεται ότι ειδοποίησε ότι έρχονται, με το αυτοκίνητο είδαμε ότι περίμενε, για παράδειγμα, στον Αγγελόπουλο να έρθουν με τη μηχανή για να φύγουν, πάντα ο κ. Τζωρτζάτος στα μετόπισθεν. Και φοβάται κιόλας, όπως είδαμε. Αυτή είναι η πραγματική εικόνα του Βασιλείου Τζωρτζάτου, ενός περιφερειακού μέλους, που αν θέλετε το κύριο αντικείμενό του είναι να αυτοκινήσει και οι μηχανές και παρέχει δευτερεύουσα υποστήριξη στα μετόπισθεν ή στην προπαρασκευή».

Εκρηξη στη Βούλα: Ο Ι. Μυλωνάς υποστήριξε και για τη συγκεκριμένη ενέργεια ότι αυθαίρετα χαρακτηρίστηκε ως απόπειρα ανθρωποκτονίας. Για τον Τζωρτζάτο ο μεν Χριστόδουλος πουθενά δε λέει ότι ήταν παρών στο χώρο της ενέργειας, ο δε ίδιος (ο Τζωρτζάτος) λέει ότι περίμενε στο αυτοκίνητο διαφυγής, όπου οι δράστες έφτασαν μετά από πέντε λεπτά. «Αρα, την ημέρα του εγκλήματος, όλα γίνονταν παράλληλα και αυτόνομα. Ο Τζωρτζάτος στο ρόλο του, στο κλεμμένο αυτοκίνητο, οι δράστες στον δικό τους ρόλο. Αυτό συνιστά απλή συνέργεια».

Εκρηξη και ανθρωποκτονία Νορντίν: Ο Τσελέντης δε λέει τίποτα για Τζωρτζάτο. Ο Χριστόδουλος φέρεται να λέει ότι αυτός ήταν στην ομάδα που προετοίμασε το παγιδευμένο αυτοκίνητο. Ο Σάββας το ίδιο. Ο δε Τζωρτζάτος φέρεται να ομολογεί ότι αυτός πήγε και απλά άφησε μια μοτοσικλέτα στην περιοχή και έφυγε. Επικαλούμενος το 211Α, ο Ι. Μυλωνάς υποστήριξε ότι εκείνο που πρέπει να ληφθεί υπόψη, στη χειρότερη περίπτωση, είναι η προανακριτική του ίδιου του Τζωρτζάτου, σύμφωνα με την οποία δεν στοιχειοθετείται η απλή συνέργεια για την οποία έχει καταδικαστεί.

Απόπειρα κατά Μπουλούκμπασι: Υπάρχει μόνο μια αόριστη αναφορά του Σάββα (προανακριτικά) και μια ακόμα πιο αόριστη αναφορά του ίδιου του Τζωρτζάτου. Η πρωτόδικη απόφαση, όμως, συμπλήρωσε αυτές τις αόριστες αναφορές με τη... δημιουργική φαντασία των δικαστών.

■ 225η συνεδρίαση Δευτέρα, 12.3.07

Η υπόθεση Μομφεράτου, στην οποία ο πελάτης του Β. Τζωρτζάτος έχει κατα-

δικαστεί σε δυο φορές ισόβια, απασχόλησε κυρίως την έκτη μέρα της αγόρευσης του Ι. Μυλωνά.

Κατά τον συνήγορο, το μπλε FIAT, με το οποίο διέφυγαν οι δράστες της εκτέλεσης του Μομφεράτου και του σωματοφύλακα του Ρουσέτη χρησιμοποιήθηκε μόνο ως όχημα διαφυγής και δεν μπήκε μπροστά από τη Mercedes του Μομφεράτου για να της κόψει το δρόμο και να τη μπλοκάρει. Ήταν ένα άσπρο ημιφορτηγό που έκοψε το δρόμο της Mercedes, στο έτσι κι αλλιώς «πηγμένο» από κίνηση Κολωνάκι. Τον ισχυρισμό αυτό ο συνήγορος τον θεμελίωσε με τις καταθέσεις των αυτοπτών μαρτύρων. Επομένως, όποιος και αν ήταν ο οδηγός του FIAT, το περισσότερο για το οποίο μπορεί να κατηγορηθεί είναι η απλή συνέργεια.

Ήταν οδηγός του FIAT ο Τζωρτζάτος; Κατά τον συνήγορό του, κατηγορηματικά όχι. Ο Χριστόδουλος, που φέρεται ως αυτομάρτυρας, δεν τον αναφέρει καθόλου στην καταγγελλόμενη προανακριτική απολογία του. Ο ίδιος ο Τζωρτζάτος, στη δική του προανακριτική απολογία, που ο ίδιος την έχει καταγγείλει αλλά το δικαστήριο την έχει δεχτεί ως αβίαστη, αυθόρμητη και ειλικρινή, αναφέρει ότι ο ίδιος απλώς σήκωσε το χέρι ειδοποιώντας ότι έρχεται η Mercedes και έφυγε. Δεν αναφέρει ότι ήταν οδηγός του FIAT. Στην ίδια προανακριτική αναφέρει ότι μπήκε στη 17N το 1985 και το όνομα της Οργάνωσης το έμαθε μετά από ένα τετράμηνο. Επομένως, στις 21 Φλεβάρη που εκτελέστηκε ο Μομφεράτος δεν γνώριζε πως είχε μπει στη 17N. Αν όμως είχε συμμετάσχει στην ενέργεια, από τις εφημερίδες θα είχε πληροφορηθεί ότι ήταν στη 17N. Επιπλέον, ο Χρ. Ξηρός στη δική του προανακριτική αναφέρει ότι για πρώτη φορά τον είδε στην ενέργεια κατά του Λεωφορείου των ΜΑΤ στο «Κάραβελ».

Ο Τσελέντης λέει και ξελέει και σ' αυτή τη δίκη κατέληξε στην έκφραση αμφιβολιών, λέγοντας «δε μπορώ να βεβαιώσω ότι ήταν οδηγός ο Τζωρτζάτος, υπάρχει πιθανότητα να ήταν κάποιος άλλος και να μην το θυμάμαι». Αναφορικά με τον Τσελέντη, ο συνήγορος (προκαλώντας τη γενική έκπληξη) επικαλέστηκε τα «μύρια όσα» που έχει πει γι' αυτόν ο Δ. Κουφοντίνης, ο οποίος επίσης έχει δηλώσει πως ο Τζωρτζάτος οπότε είχε καταδικαστεί σε δυο φορές ισόβια γι' αυτή την υπόθεση.

Συνοψίζοντας ο συνήγορος ζήτησε την απαλλαγή του Τζωρτζάτου για την κατηγορία. Το περισσότερο που μπορεί να φτάσει το δικαστήριο είναι η προανακριτική του ομολογία, γιατί για αξιολόγηση του Τσελέντη γειρεί απαγόρευση το 211Α. Από την προανακριτική του ομολογία προκύπτει μόνο απλή συνέργεια και έτσι είχε χαρακτηριστεί αρχικά η πράξη από τον εισαγγελέα Καρούστο. Πώς είναι δυνατόν ο Τζωρτζάτος, που φέρεται να οδήγησε το αυτοκίνητο διαφυγής να καταδικάζεται ως άμεσος συνεργός και ο Τσελέντης, που δέχεται ότι πυροβόλησε, ως απλός συνεργός;

Ο συνήγορος αναφέρθηκε ακόμα σε μια σειρά υποθέσεις εκρήξεων (η κατάδικη Τζωρτζάτου σε όλες τις περιπτώσεις στηρίχτηκε σε προανακριτικές ομολογίες συγκατηγορουμένων και στη δική του) και στην απόπειρα ανθρωποκτονίας Κωφαλάκη, για την οποία σημειώθηκε πρώτο ότι κακώς χαρακτηρίστηκε απόπειρα ανθρωποκτονίας (αυτό το επιβεβαίωσε κατηγορηματικά και η κ. Καφαλάκη, που κατέθεσε ότι αν ήθελαν μπορούσαν κάλλιστα να τους σκοτώσουν, όμως σκοπός ήταν μόνο ο τραυματισμός) και δεύτερο ότι εκείνος που πυροβόλησε δε μπορεί να ήταν ο Τζωρτζάτος, αφού οι περιγραφές των αυτοπτών μαρτύρων αναφέρουν άτομο κοντύτερο από τον συνεργό, που

Σκληρή απάντηση Κουφοντίνα στους λασπολόγους

Σε μια αήθη επίθεση ενάντια στον Δ. Κουφοντίνα προχώρησε ο Ι. Μυλωνάς κατά την τελευταία μέρα της αγόρευσής του ως υπερασπιστής του Τζωρτζάτου. Έτσι του είπαν οι πελάτες του, έτσι έπραξε, παραβιάζοντας κάθε κώδικα ηθικής. Εφτασε σε τέτοιο σημείο κατάπτωσης που ανακάτεψε ακόμα και τον ανήλικο γιο του φυλακισμένου αγωνιστή. Υποστήριξε ότι τρία σενάρια υπάρχουν για το ότι ο Κουφοντίνας δε μίλησε αναλυτικά για το ποιος ήταν σε κάθε ενέργεια και τι ρόλο είχε, ώστε να αθωωθεί ο Τζωρτζάτος: α) της συναλλαγής με την αστυνομία για να στηρίξει το κατηγορητήριο, β) της εμμονής στην απολυτότητα της πολιτικής του τοποθέτησης, γ) της προσπάθειας να σώσει τη γυναίκα και το γιο του που τους έχει μεγάλη αδυναμία (από ποιους να τους σώσει και γιατί αυτό δεν ισχύει για τις οικογένειες όλων των άλλων);

Ο Δ. Κουφοντίνας ήταν αναγκασμένος να απαντήσει και απάντησε σκληρά:

Ο καθηφορος δεν έχει πάτο

Σήμερα αποδείχθηκε για μια φορά ακόμη, ότι η αθλιότητα δεν έχει όρια και ο καθηφορος δεν έχει πάτο. Ο εκπρόσωπος των Γιωτόπουλου και Τζωρτζάτου, ο μόνος συνήγορος «υπεράσπισης» που επιμένει να μιλά για τρομοκράτες και δολοφονίες και να καταγγέλλει συνεχώς την Οργάνωση, αναπαρήγγε μέσα στο δικαστήριο τα άθλια σενάρια περί «συνεργασίας» μου με την Ασφάλεια.

Αν έπρεπε να απαντήσω με τα ίδια μέσα, θα έλεγα κι εγώ ότι τη στάση των δύο που εκπροσωπεί ερμηνεύουν τα εξής «σενάρια»:

Πρώτο: εμπάθεια-ηλιθιότητα. Δεύτερο: Συναλλαγή. Τρίτο: προσφορά της μόνης υπηρεσίας που απόμεινε να προσφέρουν, σπύλωση και απαξίωση της Οργάνωσης.

Όμως, δεν χρειάζεται ν' απαντήσει κανείς με σενάρια γιατί υπάρχουν τα γεγονότα: Ο ένας από τους «εντολείς» του συνεργάστηκε την περίοδο των συλλήψεων, υπογράφοντας εκθέσεις απολογίας που οδήγησαν συγκατηγορούμενούς του και αυτόν τον ίδιο σε βαριές καταδίκες και δεν έχει αρθρώσει μέχρι σήμερα ούτε μια λέξη συνώμης για όλα αυτά. Ο δεύτερος, καλυπτόμενος πίσω από διάφορα ονόματα, ενορχηστρώνει την επιχείρηση σπύλωσης της Οργάνωσης, πλήττοντας το σημαντικότερο κεφάλαιο αυτής της δίκης, το κεφάλαιο της αλληλεγγύης.

Εχω δεσμευτεί να μην απαντήσω σ' όλα αυτά, όσο διαρκεί αυτή η δίκη. Τους ζητώ, όμως, να μου απαντήσουν με θάρρος, τι είναι αυτό από το οποίο κινδύνευε η γυναίκα και μάλιστα το παιδί μου ώστε να «συναλλάγώ» για να «τους σώσω», κι αν υπάρχει οτιδήποτε, που ξέχασαν να πουν και δεν το έμαθε ακόμη η κοινωνία, ο δρόμος είναι ανοιχτός και θα τους ακούσουμε όλοι με μεγάλο ενδιαφέρον.

Όσο για τα υπολόγια θα ήθελα να θυμίσω ότι ο καθηγητής φιλοσοφίας Ευτύχης Μπιτσάκης, που είχαν τη τιμή να καταθέσει σαν μάρτυρας υπεράσπισης για έναν από αυτούς, είχε σημειώσει σε μια συνέντευξή του, ότι «όταν ένα μέλος παράνομης οργάνωσης συλλαμβάνεται δεν ομολογεί. Αν όμως η οργάνωση εξαρθωθεί τότε ο αριστερός υπερασπίζεται την οργάνωσή του, δεν διαχωρίζει τη θέση του... μια άλλη στάση είναι μια πράξη ποταπής».

Κι εγώ επιμένω να είμαι αριστερός.

φέρεται να είναι ο Δ. Κουφοντίνας.

226η συνεδρίαση Τρίτη, 13.3.07

Εβδομη μέρα της αγόρευσης Μυλωνάς, με κύριο θέμα την υπόθεση Ανδρουλιδάκη. Ο συνήγορος του Τζωρτζάτου, αφού έπλεξε το εγκώμιο του Ανδρουλιδάκη και χαρακτήρισε καταδικαστέα την πράξη, υποστήριξε καταρχάς ότι η υπόθεση καθώς έχει χαρακτηριστεί ως ανθρωποκτονία. Πρόκειται για τραυματισμό και όχι για θανάτωση. Γι' αυτό επικαλέστηκε την απόφαση του Διοικητικού Εφετείου, που επιδίκασε αποζημίωση στη χήρα Ανδρουλιδάκη, αποδίδοντας «αποκλειστική ευθύνη για το θάνατό του στους γιατρούς». Πέραν τούτου, υποστήριξε ότι ο Τζωρτζάτος δεν είναι αυτός που πυροβόλησε. Για τον Τέλιο, (που υποστηρίζει το αντίθετο), είπε ότι πρόκειται για κάκιστο ηθοποιό που έδωσε μια κακή ποιότητας παράσταση. Αναφέρθηκε μάλιστα αναλυτικά στη σωρεία των αντιφάσεων που προκύπτουν από την απολογία του Τέλιου. Παίρνοντας την προανακριτική απολογία του Τζωρτζάτου, την οποία ο ίδιος έχει καταγγείλει, θύμισε πως ο Τζωρτζάτος παραδέχεται ότι ήταν δίπλα στον Κουφοντίνα αλλά δεν πυροβόλησε αυτός. Επικαλέστηκε δε ορισμένες μαρτυρίες, σύμ-

φωνα με τις οποίες δράστης ήταν ο πιο κοντός που επέστρεψε στο αυτοκίνητο με τον ψηλό με την καρπαρντίνα, υπονοώντας έτσι ότι δράστης ήταν ο Κουφοντίνας!

Αναρωτιόμαστε, αν ο Δ. Κουφοντίνας έμπαινε στο ποινικό σκελος και προσπαθούσε να υπερασπιστεί τον εαυτό του από τις επιμέρους κατηγορίες, τι ακριβώς θα μπορούσε να κάνει. Θα μπορούσε, για παράδειγμα, να υποστηρίξει, για να βγάλει τον εαυτό του απεξω, ότι το διδύμο ψηλός-κοντός δεν είναι ο ίδιος με τον Τζωρτζάτο, αλλά ο Τζωρτζάτος με τον Τέλιο. Οπότε ο κοντός σ' αυτό το διδύμο είναι ο Τζωρτζάτος. Σε τέτοια τερατουργήματα οδηγεί η κατά πόδας παρακολούθηση της τακτικής των μεταμεληθέντων, στη βάση της λογικής «δεν ήμουν εγώ, ήταν ο άλλος».

Τέλος, για ορισμένες υποθέσεις εκρήξεων ο Ι. Μυλωνάς υποστήριξε ότι έχουν χαρακτηριστεί λάθος νομικά. Ο σωστός χαρακτηρισμός είναι απόπειρες εκρήξεων και θα έπρεπε να αντιμετωπιστούν ενιαία, γιατί πρόκειται για κλασική περίπτωση κατ' εξακολούθηση εγκλήματος. Όσο για τη συμμετοχή του Τζωρτζάτου, υποστήριξε ότι είναι σε όλες αυτή του απλού συνεργού, στη χειρότερη γι' αυτόν περίπτωση.

Βεβήλωση μνημείων

Η αστική τάξη μιμήθηκε τον Σύλλα

Δε θα πολυασχοληθούμε με τις ανοησίες του Ρουσόπουλου, πως υπήρξε βεβήλωση και ασεβεία της ιστορικής μνήμης με την πυρπόληση του φυλακίου μπροστά από τον «άγνωστο στρατιώτη». Να υπενθυμίσουμε μόνο, ότι πάνω στο μνημείο αυτό μνημονεύονται και οι ληστρικές και τυχοδιωκτικές εκστρατείες της αστικής τάξης στην Αλβανία και στην Κορέα. Στην πραγματικότητα εκεί βρίσκεται η συνισταμένη του δόγματος της αστικής τάξης «πατρίς, θρησκεία, οικογένεια». Γι' αυτό και το τοποθέτησαν στο πιο κεντρικό σημείο της Αθήνας. Έτσι, θα λέγαμε, ότι δεν μας καίγεται καρφί που βεβηλώθηκε ένα τέτοιο μνημείο.

Σ' αυτούς όμως που παραιτούν για ασεβεία και βεβήλωση θα πρέπει να θυμίσουμε ποιος πραγματικά σύλησε τα μνημεία, ποιος πραγματικά ασέλγησε πάνω στην ιστορία και τον πολιτισμό. Ποιός είναι αυτός που χάριν του κέρδους κατέστρεψε, κατεδάφισε, κακοποίησε, παραμόρφωσε τα μνημεία και πάνω τους ανοικοδόμησε μια τσιμεντούπολη, ένα τέρας, αυτό που σήμερα αναφέρεται σαν οπτική ρύπανση. Η Αθήνα που σήμερα γνωρίζουμε δεν έχει καμιά σχέση με την ιστορική Αθήνα, το ιστορικό κέντρο έχει παραμορφωθεί απ' την πολιτική των εκπροσώπων της αστικής τάξης. Η έλλειψη σεβασμού και ευαισθησίας οδήγησαν στην αισθητική πηνία. Το ιστορικό κέντρο και τα μνημεία αντικαταστάθηκαν με μπετόν, αλουμίνια, ελενίτ, πλαστικά και ανοικοδομήθηκαν τεράστια τερατουργήματα αισθητικής ευτελείας. Ακόμη και τα εναπομείναντα μνημεία δέχθηκαν «ασεβή σύσφιξη» από οικοδομές άθλιας κατασκευής. Το «δαιμόνιον» της ελληνικής επιχειρηματικότητας σ' όλη του τη λάμψη! Να τους θυμίσουμε όμως λίγο τα κατορθώματά τους.

Θα 'ταν μια πόλη μαγική

Προκαλεί εντύπωση, όταν μελετάς το ιστορικό κέντρο της Αθήνας, η καταστροφική μαγία των εκπροσώπων της αστικής τάξης. Τα νεοκλασικά που κατεδαφίστηκαν είναι αμέτρητα, γι' αυτό και θα καταπιαστούμε με τα κυριότερα απ' αυτά. Σε συντο-

μία, βέβαια, αφού ο καθένας μπορεί να ανατρέξει στη σχετική βιβλιογραφία και να ενημερωθεί αναλυτικά για το καταστροφικό έργο της αστικής τάξης.

Το αρχοντικό του Καρατζά: Το 1832 κτίστηκε στην πλατεία Κουμουνδούρου το σπίτι του Καρατζά, ηγεμόνα της Ουγγροβλαχίας. Αργότερα το σπίτι αυτό πουλήθηκε στον πολιτικό Αλέξανδρο Κουμουνδούρο, ο οποίος και του έκανε ριζικές επισκευές και διακόσμηση το εσωτερικό του με λαμπρές τοιχογραφίες. Το σπίτι αυτό πουλήθηκε στο δημόσιο και μετατράπηκε σε γυμνάσιο. Κατεδαφίστηκε στο τέλος της δεκαετίας του '70. Ο σύλλογος αποφοίτων αυτού του γυμνασίου έστειλε ένα γράμμα του οποίου σας μεταφέρουμε χαρακτηριστικό απόσπασμα: «Ούτε κτίριο, ούτε φοίνικας. Ισοπέδωση, θεριό πιο θανατερό από το θάνατο πέρασε από δω... Σκότωσε τ' άψυχα που είχαν ψυχή για μας. Από 'δω πέρασε η σύγχρονη αξιοποίηση!».

Εκείνη την εποχή βρισκόταν η Νέα Δημοκρατία στην εξουσία. Και μετέτρεψε ένα νεοκλασικό κτίριο σε πάρκινγκ αυτοκινήτων. Μήπως θυμόσατε τίποτε, κύριε Καραμανλή και κύριε Ρουσόπουλε; Ξαφνιαστήκατε; Να σας υπενθυμίσουμε ακόμα ότι σεείς κατεδαφίστηκε το σπίτι της «κόρης των Αθηνών», στην οδό Αγίας Θέκλας στου Ψυρρή, και το μετατρέψατε και αυτό σε πάρκινγκ. Καταστρέψατε ότι υπήρχε και δεν υπήρχε στου Ψυρρή και το μετατρέψατε σε μια ακαλαίσθητη γειτονιά όπου κυριαρχεί η οπτική ρύπανση.

Και το παλιό κακουργόδικείο εκεί στου Ψυρρή; Κι αυτό θαυμάσιο έργο αρχιτεκτονικής, έργο του Χριστιανού Χάνσεν. Τα μορφολογικά του στοιχεία χαρακτηρίζουν τη νεοκλασική αρχιτεκτονική και επαναλαμβάνονται σ' άλλα έργα του και κυρίως στο κτίριο του πανεπιστημίου. Εδώ και πολλά χρόνια το ιστορικό αυτό μνημείο της Αθήνας βρίσκεται εγκαταλελειμμένο, ετοιμόρροπο, με έντονα ίχνη εμπρησμού, χορταριασμένα παράθυρα, αισθητικά παραμορφωμένα, με «ασεβή σύσφιξη» από οικοδομές άθλιας αρχιτεκτονικής.

Πού να σταθεί κανείς;

Στο Δημοτικό Θέατρο που βρισκόταν στην πλατεία Εθνικής Αντίστασης και που θεμελιώθηκε το 1857 σε σχέδια Μπουλανζέ και κατεδαφίστηκε το 1939; Το «ωραιότερο θέατρο της Ευρώπης» παρακαλώ. Στην πλατεία Κλαυθμώνος επί της Δραγατσανίου υπήρχε ένα από τα ωραιότερα νεοκλασικά κτίρια, η οικία Αμβρόσιου Ράλλη, η μετέπειτα αγγλική πρεσβεία, κτισμένη από τον αρχιτέκτονα Σταμάτη Κλεάνθη. Στη μέση της πλατείας βρισκόταν το νομισματοκοπείο που σχεδίασε ο Χριστιανός Χάνσεν. Στη γωνία Δραγατσανίου και Σταδίου κτίστηκε επίσης ένα υπέροχο μέγαρο σε σχέδια του γάλλου αρχιτέκτονα Γκαρνέ, που έκτισε και την όπερα του Παρισιού. Όλα τα παραπάνω κτίρια κατεδαφίστηκαν.

Δε θα συνεχίσουμε γιατί δε χρειάζονται περισσότερα. Όμως πρέπει να παραδεχτούμε ότι μας συγκλονίζει ο... σεβασμός που επέδειξαν οι εκπρόσωποι της αστικής τάξης προς τα μνημεία, τον πολιτισμό και την ιστορία αυτού του τόπου!

Οι κανίβαλοι του Βυζάντιου

Η παρακμή της Αθήνας κατά τους βυζαντινούς χρόνους υπήρξε χαρακτηριστική. Οι βυζαντινοί αυτοκράτορες με διατάγματα έκλεισαν τις φιλοσοφικές σχολές και με σιδηρένια πυγμή επέβαλαν τη «νέα τάξη πραγμάτων», τον σκοταδισμό του μεσαίωνα, μετέφεραν θησαυρούς στην Κωνσταντινούπολη, κατέστρεψαν αρχαίους ναούς και στη θέση τους έκτισαν εκκλησίες. Μια περιήγηση στην Πλάκα θα μας πείσει για του λόγου το αληθές.

Οι μόνοι αρχαίοι ναοί που διατηρήθηκαν ήταν ο Παρθενώνας και το Ηφαίστειο, οι οποίοι όμως μετατράπηκαν σε εκκλησίες. Όμως, οι καταστροφές που έγιναν κατά τη μετατροπή αυτή ήταν τεράστιες. Κατά το κτίσιμο του Παρθενώνα άλλαξε η είσοδος και από τα ανατολικά πέρασε στα δυτικά, όπως είναι στις χριστιανικές εκκλησίες. Αυτό από μόνο του έφερε μεγάλες καταστροφές και στις δύο πλευρές του ναού. Η μεγάλη ζωγραφική που υπήρχε στον Παρθενώνα, όπως και στα Προτύλαια, εξα-

φρανίστηκε, αφού δεν γινόταν η αναγκαία συντήρηση που γινόταν στους αρχαίους και ρωμαϊκούς χρόνους. Το χρυσελεφάντινο άγαλμα της Αθηνάς στάλθηκε στην Κωνσταντινούπολη, όπου και εξαφανίστηκε. Ο Παρθενώνας ονομάστηκε «Παναγία η Αθηνιώτισσα» και το Ηφαίστειο «Άγιος Γεώργιος».

Αφάνισαν και τις εκκλησίες τους

In God we trust. Περισσότερο στο χρήμα βέβαια πιστεύουμε και άμα λάχει στα κρυφά καταστρέφουμε και τις εκκλησίες, πουλούμε και τις εικόνες και όλα πηγαίνουν περίφημα. Έτσι σκέφτηκε η αστοσιφικαδική εξουσία τον 19ο αιώνα, γι' αυτό κατεδάφισε τις περισσότερες βυζαντινές εκκλησίες που λειτουργούσαν ακόμα και επί τουρκοκρατίας.

Στην παλιά Αθήνα υπήρχαν 129 εκκλησίες εκ των οποίων μόνο οι 24 σώθηκαν. Στου Ψυρρή υπήρχαν 21 εκκλησίες εκ των οποίων σήμερα σώζονται μόλις 8. Εδώ ήθελαν να κατεδαφίσουν και την Καπνικαρέα, τι να λέμε τώρα. Και κατηγορούν τον Στάλιν ότι έθιξε τις εκκλησίες στη Σοβιετική Ένωση. Το θράσος τους δεν έχει όρια!

Πρώτα το κέρδος

Το κέρδος μας πρωτεύει. Αυτό είναι το σύνθημα της αστικής τάξης και των εκπροσώπων της. Το βραχυπρόθεσμο κέρδος, ο παρασιτισμός, η οικονομία της αρπαχτής επέβαλαν μια άναρχη και εγκληματική δόμηση που δεν σεβάστηκε ακόμα και συνεικίες σαν του Ψυρρή. Και τώρα πάλι που ξεκίνησε μια εκστρατεία για τη διατήρηση των μνημείων και την «ενοποίηση» των αρχαιολογικών χώρων, πάλι το κέρδος σκέφτεται. Όλα γίνονται για τη ανάπτυξη του τουρισμού και της «εθνικής οικονομίας» και όχι βέβαια για την ανάδειξη της αληθινής ιστορίας και του πολιτισμού. Διαστρεβλώνουν έτσι την ιστορία και εκπορνεύουν τα μνημεία χρησιμοποιώντας τα προπαγανδιστικά για την «ανωτερότητα της φυλής», για την έξαρση του εθνικισμού και του «πατριωτισμού» και για την καλλιέργεια του μίσους ενάντια στους άλλους λαούς.

T.K.

ΣΥΜΗ - ΩΣΕΙΣ

* Η δεξιά δεν ξεχνά τι σημαίνει λαός. Διάβασε και Μαρξ ο δάμαλος...

* Άλλο δημόσια τάξη κι άλλο τακτική δημοσιότητα, πάνσοφε. Όσο για τα τάχα μου δήθεν βαρύγδουπα πλην κούφια λόγια, είναι καλά για να εντυπωσιάζουν μόνο τους φίλα υμών προσκείμενους, που η αισθητική τους αποστρατεύεται άμα τη λήξη των πρωινόδικων. Πέραν τούτων, ουδέν. "Ει μη φίλα λέγω, ουχ' ήδομαι, το δ' ορθόν εξείρηχ' όμως" (αποφωνώ υμίν μέσω Σοφοκλέους, βεβαίως βεβαίως).

* Δυνάμεις καταστολής vs δυνάμεων κατά στολής. Πάντως, πολλά γράφονται για απελευθέρωση της ενέργειας και λίγα για ενέργειες της απελευθέρωσης.

Καπιταλιστική οικολογική αντίληψη

* Τι κοινό έχουν ο Πολύδωρας, ο δήμαρχος Θεσσαλονίκης,

ο Πούτιν και η Βάσω Παπανδρέου; Τι; Ντροπή σας να σκέφτεστε έτσι!... Απλώς τα ονοματεπώνυμά τους αρχίζουν από Β. Π.

* Εξαπλώνεται ο εθελοντισμός; Συγκροτούνται συνεργεία καθαρισμού της πλατείας.

* Είναι όντως η καλύτερη δημοκρατία που είχαμε ποτέ. Καμιά άλλη δεν κατάφερε να προσοριζείται τόσο πολλά εκδιδόμενα.

* Πλησιάζει το Πάσχα, αλλά ούτε φέτος θα κυκλοφορήσει η αναστάσιμη επαναστατική ρουκετολαμπάδα. Όλο κάτι λαμπρές Barbie (χαιδευτικό της Βαρβάρας) της λαμπρής και κάτι σκατοφατσοειδείς πολεμίστρες "super cop".

* Α, ναι: Εκεί πάνω, θα φάτε αρνί απ' αυτόν που δεν μπορεί να πετάξει χαρταετό;

* Τι θα γίνει με τον Σάββα ρεεεεε;

* Ένας γάλλος κρεοπώλης άφησε κληρονομιά στο δήμο το σπίτι του και δύο στρέμματα γης. Μοναδικός όρος: Να χρησιμοποιηθούν για την προετοιμασία της κομμουνιστικής επαναστάσης! Κοίτα αναβάθμιση οι ΟΤΑ!...

* Παιδιά, μπορεί κάποιος να με πληροφορήσει τι περιμένει ο Βου για; Εκλογές έρχονται, ras shock, συν-αγχώδηκα.

* Το C41 (σι φορ αί) να μετεξελιχθεί shiit4U.

* Το αντιπρομοκρατικό δόγμα δίνει ώθηση (εκ των όπισθεν) σε κάθε τι αστυνομικό. Μέχρι και οι Police (του Sting) ανασυντάσσονται. Από κοντά κι οι Genesis που αναγεννήθηκαν, όπως άλλωστε κι ο Παπαδημητρός με τη νέα ΔΗ.ΑΝΑ. Αλήθεια, δήλωσε τόπο διαμονής;

* Αλληλεγγύη στην εθελουσίως απολυμένη! Κοκκινোসκουφίτσα και σ. Θωμάς ίδρυσαν ήδη το Ε.Α.Μ. (Επιτροπή Αλληλεγγύης στην σ. Μαλβίνα) κι αν μας την πέσουν και οι «ταξικοί φίλοι μας», θα γίνουμε ΕΑΜ - ΕΛΑΣ...

* Ε, όχι και αργία στον "εκλεγμένο". Εδώ η Κοκκινোসκουφίτσα δηλώνει σοβαρά την αμέριστη αλληλεγγύη της.

* «Απ' τα μιά του μήνα Μάρτη / στον κόσμο ετούτο είναι φορές / που πάει κανείς και δίχως χάρτη».

* Χρόνια πολλά για μεδαύριο, λεβέντη.

* Ε, αφού δεν είχαμε θανάσιμους τραυματισμούς, εντάξει. Πάντως, η απουσία μιας πραγματείας περί ντροπής είναι καταφανής μεταξύ των ελλίπων αναγνωσμάτων σας.

* Κόψανε τη σύνδεση με Πειραιά και ξέμεινε στο νησί η Ιωάννα της καρδιάς. Η κυβερνητική πολιτική την μετέτρεψε σε Ιωάννα της φιλίας και ανέδειξε το προαιώνιο δίλημμα του πολίτη: Είμαι ανίκανος ή ψεύτης; (Ανίκανος αν δεν τα κατάφερα, ψεύτης αν ήξερα και παρ' όλα αυτά έλεγα...)

* Ο Γιώργος Νταλάρας μιλούσε δυο ώρες με τον Οδυσσέα Ιωάννου («Μελωδία») την Τρίτη. Η παρηγοριά των ανυποψίαστων. Social lullaby γ' ακόμη καλύτερες μέρες.

* «Κείνος που κάνει ασήμαντες, αόριστες μουντζούρες / κι όλο σκαρώνει ρίμες κι αρμονίες μηδαμινές / εκείνος που τρυπώνει στην κυβέρνηση / σαν κάμπια για να καταστρέψει. / Αυτός που εκδίδει την αμφιβολία και τη λείη γνώση / κι η επιστήμη του είν' απόγνωση» (William Blake - «Είπε δε ο Μίλτων»).

Κοκκινোসκουφίτσα

kokinioskoufita@ekseggersi.gr

■ Κύκλωμα ελληνοποίησης αρνιών

Στα μαλακά οι κτηνίατροι της Καβάλας

Οι τρεις ελεγκτές της Υπηρεσίας Ειδικών Ελέγχων (πρώην ΣΔΟΕ) στο πόρισμά τους καταλογίζουν σοβαρές ευθύνες και σε τέσσερις κτηνίατρος που υπηρέτησαν στα αγροτικά κτηνιατρεία Χρυσούπολης και Ελευθερούπολης Καβάλας και στη Διεύθυνση Κτηνιατρικής της Νομαρχίας Καβάλας για την ελληνοποίηση εκατοντάδων χιλιάδων αρνιών από τη Βουλγαρία και τη Ρουμανία. Οι ελεγκτές δεν καταλογίζουν ευθύνες μόνο σ' αυτούς τους κτηνίατρος, όμως σ' αυτούς γίνεται εκτενέστατη αναφορά, γιατί η συμμετοχή τους στο κύκλωμα ελληνοποίησης ήταν πολύ σημαντική. Ηταν σημαντική, γιατί οι εισαγωγείς και οι χοντρήμποροι-παχυντές χρησιμοποίησαν πλαστές άδειες διακίνησης ζώων, που έφεραν τις υπογραφές κτηνίατρων από τα αγροτικά κτηνιατρεία της Χρυσούπολης και της Ελευθερούπολης.

Παραθέτουμε σχετικά αποσπάσματα του πορίσματος: «Όπως γνωρίζουμε απαραίτητο στοιχείο για κάθε διακίνηση ζώων είναι η άδεια διακίνησης που εκδίδει το αρμόδιο κτηνιατρείο της έδρας από την οποία διακινούνται τα ζώα. Σχεδόν όλες οι άδειες διακίνησης που εκδόθηκαν από τα αρμόδια κτηνιατρεία Χρυσούπολης και Ελευθερούπολης και αφορούσαν τη διακίνηση ζώων της συγκεκριμένης επιχείρησης (σ.σ. του Χ. Σουφλήρη) δεν ανταποκρίνονταν στην πραγματικότητα, διότι οι κτηνίατροι δεν έκαναν έλεγχο στα ζώα και εξέδιδαν τις άδειες κατά δήλωση της επιχείρησης». «Αν λάβουμε υπόψη τις καταθέσεις των κρεοσκόπων-κτηνιάτρων κ.κ. Κούτλα Σταμάτη, Τομπουδής Σγουράδης και Παπαευσταχίου Βασιλείου, οι οποίοι δηλώνουν ότι πάντα προβαίνουν σε έλεγχο των ζώων πριν τη σφαγή τους, είναι απορίας άξιο πώς δεν διαπίστωσαν ότι επρόκειτο για εισαγόμενα ζώα και όχι εγχώρια, θέτοντας μάλιστα επ' αυτών την πράσινη σφραγίδα, χορηγώντας συγχρόνως και το πιστοποιητικό επιθεώρησης σφαγίων. Είναι γνωστό ότι τα εισαγόμενα ζώα φέρουν ιδιαίτερα χαρακτηριστικά (σχήμα κεφαλής, τρίχωμα κ.λπ.), καθώς επίσης και ενώτια (σκουλαρήκια), συνεπώς εύκολα διαπιστώνεται η προέλευσή τους, ειδικά από ανθρώπους που έχουν άμεση

σχέση με το αντικείμενο, όπως είναι οι κτηνίατροι».

«Από τα όσα λεπτομερώς αναφέρουμε στα προηγούμενα κεφάλαια, προκύπτει άμεση συμμετοχή-συνέργεια των κτηνιάτρων στη διαδικασία ελληνοποίησης των εισαγόμενων αμνοεριφίων, είτε αυτοί ενεργούν ως εκδότες αδειών διακίνησης των ζώων, είτε ως κρεοσκόποι που σφραγίζουν τα σφάγια και πιστοποιούν με τον τρόπο αυτό την χώρα προέλευσής τους (σφραγίδα πράσινου χρώματος για τα εγχώρια και καφέ χρώματος για τα εισαγόμενα). Από τα στοιχεία που προέκυψαν από τον έλεγχό μας, προκύπτει ότι πρέπει να εστιάσουμε την προσοχή μας στους παρακάτω τέσσερις (4) κτηνίατρος-κρεοσκόπους του Ν. Καβάλας:

1) Τομπουδής Σγουράδης, προϊστάμενος του αγροτικού κτηνιατρείου Ελευθερούπολης, ενεργών ως εκδότης αδειών διακίνησης αμνοεριφίων, αλλά και ως κρεοσκόπος-κτηνίατρος των σφαγείων Χ. Σουφλήρης ΑΕ με έδρα στο χωριό Κοκκινόχρωμα του Ν. Καβάλας.

Από τον έλεγχο που πραγματοποιήσαμε στα τηρούμενα βιβλία (βιβλία σφαγείου) και στις εκδοθείσες άδειες διακίνησης αμνοεριφίων διαπιστώσαμε τα παρακάτω:

α. Ο συγκεκριμένος κτηνίατρος υπέγραψε ως κρεοσκόπος σε εικονικές άδειες διακίνησης που εξέδιδαν άλλοι.

β. Επίσης εξέδιδε ο ίδιος εικονικές άδειες, τις οποίες στη συνέχεια υπέγραφε ως κρεοσκόπος-κτηνίατρος.

2) Παπαευσταχίου Βασιλείου, υπάλληλος του αγροτικού κτηνιατρείου Ελευθερούπολης, ενεργών κι αυτός ως εκδότης αδειών διακίνησης αμνοεριφίων και ως κρεοσκόπος-κτηνίατρος στην παραπάνω επιχείρηση, καθώς επίσης και στα σφαγεία της επιχείρησης ΚΡΕΚΑ ΑΕ....

Από τα βιβλία του σφαγείου και τα πιστοποιητικά επιθεώρησης των σφαγείων φαίνεται ότι πολλά σφάγια που αγόρασε η επιχείρηση Χ. ΜΙΧΑΣ ΑΕΒΕ σφραγίστηκαν και βεβαιώθηκε η εγχώρια προέλευσή τους από τον παραπάνω κτηνίατρο, ενώ επρόκειτο για ζώα τρίτων χωρών.

3) Ηλιάδης Αχιλλέας, προϊστάμενος του αγροτικού κτηνιατρείου Χρυσούπολης, ενεργών

ως εκδότης αδειών διακίνησης αμνοεριφίων, αλλά και ως κρεοσκόπος-κτηνίατρος κυρίως στα σφαγεία της ΚΡΕΚΑ ΑΕ.

Ο παραπάνω προϊστάμενος σ' ένα αγροτικό κτηνιατρείο στη χωρική αρμοδιότητα του οποίου ανήκουν 4 από τους μεγαλύτερους εισαγωγείς αμνοεριφίων προερχόμενα από τρίτες χώρες. Παρότι ήταν γνώστης του γεγονότος αυτού, εν τούτοις διακινούνταν αμνοερίφια σε μεγάλο αριθμό, χωρίς τις απαιτούμενες από το νόμο άδειες διακίνησης. Ο τελευταίος δεν προέβη σε καμία ενέργεια προκειμένου να περιορίσει το φαινόμενο αυτό, το οποίο έλαβε τόσο μεγάλες διαστάσεις με την ανοχή του. Ειδικά οι εισαγωγικές επιχειρήσεις Χ. Λεπίδας ΟΕ και Θ. Λεπίδας και Σία ΟΕ κατά τη διάρκεια του έτους 2004 διακίνησαν όλα τα αμνοερίφια που εμπορεύτηκαν, χωρίς σε καμία περίπτωση να χρησιμοποιήσουν κάποια άδεια διακίνησης.

Σε άλλες πάλι περιπτώσεις, με την ιδιότητα του προϊστάμενου, εξέδιδε κατά σύστημα και σε μεγάλη έκταση εικονικές άδειες διακίνησης ζώντων αμνοεριφίων».

4) Κούτλα Σταμάτης, υπάλληλος τότε (κατά το χρόνο διεξαγωγής της έρευνάς μας) της κτηνιατρικής υπηρεσίας Καβάλας και σήμερα προσωρινός διευθυντής στην ίδια υπηρεσία, ενεργών ως κρεοσκόπος-κτηνίατρος κυρίως στα σφαγεία των επιχειρήσεων ΚΡΕΚΑ ΑΕ και Χ. ΣΟΥΦΛΕΡΗΣ ΑΕ.

Προέβαινε σε κρεοσκόπηση αμνοεριφίων, υπογράφοντας και βεβαιώνοντας συχνά σε άδειες διακίνησης οι οποίες απεδείχθη ότι ήταν εικονικές».

Σύμφωνα λοιπόν με τους ελεγκτές της Υπηρεσίας Ειδικών Ελέγχων (ΥΠ.Ε.Ε.) οι τέσσερις αυτοί κτηνίατροι συμμετείχαν σ' ένα κύκλωμα που ελληνοποιούσε αρνιά εισαγόμενα από τη Βουλγαρία και τη Ρουμανία. Ακόμη, οι ευθύνες των πρώτων, τρίτου και τέταρτου είναι μεγαλύτερες, γιατί εκτός του ότι είχαν πιο ενεργή ανάμιξη, ήταν και προϊστάμενοι στις οργανικές μονάδες που ανήκαν.

Όμως για το υπηρεσιακό συμβούλιο που έκρινε αυτούς τους τρεις και τον νομάρχη Καβάλας Θ. Καλλιοντζή δεν ισχύει το ίδιο. Το υπηρεσιακό συμβούλιο της Νομαρχίας Κα-

βάλας, που συνεδρίασε μέσα στο 2005, δεν έβγαλε τους τρεις αυτούς κτηνίατρος από τον πίνακα προακτέων, ως όφειλε, σύμφωνα με τον στρατοκρατικό χαρακτήρα Δημοσιούπλληλικό Κώδικα. Τους πρώτο και τρίτο έκρινε κατάλληλους για προϊστάμενους οργανικής μονάδας επιπέδου Τμήματος, τον δε τέταρτο για προϊστάμενο οργανικής μονάδας επιπέδου Διεύθυνσης! Το υπηρεσιακό συμβούλιο αγνόησε την εμπλοκή τους στο κύκλωμα ελληνοποίησης των αρνιών, κατ' απαίτηση του νομάρχη Καβάλας Θ. Καλλιοντζή, ο οποίος μετά την απόφαση του υπηρεσιακού συμβουλίου τους τοποθέτησε σε καίρια πόστα της Διεύθυνσης Κτηνιατρικής Καβάλας. Ο Σ. Κούτλας έγινε προϊστάμενος της Διεύθυνσης Κτηνιατρικής Καβάλας το Δεκέμβριο του 2005, ενώ ο Α. Ηλιάδης έγινε προϊστάμενος σημαντικού Τμήματος της ίδιας Διεύθυνσης το Μάρτη του 2006! Το Μάη του 2006 ο Α. Ηλιάδης υπέβαλε την παραίτησή του από προϊστάμενος, η οποία έγινε δεκτή από τον νομάρχη. Η θέση του παρέμεινε κενή μέχρι το Σεπτέμβριο του 2006 όταν προϊστάμενος έγινε ο Τομπουδής Σγουράδης, ο οποίος επίσης υπέβαλε την παραίτησή του από προϊστάμενος (πρόσφατα), η οποία έγινε δεκτή.

Το φθινόπωρο του 2004 είχε ασκηθεί και ΕΔΕ σε βάρος των τεσσάρων κτηνιάτρων, η οποία ακόμη δεν ολοκληρώθηκε! Όπως πληροφορηθήκαμε, αυτή την περίοδο εξετάζονται μάρτυρες στους οποίους υποβάλλονται γενικόλογες ερωτήσεις. Δικαιούμαστε, λοιπόν, να ισχυριστούμε, ότι μ' αυτή την ΕΔΕ οι τέσσερις κτηνίατροι θα πέσουν στα μαλακά, όπως συνέβη και με την ποινική τους δίωξη.

Επιβεβαιώνεται για μια ακόμη φορά η θέση μας, ότι στον καπιταλισμό τα αστικά κόμματα, όταν αναλαμβάνουν τη διαχείριση της εξουσίας, περιορίζονται σε τυπικούς και ακίνδυνους για τις καπιταλιστικές επιχειρήσεις ελέγχους και επιβραβεύουν τους υπηρεσιακούς παράγοντες που εφαρμόζουν πιστά τις εντολές τους. Αντίθετα, κυνηγούν και κάνουν μαύρη τη ζωή των δημόσιων υπάλληλων που θέλουν να κάνουν ουσιαστικούς ελέγχους για την διασφάλιση της δημόσιας υγείας.

Γέμισε με τείχη και κάγκελα η κοινωνία που ζούμε. Γέμισε με τείχη και κάγκελα η ζωή. Τι άλλο εκτός από τείχος είναι:

◆ Η - επί 22 συναπτά έτη - σκληρή λιτότητα που γίνεται για το καλό μας, που κάνει εμάς συνεχώς φτωχότερους, συνεχώς φτηνότερους στην αγορά εργασίας, συνεχώς πιο αναλώσιμους. Που κάνει τους πλούσιους βαθύπλουτους και τα διάφορα λαμόγια που νέμονται την εξουσία πλουσιότερα.

◆ Η φασιστικής έμπνευσης προπαγάνδα των ΜΜΕ που «διυλίζουν τον κώνωπα και καταπίνουν την κάμηλο», που διαστρεβλώνουν, που συκοφαντούν, που δικάζουν, όποιον, όπου, όποτε τολμάει να σηκώσει ανάστημα, να αντισταθεί, να διεκδικήσει τα δικαιώματά του. Ας θυμηθούμε το ρόλο των ΜΜΕ και όλων των εντός των τειχών μηχανισμών στη διάρκειά της απεργίας των εργαζόμενων στους ΟΤΑ. Το ίδιο γίνεται τώρα με την κατασκευοφάντηση του αγώνα των φοιτητών που προσπαθούν να βάλουν φραγμό σε μέτρα που ούτε η Χούντα δεν τόλμησε να πάρει. Τι πιο φασιστικό από αυτό που τα ΜΜΕ προβάλλουν ως πρότυπο για τους εργαζόμενους και τη νεολαία; Εναν άνθρωπο μόνο, φοβισμένο, ικανοποιημένο που τρώει ένα ξεροκόμματο, με χιλιάδες προλήψεις να του κατατρώνε το μυαλό, κομπάρσο σε ένα θλιβερό fame story, ευτυχισμένο αν βλέπει λίγο απ' την κλειδαρότρυπα. Εναν άνθρωπο που το μόνο που του επιτρέπουν ως μορφή αντίστασης είναι... να γυρίσει πλευρό στον καναπέ που κάθεται.

Αυτό το φασιστικό πρότυπο τους χαλάνε όσοι βγαίνουν στο δρόμο, όσοι διεκδικούν τα δικαιώματά τους, όπως κάνει σήμερα η νέα γενιά. Γι' αυτό τη λούζουν με όλο το φαρμάκι τους, που είναι χειρότερο ακόμα και από τα θανατηφόρα χημικά, με τα οποία η εκδικητική κυβέρνηση της ΝΔ φιλοδωρεί δεκάδες χιλιάδες νέους. Τους τιμωρεί έτσι γιατί της χάλασαν την αντιδραστική αναθεώρηση του Συντάγματος, που είχε συμφωνήσει με το ΠΑΣΟΚ. Τους τιμωρεί γιατί όρθωσαν το ανάστημά τους. Γιατί έδειξαν ακόμη μια φορά, ότι μόνο ο πραγματικός αγώνας φέρνει αποτελέσματα. Μέχρι στιγμής έχουμε χημικά, χειροβομβίδες κρότου-λάμψης, πυροβολισμούς στον αέρα. Η συνείδηση άραγε θα είναι αριστικές σφαίρες και ρουκέτες από ελικόπτερα Απάτσι; Γιατί δεν είναι επιτρεπτό, συνειδήσεις να αμφισβητούν την εντός των τειχών καθεστωτική λογική, κινήματα να ξεπερνούν με το αγωνιστικό τους ανάστημα συνδικαλιστικούς και πολιτικούς γραφειοκράτες

◆ Οι κάμερες που παραβιάζουν ακόμα και τη δική τους νομιμότητα, οι αντιδραστικοί νόμοι, οι τρομονόμοι, οι δικαστές που περιμένουν την οποιαδήποτε ενοχλητική απεργία για να τη βγάλουν παράνομη και καταχρηστική, οι «προληπτικές» συλλήψεις και προσαγωγές, οι ύμνοι και η ηθική εξύψωση στο χαφιεδισμό και τη ρουφιανιά. Οσο βθαίνει η κυρίαρχη αντίθεση Κεφαλαίου-Εργασίας, όσο πολλαπλασιάζονται τα φαντάσματα που βλέπουν στον ύπνο τους και τους τρομάζουν, προετοιμάζονται. Γι' αυτό που θα έρθει. Γνωρίζουν ότι λένε ψέματα, πως έφτασε το τέλος των ιδεολογιών.

◆ Η κοινωνία της βαρβαρότητας, η εκμετάλλευση χωρίς όρια, το κέρδος με οποιοδήποτε κόστος, αυτό είναι το παρόν και το μέλλον που επιφυλάσσει για τον κόσμο της εργασίας το σύστη-

Εκτός των Τειχών

«Εκτός των τειχών» είναι ο εύλωτος τίτλος ενός από τους συνδυασμούς που «κατέβηκαν» στις εκλογές του σωματείου εργαζόμενων του Δήμου Καλλιθέας. Πρόκειται για μια συλλογικότητα στην οποία συμμετέχουν και σύντροφοι της «Κόντρας», η οποία έρχεται σε ρήξη με ό,τι βρίσκεται μέσα στα τείχη: καπιταλιστικό σύστημα, δημοτική αρχή, συνδικαλιστι-

μα καπιταλισμός. Γι' αυτό το απίθανο κέρδος, γι' αυτή την χωρίς όρια εκμετάλλευση, καταστράφηκε σχεδόν ολοσχερώς ο «τρίτος κόσμος», θυσιάζονται καθημερινά εκατομμύρια άνθρωποι, τινάχτηκε στον αέρα η περιβαλλοντική ισορροπία, η καταστροφή της οποίας μόλις τα πρώτα αποτελέσματα αρχίζουμε να βλέπουμε. Γι' αυτό το απίθανο κέρδος, για τα συμφέροντα των πολυεθνικών και των μονοπωλίων, οι Αμερικάνοι και Ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές μπουκάρουν σε όποια χώρα θέλουν, σκορπίζουν την καταστροφή και το θάνατο, πιστεύοντας ότι με τον όλεθρο θα κρατήσουν ολόκληρο τον κόσμο αλυσοδεμένο.

Αυτό είναι το τείχος, σε γενικές γραμμές. Μέσα σ' αυτό το τείχος, μέσα σ' αυτά τα σίδερα θέλουν να μας μάθουν να αναπνέουμε. Να μας μάθουν να ζούμε την μιζέρια και την αδικία. Να μετράμε τα θύματα της τάξης μας, τους δολοφονημένους στα σύγχρονα κάτεργα εργατών. Τους στυμμένους σαν λεμονόκουπες απόμαχους της δουλειάς, με σοβαρά προβλήματα υγείας (επαγγελματικές ασθένειες). Τους πάσχοντες από γενετικές ασθένειες, για τους οποίους στα πλάνα τους δεν υπάρχει ΚΑΜΙΑ μέριμνα. Τους άνεργους, τα χιλιάδες παιδιά που συνωστίζονται στα Τεχνικά Επαγγελματικά Εκπαιδευτήρια (των Αρσένη-Σημίτη, που θα χτύπαγαν κι αυτά την παραπαιδεία, θα έκλειναν τα φροντιστήρια, όπως και σήμερα λέει ο Καραμανλής, για να ανοίξει τριτοβάθμια παραπαιδεία) και ψάχνουν με αγωνία το στοιχειώδες δικαίωμά τους: ένα μεροκάματο. Να μετράμε τα θύματα και να αφηνόμαστε στις φανταχτερές ηλιθιότητες των ΜΜΕ.

Μέσα σ' αυτό το τείχος, εδώ και χρόνια, έχει μάθει να κινείται, της αρέσει να κινείται η συνδικαλιστική γραφειοκρατία και η νομιμόφρων Αριστερά. Η αριστερά που «πούλησε» τα ιμάτιά της για ένα πινάκιο φακής, όπως έλεγε ένας Γάλλος αγωνιστής. Διαποτισμένη από τη λογική της ανάθεσης λέει: «ψήφισε με για να βελτιώσεις την θέση σου». Παίζει στο γήπεδο του κοινοβουλευτισμού και σπέρνει απογοήτευση στις μάζες από τις αλλεπάλληλες ήττες. Στο γήπεδό τους μπαίνει με 12 παίκτες και αυτοί είναι 3 δισεκατομμύρια παίχτες. Είναι αγώνα άνισος και το αποτέλεσμα προδιαγεγραμμένο. Αναμετρείσαι μαζί τους στο γήπεδο της ταξικής πάλης με τους δικούς σου όρους και την ιδεολογία του Επιστημονικού Σοσιαλισμού. Ο άνθρωπος της τάξης μας είναι αποτελεσματικός, όταν στέκεται με τα πόδια στο χώμα και ψηλά το κεφάλι κι όχι αντίστροφα.

Αυτή η «Αριστερά» τώρα μετράει καθημερινά με τη μεζούρα τις ψήφους, πανηγυρίζει αν αποσπά κανένα ψήφουλο για τις καλές της υπηρεσίες, διεκδικεί το χαμηλότερο, δε μπορεί ούτε αυτό να το κατακτήσει και καταφεύγει στη λογική του μικρότερου κακού,

κή γραφειοκρατία, πρακτικές «ανάθεσης», λογικές ιδιώτευσης. Η διακήρυξη της συλλογικότητας, την οποία δημοσιεύουμε ολόκληρη, δίνει το στίγμα της και καθιστά περιττό κάθε δικό μας σχόλιο. Προσθέτουμε ότι στις εκλογές του συγκεκριμένου σωματείου «κατεβαίνουν» ακόμα συνδυασμοί του ΚΚΕ, του ΠΑΣΟΚ και από κοινού ΣΥΝ-ΝΑΡ.

που είναι το σήμα κατατεθέν του συμβιβασμού και της οριστικής παράδοσης. Τμήμα της Επίσημης Αριστεράς είναι και η δική μας διοίκηση (συνδιοίκηση). Έχουμε εμπειρία και μπορούμε να βγάλουμε τα συμπεράσματά μας: Βούλιαγμα Δημοτικών Επιχειρήσεων - Πάγωμα μισθών - Ελαστικές εργασιακές σχέσεις - Ανταποδοτικότητα - Δημοτική φορολογία - Απαξίωση συνολική που στρώνει το χαλί στις νέες τους επιδιώξεις (Συμπράξεις Δημόσιου Ιδιωτικού Τομέα - Νέος Κώδικας).

Και οι εργαζόμενοι; Δεν τους ενδιαφέρει και πολύ αν οι εργαζόμενοι είναι θεατές, απομονωμένοι, αρκεί να τους ψηφίζουν στο Κοινοβούλιο, στην Ευρωβουλή, στο Δήμο, στο Σωματείο, στο Σύλλογο. Εκατομμύρια «αριστερά» ψηφοδέλτια έχουν ριχτεί στις κάλπες όλα αυτά τα χρόνια. Εγινε ένα βήμα μπροστά; Όχι. Απεναντίας, έγιναν πολλά βήματα πίσω. Αλλά ακόμα κι αν γινόταν το παραμικρό βήμα - γιατί μεγάλο αποκλείεται να γίνει - τι αξία θα είχε με τους εργαζόμενους αμέτοχους; Θα παρνονταν σε χρόνο ρεκόρ πίσω.

Μέσα σ' αυτό το πλαίσιο, σ' αυτό το τείχος, κινείται η ζωή - καλύτερα: περνάει μέσα από τα χέρια μας η ζωή - στο Δήμο Καλλιθέας. Τα προβλήματα τεράστια πια. Ήταν μεγάλα πριν λίγα χρόνια, έγιναν τεράστια λόγω της ανυπαρξίας του Συλλόγου. Η μετατροπή των προβλημάτων από μεγάλα σε τεράστια κρίνεται θετική, για άλλη μια φορά, από την παράταξη που έχει τον πρώτο λόγο και άρα την πρώτη ευθύνη στο Σύλλογο όλα αυτά τα χρόνια. Για την ΠΑΣΚΕ το μόνο που έχουμε να πούμε είναι: εργοδοτικότητα συνδικαλισμός. Και βέβαια, τον εργοδοτικό συνδικαλισμό δεν μπορείς να τον σχολιάσεις, είναι ασχολίαστος. Για την ενότητα των λοιπών δυνάμεων έχουμε ενστάσεις. Κινούνται με τη λογική «ο εχθρός του εχθρού μου είναι φίλος μου», η οποία είναι αδιέξοδη και οδηγεί στο πουθενά.

Καθαριότητα - εργασιακές συνθήκες άθλιες σε πολλούς χώρους - δημοτικές επιχειρήσεις - αυθαιρεσίας και αλαζονείας το ανάγνωσμα από δημοτικούς διαχειριστές που είναι σύμμαχοί μας, όπως έλεγε παλιά η καθωστρέπεια Αριστερά - επιβράβευση του γλειψίματος και της υποταγής - επιδοματικές θέσεις και δεν συμμαζεύεται.

Αυτό όμως είναι το αποτέλεσμα. Το αποτέλεσμα της συνολικότερης κατάστασης του εργατικού κινήματος, που περιδιαβαίνει εντός των τειχών. Το αποτέλεσμα της πρακτικής του Συλλόγου όλα αυτά τα χρόνια. Οι φοιτητές ματώνουν κι αυτοί κάνουν πως δεν καταλαβαίνουν. Οσο σοβαρά προβλήματα προστάθηκαν να αντιμετωπίσουν τα αντιμετώπισαν ξεκομμένα, απομονωμένα, γραφειοκρατικά και άνευρα. Στο Δήμο Καλλιθέας, τον πρώτο λόγο δεν τον έχουν οι εργαζόμενοι, ούτε καν οι «συνδικαλιστές», τον έχουν οι δικηγόροι και τα δικαστήρια. Τρέχουν οι «συνδικαλιστές» να φέρουν

προσφορές από δικηγόρους και συναγωνίζονται ποιος θα φέρει την πιο μικρή κατά κεφαλή. Εκεί φτάσαμε, να πλουτίζουν κάποιοι με τον πόνο μας και το μόχθο μας.

Το κύριο που δεν υπάρχει πλέον ούτε στοιχειωδώς είναι η συναδελφική συλλογικότητα. Οι συσκέψεις ελαχιστοποιήθηκαν, οι αντιστάσεις απομονώθηκαν, γιατί είναι φαιίνεται ενοχλητικές (όχι μόνο στη διοίκηση), οι εργαζόμενοι εκφράζονται αποκλειστικά και μόνο από κάποιο μέλος του συλλόγου και ο σύλλογος από κάποιο δικηγόρο (που διά της εξυπηρητήσεως του εργαζόμενου τον μετατρέπεται σε ψηφοφόρο). Καταντήσαμε μόνιμοι υπάλληλοι χωρίς δικαιώματα.

Μια συνέλευση «πετυχημένη» κάθε δύο χρόνια κι αυτή με παραβίαση του καταστατικού. Για να τελειώνουμε. Γιατί όλη η ουσία είναι να ψηφίσουμε και να γυρίσουμε στην απομόνωση των χώρων. Ακόμα και αν δεν υπήρχε κανένα άλλο πρόβλημα, αυτό έφτανε να είναι το πρόβλημα των προβλημάτων. Αλλά ακριβώς επειδή υπάρχει αυτό το πρόβλημα, το πρόβλημα της κατάργησης κάθε ίχνους συλλογικότητας, όλα τα προβλήματα έχουν επιδεινωθεί.

Εκτός των Τειχών

Συναδελφισσα, συνάδελφε, Μέσα από αυτές τις εμπειρίες στο εργατικό κίνημα, στο Δήμο, όλα αυτά τα χρόνια.

Μέσα από την αγωνία γι' αυτή την κατάσταση.

Μέσα από την πεποίθηση ότι οι εργαζόμενοι είναι ο μοχλός της προόδου της κοινωνίας, της ανθρωπότητας.

Μέσα από την αντίθεσή μας σ' όλα αυτά που καθημερινά μας εγκλωβίζουν, μας φυλακίζουν, μας αιχμαλωτίζουν.

Μέσα από τη διάθεσή μας να συμβάλλουμε να σπάσουν τα τείχη.

Δημιουργήσαμε μια συλλογικότητα ενόψει των εκλογών, αλλά κυρίως για μετά από αυτές.

Για μας νόμος είναι το δίκιο των εργαζόμενων και μόνο, γι' αυτό είμαστε εκτός των τειχών.

Η κοινωνία που ζούμε έχει για νόμους το δίκιο των αφεντικών, των διαχειριστών και των λαμόγιων. Γι' αυτό είμαστε εκτός των τειχών. Το μόνο που θέλουμε να κάνουμε, το μόνο που θέλουμε να βοηθήσουμε είναι να αποκατασταθεί η χαμένη συλλογικότητα, η χαμένη συναδελφικότητα, η χαμένη αλληλεγγύη, η χαμένη συντροφικότητα. Να βοηθήσουμε να αποκατασταθεί η πολιτική συζήτηση με θέσεις και προτάσεις, να χτυπηθεί αυτό το πανηγύρι προσωπικών αντιπαραθέσεων, λάσπης και συκοφαντίας που ανθίζει κάθε εκλογές. Τόση λάσπη θα είχε σοβαρόντιση το Σινικό Τείχος. Αυτή η λάσπη προσπαθεί να φράξει την αναζήτηση της ουσίας. Είναι κι αυτό αποτέλεσμα της βαθιάς κρίσης του συνδικαλιστικού κινήματος.

Δεν θέλουμε να μας αναθέσεις να σε εκπροσωπήσουμε. Είμαστε κατά της ανάθεσης, ακόμα και «στον πιο κοινό συνδικαλιστή». Δεν υπάρχει καλός συνδικαλιστής χωρίς κίνημα. Δεν υπάρχουν καλά αποτελέσματα χωρίς κίνημα.

Μαζί θέλουμε να παλέψουμε. Μαζί πρέπει να προσπαθήσουμε ξανά. Μαζί μπορούμε να αντιμετωπίσουμε το οποιοδήποτε πρόβλημα, τον οποιοδήποτε διαχειριστή. Αυτός είναι ο πρώτος και ο κυριότερος στόχος μας.

Δεν είναι από αστάλι το τείχος. Είναι σε πολλά σημεία σαθρό. Αρκεί να είμαστε ενωμένοι και αποφασιστικοί στον αγώνα. Ενωμένοι στον αγώνα, όχι στα λόγια των εκλογών και μετά ο καθένας στη δουλειά του.

Μέσα από μια τέτοια προσπάθεια, συλλογική προσπάθεια, να αναδείξουμε και να παλέψουμε τα μεγάλα και τα μικρότερα προβλήματα.

◆ Για κλείσιμο των δημοτικών επιχειρήσεων και πέρασμα όλων των εργαζόμενων σε θέση μόνιμου προσωπικού.

◆ Για πληρωμή όλων των εργαζόμενων των δημοτικών επιχειρήσεων με τη συλλογική σύμβαση της ΠΟΕ-ΟΤΑ.

◆ Για μόνιμο προσωπικό που θα καλύπτει πλήρως τις ανάγκες του Δήμου και δεν θα εντατικοποιεί την εργασία.

◆ Για ανθρώπινες και υγιεινές συνθήκες δουλειάς σε όλους τους κρίσιμους χώρους που υπάρχει ανθυγιεινή εργασία (καθαριότητα, κήποι, ηλεκτρονικοί υπολογιστές κ.λπ.).

◆ Για άμεση εφαρμογή αυτής της κείμενης νομοθεσίας που παραβιάζεται ασύστολα στον τομέα της υγιεινής και ασφάλειας.

◆ Για να καταργηθεί κάθε είδους διάκριση, μέσω επιδομάτων, υπερωριών, επιδοματικών θέσεων, που διασπούν τους εργαζόμενους. Που τους φέρνουν σε αντίθεση και εχθρότητα με τον συλλογικό αγώνα, με τη συλλογική πάλη.

Τη συλλογική πάλη για τη δημιουργία ενός εργατικού κινήματος που θα σέβεται τον εαυτό του, που θα έρχεται σε αντίθεση με το κράτος και τους μηχανισμούς του, που θα παλεύει και θα διεκδικεί να ζούμε ανθρώπινα - με την κυριολεκτική έννοια του όρου - από ένα μισθό, μια δουλειά. Ενα εργατικό κίνημα που δεν θα διεκδικεί τη «μιζέρια» του, αλλά τα δικά του, τα οράματά του για την κοινωνία της απελευθέρωσης του ανθρώπου.

Επίλογος: Δεν υπάρχει επίλογος. «Επίλογος» για μας είναι πάντα τα λόγια του ποιητή:

Αντισταθείτε στις υπηρεσίες των αλλοδαπών και διαβατηρίων

Στις φοβερές σημαίες των κρατών και τη διπλωματία

Στα εργοστάσια πολεμικών υλών
Σ' αυτούς που λένε λυρισμό τα ωραία λόγια

Στα θούρια

Στα γλυκερά τραγούδια με τους θρήνους

Στους θεατές

Στον άνεμο

Σ' όλους τους διάφορους και τους σοφούς

Στους άλλους που κάνουν το φίλο σας

Ως και σε μένα, σε μένα ακόμα που σας ιστορώ, αντισταθείτε.

Τότε μπορεί βέβαιοι να περάσουμε προς την Ελευθερία

Μιχάλης Κατσαρός
Μάρτης 2007

Παιχνίδι για όλους, παιχνίδι παντού, τα κέρδη για τους καπιταλιστές

✓ Το κεφάλαιο δεν έχει σύνορα και οι καπιταλιστές κάνουν ό,τι περνάει από το χέρι τους για να κινείται ελεύθερα, με μοναδική προϋπόθεση να τους αυξάνει τα κέρδη τους. Πριν μερικές μέρες το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο έλαβε μια ιστορική απόφαση που εξασφαλίζει την «ελεύθερη» διακίνηση του χρήματος και «χτυπάει» τα μονοπώλια (όχι, σύντροφοι, δεν έγινε λαϊκή επανάσταση στην Ευρώπη), σύμφωνα με την οποία «οι επιβαλλόμενες από την ιταλική νομοθεσία ποινικές κυρώσεις για τη συγκέντρωση στοιχημάτων από μεσολαβούντες που ενεργούν για λογαριασμό αλλοδαπών εταιριών αντιβαίνουν προς το κοινοτικό δίκαιο». Αυτό σημαίνει ότι το κράτος – μέλος είναι υποχρεωμένο να δώσει έγκριση για διοργάνωση Στοιχήματος, σε οποιαδήποτε εταιρία καταθέσει σχετική αίτηση.

Αρκεί λοιπόν μια απλή αίτηση και αν η απάντηση είναι αρνητική τότε η εταιρία μπορεί να λειτουργήσει ακόμη και χωρίς άδεια, αφού καλύπτεται από την απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου. Επί της ουσίας, με την απόφαση αυτή καταργούνται τα μονοπώλια, όπως ο ΟΠΑΠ, και ο οποιοσδήποτε μπορεί να γίνει πλέον μπουκ. Ήδη στην Ιταλία, όταν το κράτος αντιλήφθηκε ότι έχανε την υπόθεση, έσπευσε να ανοίξει τα στοιχηματικά του σύνορα, έβαλε τους μπουκ στο παιχνίδι, τους φορολόγησε κανονικά, πήρε το μεριδί του και τους άφησε ανενόχλητους να ξεζουμίζουν και να καταστρέφουν οικονομικά τους παίχτες. Το παιχνίδι στη χώρα έχει περάσει πλέον στα χέρια των «μπουκιδων», οι οποίοι προς το παρόν παίρνουν ένα σημαντικό ποσοστό από τα φράγκα που τζογάρονται και μάλιστα χωρίς να είναι υποχρεωμένοι να πληρώνουν τόκους.

Το ελληνικό κράτος δεν δείχνει διατεθειμένο να αποδεχτεί αυτή την κατάσταση, όμως από τις πρώτες κινήσεις του δείχνει να μην αντιλαμβάνεται ότι ο μοναδικός δρόμος είναι να τους νομιμοποιήσει και να αρκестεί στη φορολόγησή τους. Εξαγγελίει μέτρα αντιμετώπισης του «παράνομου τζόγου», όπως η κατάθεση νομοσχεδίου που θα απαγορεύει το στοιχηματισμό μέσω πιστωτικών καρτών. Σε μια πρώτη ανάγνωση θα μπορούσαμε να πούμε ότι το ελληνικό κράτος θα ακολουθήσει το ιταλικό μοντέλο, όμως υπάρχει μια σημαντική παράμετρος, η

υιοθετήσει.

Στην Ελλάδα, ο ΟΠΑΠ είναι ένα από τα πιο σημαντικά εργαλεία για να «μοιράζεται» το χρήμα και να δημιουργούνται πελατειακές σχέσεις. Μέσω του ΟΠΑΠ δίνονται επιχορηγήσεις και «χορηγίες», τόσο προς τις ανώνυμες αθλητικές εταιρίες (ΠΑΕ, ΚΑΕ, ΤΑΠ κτλ.), αφού διαφορετικά το κράτος δεν θα μπορούσε να τους δώσει φράγκα, όσο και προς διάφορους πολιτιστικούς και λοιπούς συλλόγους, τους οποίους και ελέγχει. Ο εκάστοτε υφυπουργός Αθλητισμού έχει μέσα από αυτό το σύστημα «χορηγιών» τη δυνατότητα να ελέγχει σε μεγάλο βαθμό τις εξελίξεις του χώρου του αθλητισμού. Αν ένας σύλλογος ή μια ομοσπονδία είναι αρεστοί στην κυβέρνηση, παίρνουν φράγκα μέσω του ΟΠΑΠ και συνεπώς βρίσκονται σε καλύτερη μοίρα από έναν ανταγωνιστή τους. Γνωρίζοντας ότι η συντριπτική πλειοψηφία των παραγόντων που διοικούν αθλητικές ομάδες έχουν την νοσηρότητα της αρπαχτής και του εύκολου χρήματος, μπορούμε να καταλάβουμε ότι δεν θα έχουν σοβαρούς ενδοιασμούς να υποκύψουν στον εκβιασμό της χορηγίας του ΟΠΑΠ.

Από τα παραπάνω μπορούμε να καταλάβουμε ότι ο εκάστοτε υφυπουργός Αθλητισμού, στην προκειμένη περίπτωση ο Ορφανός, έχει φορέσει μαύρες πλερέζες, αφού σύντομα δε θα μπορεί να μοιράζει αβέρτα χρήμα. Αυτό είναι το μεγαλύτερο πλήγμα που θα υποστεί το ελληνικό κράτος, αφού στο οικονομικό μέρος η απώλεια των εσόδων του ΟΠΑΠ θα αντισταθμιστεί από τη φορολογία των «μπουκιδων». Όσο για τους παίχτες του στοιχήματος, τους είναι μάλλον αδιάφορο αν αυτός που θα τους παίρνει τα φράγκα από την τσέπη είναι το κρατικό μονοπώλιο του ΟΠΑΠ ή ο ατζέντης κάποιου εγγλέζου μπουκί.

✓ Δεν ξέρω να είναι σύμπτωση, αλλά την επαύριο της (προσωρινής όπως εξελίσσεται το πρωτάθλημα) απώλειας της 2ης θέσης από την ΑΕΚ είδε το φως της δημοσιότητας έγγραφο του Διαπεριφερειακού Ελεγκτικού Κέντρου, σύμφωνα με το οποίο η ΠΑΕ ΑΕΚ δεν έχει πληρώσει τους φόρους από τα σύμβολα των ποδοσφαιριστών της, καθώς και ένα σημαντικό ποσό ΦΠΑ (σύμφωνα με δημοσιεύματα που είδαν το φως της δημοσιότητας τις επόμενες μέρες, το

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

ύφος των συγκεκριμένων χρεών πλησιάζει τα τέσσερα εκατομμύρια ευρώ). Από τη μεριά της η ΠΑΕ ΑΕΚ έδειξε να αιφνιδιάζεται από τη δημοσιοποίηση του εγγράφου και η πρώτη αντίδρασή της ήταν μάλλον σπασμωδική. Παραδέχτηκε τη γνησιότητα του εγγράφου και ανακοίνωσε ότι τα χρήματα που οφείλονται θα πληρωθούν στις 30-6-2007, όταν δηλαδή θα έχουν εκκαθαριστεί τα χρήματα που έχει λαμβάνει η ΑΕΚ από τη συμμετοχή της στο Champions League.

Τα σενάρια έδιναν και έπαιρναν και ιδιαίτερης προβολής έτυχε αυτό που ήθελε κάποιους από τους καπιταλιστές που χρηματοδοτούν την ομάδα να είναι έτοιμοι να αποχωρήσουν από το εταιρικό σχήμα και την ΑΕΚ. Εκτός από την κριτική που έκαναν στον πρόεδρο της ΑΕΚ διάφορες αθλητικές φυλλάδες, είχαμε και μια συνέντευξη του Βασίλη Τσιάρτα, που τα έχωσε χοντρά στον κ. Θεμιστοκλή Νικολαΐδη. Ο Τσιάρτας είπε χοντρά πράγματα σε βάρος του Νικολαΐδη και προσπάθησε να αποδείξει κάτι που η στήλη το έκανε αρκετό καιρό πριν. Δηλώσεις είχαμε και από ορισμένους παράγοντες της ΑΕΚ, που άρχισαν δειλά-δειλά να μιλούν για «ευθύνες» για την κακή πορεία της ομάδας. Όπως συμβαίνει συνήθως σε περιπτώσεις «κρίσεων», κάποιοι ονειρεύονται να πιάσουν την καλή και να αναλάβουν τη διοίκηση της ομάδας. Πάντως, ο Νικολαΐδης διαθέτει ακόμη σημαντικό έρεισμα στο «μεσαίο» χώρο της ομάδας και μπορεί να ξεπερνάει την όποια κριτική. Ακόμη όμως και αν καταφέρει να πάρει τη 2η θέση, τα πράγματα δεν θα είναι ευχάριστα. Η ΑΕΚ θα τοποθετηθεί στο γκρουπ των «αδυνάτων» και συνεπώς δύσκολα θα αποφύγει μια μεγάλη ευρωπαϊκή ομάδα, γεγονός που κάνει ακόμη δυσκολότερη την απάντηση στο ερώτημα αν θα κάνει ή όχι μεταγραφές.

Κος Πάπιας

ΥΓ1: Πριν μερικές μέρες, σε κατάσταση νευρικής κρίσης βρίσκονταν οι κιτρινόμαυροι της ΑΕΚ, που έβλεπαν το τρένο της 2ης θέσης να περνά και να χάνεται υπέρ του Παναθηναϊκού. Οι πράσινοι κέρδισαν ΑΕΚ και Ολυμπιακό στα ντέρμπι, πέρασαν δεύτεροι στη βαθμολογία και με δεδομένο ότι είχαν και πιο εύκολο πρόγραμμα από την ΑΕΚ ελάχιστοι ήταν αυτοί που πίστευαν ότι θα άλλαζε το σκηνικό. Η πραγματικότητα είναι όμως διαφορετική. Η εντός

■ ΣΩΤΗΡΗ ΓΚΟΡΙΤΣΑ

Παρέες

Η τέταρτη κατά σειρά ταινία του Σωτήρη Γκορίτσα αναφέρεται στις πασχάλιατικες διακοπές μιας παρέας Αθηναίων στο Πήλιο. Εκεί, με αφορμή ένα πτώμα που βρίσκουν στην αυλή τους, θα ξεδιπλωθούν οι ιδιαιτερότητες και τα μυστικά των σχέσεών τους, η δυσλειτουργία μεταξύ ζευγαριών και οι αναπόφευκτες συγκρούσεις μεταξύ τους.

ΥΓ2: Την προηγούμενη βδομάδα πραγματοποιήθηκε στο Μέγαρο Μουσικής η κλήρωση του Champions League, παρουσία του νέου προέδρου της ΟΥΕΦΑ Μισέλ Πλατινί. Η ΕΠΟ προσπάθησε να δώσει κύρος και γλαμουριά στην ημερίδα και παρέθεσε δείπνο προς τιμή του νέου προέδρου της ΟΥΕΦΑ. Στο δείπνο ήταν καλεσμένοι και οι τρεις πρόεδροι του πόλαι ποτέ ΠΟΚ, όμως κανένας δεν πήγε, προφανώς λόγω σοβαρών και ανειλημμένων υποχρεώσεών τους! Η μη συμμετοχή τους στο δείπνο δείχνει το επίπεδο του ελληνικού ποδοσφαίρου, το οποίο δε μπορεί να συναναστραφεί έστω και για λίγες ώρες τον πρόεδρο της ΟΥΕΦΑ. Μετά από τη θερμή και ζεστή φιλοξενία που επιφυλάξαμε στον Πλατινί, δεν νομίζω ότι μπορούμε να είμαστε αισιόδοξοι για τη μεταχείριση των ελληνικών ομάδων από τη διατριπία. Σε τέτοιες εκδηλώσεις γίνονται πολύ επικοινωνιακές συναντήσεις που μπορούν να σου εξασφαλίσουν σε ανύποπτο χρόνο σημαντική βοήθεια. Προφανώς για τον Κόκκαλη, τον Βαρδινιγιάννη και τον Νικολαΐδη η «συναναστροφή» με τον πρόεδρο της ΟΥΕΦΑ είναι χάσιμο πολύτιμου χρόνου.

ΥΓ3: Η στήλη είναι χαρούμενη γιατί έχει αρχίσει σιγά-σιγά να έρχεται η δικαίωση των απόψεών της. Σε αθλητική εφημερίδα κάποιος συντάκτης, σχολίασε την επικαιρότητα και τη θέση της ΑΕΚ και απευθύνθηκε στον πρόεδρο της ΠΑΕ ΑΕΚ με τη φράση «απολογήσου Θεμιστοκλή». Αρχισε να ελαττώνεται, σύντροφοι, το «Ντέμης».

Συμπαθητική και φιλότιμη η προσπάθεια αυτή του Σωτήρη Γκορίτσα, που όμως καταπιάνεται μ' ένα δύσκολο θέμα: Τις εσωτερικές συγκρούσεις, τις απογοητεύσεις, τα μυστικά και ψέματα της ελληνικής παρέας, που αποτελεί προέκταση, υποκατάστατο και alter ego της ελληνικής οικογένειας. Επειδή λοιπόν δεν καταφέρνει να εκμαιεύσει και να αναδείξει επαρκώς τα αδιέξοδα και τα συναισθήματα των ηρώων του, ο Γκορίτσα καταφεύγει, προκειμένου να προσδώσει περισσότερο ενδιαφέρον στην ταινία του, σε δραπέτες, φόνους, απαγωγές, ανακρίσεις που φαινομενικά δένουν με τη μυθοπλασία, στο βάθος όμως καλύπτουν την αδυναμία ανάδειξης αυτού που θα αποκαλούσαμε κρίση, μοναξιά, αλλοτρίωση των σύγχρονων κοινωνικών σχέσεων.

■ ΡΟΜΠΕΡΤ-ΑΝΤΡΙΑΝ ΠΕΖΟ

Το χωριό των τσιγγάνων

Ένας νεαρός δάσκαλος, τσιγγάνικης καταγωγής, επιστρέφει στον καταυλισμό των παιδικών του χρόνων προκειμένου να κηδέψει τον πατέρα του, με τον οποίο είχε αποξενωθεί τα τελευταία χρόνια. Η επαφή του με τις άθλιες συνθήκες διαβίωσης των τσιγγάνων θα του δημιουργήσει αίσθημα αποστροφής και ευθύνης ταυτόχρονα. Παράλληλα, θα αναβιώσει ένας παιδικός του έρωτας...

Οι δημιουργοί της ταινίας έστησαν ένα εξαιρετικά σκληρό και ρεαλιστικό σκηνικό, ώστε να αναδείξουν το άθλιο περιβάλλον, στο οποίο είναι αναγκασμένη να ζει αυτή η μειονότητα. Το σκηνικό αυτό δεν απέχει καθόλου από την πραγματικότητα, αφού όντως κάπου στην Τρανσυλβανία, πολύ κοντά στο Βουκουρέστι, ο καταυ-

Τα χημικά της αστυνομίας χρησιμοποιούνται εν καιρώ πολέμου (αν δεν το καταλάβατε ακόμα...)

Πίσω Γερμανοτσολιάδες!

«Your anger is a gift» (Rage Against The Machine)

ΚΑΤΩ Η ΚΡΑΤΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ! Βία στη βία της εξουσίας!

♦ «Με την πτώση της χούντας και την αποκατάσταση της δημοκρατίας, η Ελλάδα εντάσσεται στη σύγχρονη δημοκρατική Ευρώπη». Ιστορία ΣΤ' Δημοτικού, σ.136.

♦ Γιατί -επιμόνως- διάφορες προκηρύξεις ξεχνάνε το '79 και τον ν.815;

♦ Στην Ελευθεροτυπία της 9/3/07 το ΜΗΝΑΝ διαφημίζεται στη σελίδα 18.

♦ «Στις φοιτητικές διαδηλώσεις, που συνεχίζονται ένα χρόνο τώρα, στα πανό επαναλαμβάνεται ένα σύνθημα εκ πρώτης άποψης περιέργο: "Διεκδικούμε μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους". Από ποιόν τη διεκδικούν, τη μόνιμη κιόλας και σταθερή δουλειά, αφού συγχρόνως αγωνίζονται να μην υπάρχει καμιά σύνδεση της Εκπαίδευσης με την Αγορά;». Από την εφημερίδα της εκσυγχρονιστικής τσογλαναριάς ATHENS VOICE, 1-7/3/07.

♦ «Κι αυτό το τάσι που Ουρανό οι άνθρωποι καλούμε/ και σωριασμένοι κάτω του πεθαίνουμε και ζούμε/ τα χέρια μην του απλώνετε ζητώντας του βοήθεια/ Να σας βοηθήσει δεν μπορεί. Ολοι μαζί περνούμε» (Ομάρ Καγιόμ - Ρουμπαγιάτ).

♦ Ειδήσεις MEGA. Μπατακεπρόσωπος: «Δεν είδατε που στο μπλοκ της Πασνπουδαστικής δεν σημειώθηκαν επεισόδια;». (Με την σφραγίδα της εξουσίας...)

♦ Μέσα απ' των ειδήσεων τα δελτία/ μιλάει η αστυνομία (για να μην ξεχνάμε και τον -ελαφρύ παραλλαγμένο- Μάη του '68).

♦ «Γράπεζα των φτωχών» (Gameen Bank): κι αυτή δουλεύει για ένα κόσμο εφικτό. Ιδού και μερικές αρχές της: «Θα ακολουθούμε και θα υποστηρίζουμε τις 4 αρχές της Gameen Bank: Πειθαρχία, Ενότητα, Κουράγιο και Σκληρή Δουλειά σε όλη μας τη ζωή. Θα μειώσουμε τα έξοδά μας. Θα κάνουμε μελλοντικά όλες μαζί μεγαλύτερες επενδύσεις ώστε να βγάλουμε περισσότερα χρήματα. Αν υπάρξει κρούσμα απειθαρχίας σε οποιοδήποτε κέντρο θα πάμε εκεί και θα βοηθή-

σουμε να αποκατασταθεί η τάξη». (Απ' το περιοδικό Sarajevo, τ. 12, Μάρτης 2007, όπου και ένα πολύ καλό κείμενο: «Τα μυστικά του βούρκου», γ' μέρος, καλά κρυμμένες ιστορίες του ελληνικού ιμπεριαλισμού).

♦ Ακυρο. Εντελώς. Στις σελίδες της αριστεράς (εφημ «Αριστερά» - ΚΟΕ, 23-2-07) σελίδες 6-7 αντικρουστά, το άρθρο του Μαρξ «Η αδιαφορία για την πολιτική» και του Χόλογουέι περί «Κομμουνισμού σήμερα» στο οποίο (Χόλογουέι) αναφέρεται: «Αυτές οι ρωγμές μπορούν να έχουν διάφορες διαστάσεις. Οι πιο προφανείς είναι οι χωρικές ή εδαφικές, χώροι στους οποίους ο κόσμος λέει "εδώ, σ' αυτό το έδαφος, δε θα δεχτούμε την ευκαιρία του κεφαλαίου, θα κάνουμε τα πράγματα αλλιώς". Αυτοί οι χώροι μπορεί να είναι ολόκληρες χώρες (η Κούβα, ίσως), μεγάλες περιοχές (η Ζώνη των Ζαπατίστας στην Τσιάπας) ή και τόσο μικροί όσο ένα κοινωνικό κέντρο ή ένα εναλλακτικό καφέ». Προφανώς συμβαδίζουν τα όνειρα των οπαδών του εφικτού με την άποψη του Χόλογουέι να μην αγιάζουμε την εξουσία (ο εν λόγω συγγραφέας είναι ένας απλός «Ζαπατίστας»...).

♦ Αλήθεια, η κρατική τηλεόραση (Κούλογλου και δελτίο ειδήσεων NET) πώς και «εξαφνικά» έγινε αντιπολεμική και έδωσε βήμα στην «Συμμαχία -Σταματήστε τον Πόλεμο»; (Απλό ερώτημα).

♦ «Θάλεγα επίσης πως το νομοσχέδιο της κ. Γιαννάκου έχει θετικά στοιχεία» (Μ. Στεφανίδης στην εφημερίδα ΡΗΞΗ, 10-3-07). Γιατί η απόσταση ανάμεσα στην «ανεπιβεβλητή αριστερά» και το κράτος είναι πλέον μηδαμινή...

♦ Και επίσημα περνάει στους ιδιώτες η κινεζική γη: άλλο ένα μεγάλο «άλμα» του «κινεζικού σοσιαλισμού»...

♦ «Οι αυξημένες τιμές ενδοηλίξης που εντόπισε η έρευνα στα παιδιά από την Πτολεμαίδα δεν αποτελούν έκπληξη... Τα παιδιά που εξετάστηκαν στο πλαίσιο της έρευνας πρέπει να παρακολουθούνται και στο μέλλον. Το κα-

λύτερο που έχουν να κάνουν είναι να μην καπνίσουν, ώστε να αποφεύγουν τουλάχιστον απρόβλεπτες βλάβες». Π. Μπεχράκης, πνευμονολόγος, αν. καθηγητής Πανεπ. Αθηνών, στον ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΤΥΠΟ, 5-3-07. Τέλει! Κόψτε το τηγάρο για να μην πεθάνετε από τη ρύπανση. (Όταν η επιστήμη διαπρέπει...)

♦ «Καταδικασμένος στη συνείδηση του λαού και της νεολαίας ο νόμος πλαίσιο», είπε η Παπαρήγα στη Βουλή. Ετσι δεν «σάλπιζε υποχώρηση» ο Περισσός και με τους νόμους Αρσένη;

♦ Αποφεύγει να δημοσιεύει εικόνες από συγκρούσεις (διεθνή) ο Ριζοσπάστης (εύλογον...).

♦ «Ο λεγόμενος νόμος εξουσιοδότησης, δίνει στον Τσάβες την πλήρη εξουσία να νομοθετεί με διατάγματα για ενάμιση χρόνο, πέρασε από την Asamblea Nacional και 50 με 60 νόμοι θα θεσπισθούν στην πρώτη φάση μονάχα. Αυτός ο νόμος συγκεντρώνει όλες τις νομοθετικές και εκτελεστικές εξουσίες στο πρόσωπο του Τσάβες. Αυτός ο "σοσιαλιστικός" νόμος δεν έχει φυσικά καμμία σχέση με την περιβόητη "έκρηξη της κοινοτικής εξουσίας" που ανακοίνωσε ο Τσάβες. Αναφορικά τώρα με την περίφημη "κοινοτική έκρηξη", αν προηγουμένως μπορούσαμε να μιλάμε απλά για αποκλεισμό των "από κάτω" από την πραγματική πορεία των γεγονότων της χώρας, τώρα αυτή η διαδικασία ενισχύεται σε ακόμα μεγαλύτερο βαθμό καθώς η υποτιθέμενη "κοινοτική εξουσία" θα υποτάσσεται σε μια "προεδρική επιτροπή" υπό τις εντολές του αντιπροέδρου της χώρας. Με τη δημιουργία αυτών των νέων μηχανισμών, ο Τσάβες επιδιώκει να ελέγξει το κίνημα των μαζών, αυτών που στερούνται οποιαδήποτε αποφασιστική ή καθοριστική δύναμη στις κεντρικές πολιτικές αποφάσεις της κυβέρνησης. Ο νέος νόμος εξουσιοδότησης που αναφέραμε παραπάνω έχει ως βασικό σκοπό να ελέγξει εν τέλει, οποιοδήποτε ίχνος ταξικής ανεξαρτησίας σε πολύ μεγαλύτερο βαθμό». (Απτό

την εφημερίδα ΝΕΑ ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ, 24-2-07).

♦ Γειά σου ρε Στάθη, (σκιτσογράφος) πατριωταρά...!

♦ Ακούστε το τραγούδι «Aigamisoupustatse».

♦ Τον πανικό για κλίμα, βακτήριο-φονία, ναρκωτικά, τσιγάρο κ.λ.π., κ.λ.π. σπέρνουν (ιδιαίτερα) τον τελευταίο καιρό τα έντυπα και ηλεκτρονικά ΜΜΕ (όταν υπάρχει κίνηση στην κοινωνία ο ψεκασμός με πανικό και μεταφυσική κρίνεται αναγκαίος...).

♦ Εν μέσω κινητοποιήσεων «κάπιοι» γλείφονται για φοιτητικές εκλογές και «πούστικα» θέλουν «παιδεία μαχών» φτιάχνοντας εκλογική παράταξη. Φτύστε τους!

♦ Πέρασαμε τον κάβο - λέει η κυβερνηση. Προφανώς το παλούκι στο οποίο κάθεται -βλ. κίνημα- δεν το αισθάνεται.

♦ «Υστερα από μόλις τρεις μήνες, ωστόσο, τον Σεπτέμβριο, οι ελπίδες του Περιεσού διαμεύστηκαν, καθώς η ανάπτυξη του φοιτητικού κινήματος προκάλεσε μεγάλους εσωκομματικούς πονοκεφάλους. Αιτία; Η αδυναμία του Περιεσού να αντιληφθεί ότι μεγάλο μέρος της νεολαίας αμφισβητούσε την κεντρική επιλογή του κόμματος για κινητοποιήσεις "εντός των ορίων της νομιμότητας" και πολιτικό πλαίσιο σύνδεσης με το ΠΑΜΕ» (από σημείωμα της Ελευθεροτυπίας, 11-3-07).

♦ Εξαιρετικός ο Ιός στο φύλλο της 11-3-07.

♦ «Οι αποφάσεις των 27 της Ε.Ε. για το κλίμα -βήμα στην ορθή κατεύθυνση που μένει να εξειδικευτεί στην πράξη» διαπιστώνει η ΑΥΓΗ, 11-3-07. (Τελεία και πάβλα - Η Ε.Ε. είναι σκέτη -βλα!)

♦ Η WWF χαιρετίζει τις ως άνω αποφάσεις ως σημαντικό πρώτο βήμα, ενώ εκπρόσωπος της Greenpeace στην Ελλάδα μίλησε για «θρίαμβο», συχαίροντας τον έλληνα πρωθυπουργό για τη θετική του στάση. Ετσι, μπράβο! δικαιολογούν και την ιδιότητά τους: (ως τα) Μ(πούνια) Κυβερνητικές Οργανώσεις...

Βασίλης

♦ 33ο Πανελλαδικό Συνέδριο ΓΣΕΕ / Τα όνειρά μας έχουν χρώμα / Τα συνδικάτα μας η δύναμή μας / Τομή στις εξελίξεις / Συνέχεια στους αγώνες (ΓΣΕΕ, αφίσα)

♦ Όταν θα γίνει δευτέρα παρουσία, τότε η ΓΣΕΕ θα κάνει απεργία / ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ ούτε τσίπα, ούτε ντροπή (Σύλλογος Υπαλλήλων Βιβλίου και Χάρτου - σύνθημα σε πανεκπαιδευτική πορεία)

Καλή απάντηση. Να προσθέσουμε και μεις το καπιτά μας. Μέρρες που είναι, ό,τι και να πεις για τους γραφειοκράτες είναι λίγο. Δεν εννοούμε βέβαια τις ημέρες που διεξάγεται το συνέδριο. Αυτές τις αγνοούν οι εργάτες. Τις ξέρουν καλά οι ξενοδόχοι (που... αναπαύουν τους αντιπροσώπους), οι εστιάτορες, οι μπουζουξήδες... ας μένουμε μέχρι εκεί. Τις ξέρουν καλά οι διοικητικές αρχές που έχουν αναλάβει να προστατεύουν τους γραφειοκράτες. Οι εργάτες αηδιάζουν μαζί τους και οι ΜΑΤάδες τους φυλάνε. Παλιά έβγαίνε και καμιά ανακοίνωση για το συνέδριο (μια είχε και ωραίο τίτλο: Συνέδριο ΓΣΕΕ, κάτι τρέχει στα γύφτικα), τώρα δεν χρειάζεται ούτε αυτό. Αλλά πες, ρε παιδί μου, ότι είσαι ένα από τα ούφο που έχουν δει οι πυροβολημένοι της Δρούζα και των άλλων μορφωτικών εκπομπών. Κατεβαίνεις και πέφτεις πάνω στην αφίσα. Βλέπεις μια πολυχρωμία στο σύνθημα. Ασπρα, κόκκινα, κίτρινα, μπλε. Ωραία πράγματα. Ζωή χαρούμενη. Απόκριες, καρναβάλι. Λες, ωραία περνάνε εδώ στη γη. Διαβάξεις παρακάτω: Τα συνδικάτα μας είναι η δύναμή μας Ας το πιστέψουμε, που λένε. Το παρακάτω όμως λέει: Τομή... τομή στις εξελίξεις. Σκέφτεσαι, πρέπει να είναι πολύ σπουδαίο αυτοί. Πολύ σημαντικοί. Μπορεί και να κυβερνάνε. Όχι μόνο εδώ που υπάρχουν κουκουλοφόροι... (τι απελπίστοι!!). Ενώ οι άλλοι, που λένε ότι είναι αριστεροί... Φιλήσουχοι. Κύριοι. Εκείνος δε ο χοντρός, ο πρώην αριστερός, ο ΕΔΑΐτης, μορφή. Σκέτος εξωγήινος, ούφο. Κι ο άλλος, ο κοντός, ο αριστερός, που συμφωνεί πάντα με τους ΔΑΠίτες, κι αυτός μορφή εξωγήινη, εντελώς ούφο. Μπορεί να κυβερνάνε όλη τούτη τη μολυσμένη σφαίρα, που λέγεται γη. Αποφασίζεις να παρακολουθήσεις τις εργασίες του συνεδρίου. Κανένας εργάτης δεν πατάει εκεί. Μόνο ένας. Ένας και μοναδικός. Ένας εξωγήινος.

♦ 33ο Πανελλαδικό Συνέδριο ΓΣΕΕ / Αντίσταση στο νεοφιλελευθερισμό / Με αυτόνομα ταξικά συνδικάτα που θα εμπιστεύονται οι εργαζόμενοι και θα φοβούνται κυβερνήσεις και εργοδότες (Αυτόνομη Παρέμβαση)

Μεγάλη ανακάλυψη η γραμμή «κόντρα στο νεοφιλελευθερισμό». Για έναν καλύτερο καπιταλισμό. Προτρέπει στην ενότητα όλης της Αριστεράς. Από... Πασόκ (ο Κωνσταντόπουλος το λέει, όχι εμείς) μέχρι εκεί που δεν παίρνει. Προτρέπει στη συγκατοίκηση στα προεδρεία με τους πιο ισχυρούς γραφειοκράτες. Λάθος αυτό. Αυτό το προτρέπει η... αρχή των αντιπροσωπευτικών προεδρείων. Μετά ψάχνετε να βρείτε γιατί τα μεγαλύτερα λάμματα τα έχει βγάλει η Αριστερά. Μα γιατί, αγαπητοί, όλα γίνονται από θέσεις αρχών. Από θέση ιδεολογίας. Η ιδεολογία της θέσης.

λισμός αυτός υπάρχει στις παρυφές μια τεράστιας χωματερής, από την οποία όλη μέρα οι τοιγγάνοι συλλέγουν ανακυκλώσιμα σκουπίδια που πουλούν σε αδιάτακτους τύπους για πενταροδεκάρες. Βία, βαρβαρότητα, κλεισιά, προλήψεις, πορνεία και μύρια άλλα παρόμοια χαρακτηρίζουν την καθημερινή ζωή αυτών των ανθρώπων και πραγματικά είναι δύσκολο να καταλάβει κανείς πώς ο κεντρικός ήρωας, ένας άνθρωπος που παιδί άφησε πίσω του αυτή τη ζωή και μορφώθηκε, ταλαντεύεται και επιστρέφει πίσω.

Το σενάριο της ταινίας μπάζει στο σημείο αυτό, όπως και σε αρκετούς υπερρεαλιστικούς χαρακτήρες της. Επίσης, διαχέεται ανάμεσα στο να είναι μια ταινία καταγγελίας και κλασικής μυθοπλασίας. Ειδικά στο τέλος έχουμε να κάνουμε μ' ένα καθαρό τοιγγάνικο ερωτικό δράμα. Με άλλα λόγια, η ταινία αδυνατεί να συνδέσει όλ' αυτά τα στοιχεία σ' ένα αρμονικό σύνολο, με αποτέλεσμα να παρουσιάζει μια σειρά αδυναμίες. Παρολαυτά, είναι πειστική και αποκαλυπτική για τις συνθήκες ζωής αυτών των ανθρώπων που ζουν στον αντίποδα μιας καταναλωτικής κοινωνίας και τρέφονται με τα σκουπίδια της.

Είναι χαρακτηριστικό ότι η ταινία συνάντησε εξαιρετική εχθρότητα από τη ρουμανική και την ουγγρική κυβέρνηση, που έχουν κάθε λόγο να συγκαλύψουν τις τραγικές συνθήκες ζωής αυτών των μειονοτήτων.

■ ΝΤΑΡΕΝ ΑΡΟΝΟΦΣΚΙ

The fountain

Ένα μερδεμένο δράμα φαντασίας συντιθέμενο από τρεις παράλληλες ιστορίες που διαδραματίζονται στη διάρκεια χιλών χρόνων: τη μια ισπανός κατακτητής, την άλλη επιστήμονας και την τρίτη αστροναύτης του 26ου αιώνα, ένας άνδρας κάνει τα πάντα για να σώσει την αγαπημένη του από το θάνατο. Με όλα αυτά ο σκηνοθέτης του «Ρέκβιεμ για ένα όνειρο» κάνει μια μάλλον αποτυχημένη προσπάθεια να μιλήσει για θεμελιώδη ζητήματα της ανθρώπινης ύπαρξης, όπως η αγάπη και ο θάνατος.

Ελένη Σταματίου

«Έμπρός στο δρόμο του '79, με ψηφισμένο νόμο κατάληψη ξανά». Το σύνθημα πέρασε πλέον στην πλατιά φοιτητική μάζα, έγινε τραγούδι στα χείλη των φοιτητών. Για πρώτη φορά από την ένραξη των κινητοποιήσεων, στην πορεία της περασμένης Πέμπτης στην Αθήνα (δεν έχουμε εικόνα από άλλες πόλεις, όπου επίσης έγιναν μαζικές διαδηλώσεις). Σημάδι ότι αυτό το κίνημα ωρίμασε και στις γραμμές του δεν χωράνε ηττοπαθείς απόψεις. Ουδείς τολμά να πει τις γνωστές παπαριές περί «κατάργησης στην πράξη». Ουδείς (ούτε καν οι δυνάμεις του Περισσού) τολμά να εισηγηθεί σταμάτημα των καταλήψεων και πέρασμα σε «άλλες μορφές αγώνα». Οι περισσότερες από 250 συνελεύσεις

Με αμείωτη ένταση ο φοιτητικός αγώνας

τημάτων ΑΕΙ και ΤΕΙ σε όλη τη χώρα, που αποφάσισαν τη συνέχιση των καταλήψεων για δεύτερη βδομάδα μετά την ψήφιση του νόμου, ένα μόνο αίτημα θέτουν: **να καταργηθεί ο νόμος**. Εξ ου και η αναφορά στο 1979 και το 1991. Τότε που ο Καραμανλής (την πρώτη φορά) και ο Μητσοτάκης (τη δεύτερη) αναγκάστηκαν να πάρουν πίσω ψηφισμένους από τη Βουλή νόμους, κάπως απρόσμενη του κινήματος.

Η πορεία στην Αθήνα ήταν και πάλι τεράστια (χωρίς τη συμμετοχή φοιτητικών μπλοκ από την επαρχία, όπως ήταν κανονισμένο). Τα ΜΜΕ, όμως, δεν ασχολήθηκαν με τον όγκο και τον παλμό της, με το ότι οι καταλήψεις συνεχίζονται με αμείωτη ένταση (στην Αττική μόνο το Πανεπιστήμιο Πειραιά σταμάτησε την κατάληψη, με οριακό αποτέλεσμα υπέρ της ΔΑΠ, που μπορεί την επόμενη εβδομάδα να ανατραπεί) για ενδέκατη εβδομάδα από την αρχή του χρόνου και δεύτερη μετά την ψήφιση του νόμου, αλλά ασχολήθηκαν με το αν θα γίνουν ή δε θα γίνουν επεισόδια. Η κυβέρνηση, πάντως, στριμωγμένη από την εικόνα

της προηγούμενης Πέμπτης, που δεν της βγήκε σε κολό, με αποτέλεσμα να χάσει στηρίγματα ακόμα και στα ΜΜΕ, έδωσε εντολή στα ΜΑΤ να αποσυρθούν όσο γίνεται από το προσκήνιο και να μη προκαλούν. Ήταν εντολή του ίδιου του Καραμανλή στον Πολύδωρα, με τον οποίο είχε ιδιαίτερη συζήτηση μετά το τέλος της συνεδρίασης της κυ-

βερνητικής επιτροπής. Φαίνεται πως οι επικοινωνιολόγοι του Μαξίμου βάρεσαν καμπανάκια. Φανταστείτε τι θα είχε γίνει, αν τα ΜΜΕ κάλυπταν στοιχειωδώς αντικειμενικά το σχετικό με τις φοιτητικές κινητοποιήσεις ρεπορτάζ και δεν επιδίονταν στη γνωστή ακατάσχετη, γκεμπελικού τύπου προπαγάνδα.

Συγκρούσεις δεν έγιναν πρώτο γιατί η Αστυνομία φρόντισε να μην προκαλέσει ιδιαίτερα και δεύτερο γιατί το κίνημα (όλες οι συνιστώσες του) επέλεξε να μη συγκρουστεί (κι αυτή ήταν μια ώριμη απόφαση, κατά τη γνώμη μας). Και όχι, βέβαια, γιατί ο Περισσός κατέβασε μερικούς προκλητικούς ματσουκοφόρους ή γιατί κάποιοι συνδικαλιστές της ΠΟΣΔΕΠ, της ΟΛΜΕ και της ΔΟΕ φόρεσαν περιβραχιόλια και το 'παιζαν περιφρούρηση (σιγά μη μπορούσαν αυτοί να σταματήσουν τίποτα έτσι και ξεκινούσε).

Το κύριο είναι η συνέχιση των καταλήψεων. Όσο για τα μέσα πάλης, το κίνημα θα τα βρει και θα τα χρησιμοποιήσει όλα, με δική του επιλογή και όχι επειδή θα του τα υπαγορεύσει ο οποιοσδήποτε.

Όπως πληροφορηθήκαμε, κινητοποιήσεις ετοιμάζουν έλληνες φοιτητές και εργαζόμενοι στη Γαλλία, σε ένδειξη συμπαράστασης στο αγωνιζόμενο φοιτητικό κίνημα. Χρήσιμο είναι αυτό να γίνει σε όλες τις χώρες που εργάζονται και σπουδάζουν Έλληνες, για να διεθνοποιηθεί η αλληλεγγύη.

«Κράξιμο» της ΓΣΕΕ...

Την ώρα που έκλεινε η ύλη της εφημερίδας μας βρισκόταν ακόμα σε εξέλιξη το συντονιστικό των καταλήψεων της Αθήνας, που γινόταν στην Ιατρική. Όπως μας ενημέρωσαν οι σύντροφοι φοιτητές, η συντριπτική πλειοψηφία των συντονιστικών επιτροπών κατάληψης είχε πάρει απόφαση για οργάνωση διαμαρτυρίας στο συνέδριο της ΓΣΕΕ, για να καταγγελθεί η συνδικαλιστική γραφειοκρατία για τη στάση της απέναντι στις φοιτητικές κινητοποιήσεις και να απαιτηθεί η κήρυξη 24ωρης πανεργατικής απεργίας. Ετσι, χτες η ησυχία του ειδυλλιακού τοπίου και του παλατιού του «Αστέρα» στη Βουλιαγμένη, όπου συνεδριάζουν μέσα στη χλιδή οι αντιπρόσωποι στο συνέδριο της ΓΣΕΕ, αναμενόταν να διαταραχθεί από τη νεανική διαμαρτυρία.

... και πανελλαδικό στις 22 Μάρτη

Την ερχόμενη Πέμπτη, 22 Μάρτη, θα οργανωθεί στην Αθήνα νέο πανελλαδικό, πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο. Αναμένεται να βουλιάξει και πάλι ο τόπος και είναι περιττό να σημειώσουμε πως η παρουσία όλων είναι το ελάχιστο. Να βρούμε τρόπο να είμαστε όλοι και όλες εκεί.

Κατάντια

Περισσότεροι από 400.000 θεατές πλήρωσαν εισιτήριο για να δουν το φασιστικό δημιούργημα «300» στις ελληνικές κινηματογραφικές αίθουσες, μόνο την πρώτη εβδομάδα της προβολής της. Σημάδι πολιτιστικής, αλλά και πολιτικής παρακμής. Οχι τόσο από την πλευρά των θεατών, η πλειοψηφία των οποίων έσπευσε να δει το «αριστούργημα» σπρωγμένη από την εκκωφαντική διαφημιστική καμπάνια, όσο από την πλευρά των μιντιοκρατόρων, που ήταν αυτοί που δημιούργησαν την υστερία. Χωρίς το «γκρίζο» σπρώξιμο από τα ΜΜΕ, δεν υπήρχε περίπτωση να κόψει τόσα εισιτήρια ένα κινηματογραφικό κόμικ. Το λέμε αυτό με σιγουριά, γιατί μια προηγούμενη ταινία ανάλογης αισθητικής, το «V for Vendetta», της ίδιας εταιρίας, πήγε σχεδόν άπατο, επειδή το θέμα του δε βόλευε τη συστημική προπαγάνδα.

Είναι φασιστική αυτή η ταινία όχι γιατί διαστρεβλώνει την ιστορική πραγματικότητα (δεκάδες τέτοια παραμύθια έχουν γυριστεί από καταβολής Χόλιγουντ, χωρίς κατ' ανάγκη να είναι φασιστικά), αλλά γιατί τη διαστρεβλώνει με τέτοιο τρόπο ώστε να παρουσιάσει τους Πέρσες ως ανθρωπόμορφα τέρατα, η επιθετικότητα και οι κατακτητικές διαθέσεις των οποίων σκόνταψαν μπροστά στους αρχαίους Ράμπο της άριας φυλής, που αντιπροσώπευαν ο Λεωνίδας και οι 300 μαχητές του. Ακόμα και η αισθητική της ταινίας ξεπερνά τα χολιγουντιανά στάνταρ και δημιουργεί νέα, ταιριαστά στα ήθη της «νέας παγκόσμιας τάξης» και του πολέμου ενάντια στον «άξονα του κακού».

Ο επαρχιώτικος ελληνικός εθνικισμός βρήκε την ευκαιρία να ικανοποιήσει τα κόμπλεξ του, σπρώχνοντας μαζικά τον κόσμο, ειδικά τους νέους, σ' αυτό το αποκρουστικό δημιούργημα. Τα κόμπλεξ της «τρισεπίστολης ιστορίας» και της «πολεμικής αρετής των Ελλήνων». Αυτά που τα ειρωνεύονται όταν αναφέρονται στις γιορτές της χούντας, αλλά θεωρούν ότι τους κολακεύουν όταν τα βλέπουν στο αμερικάνικο σινεμά (αντίθετα, το άλλο ανιστόρητο δημιούργημα, τον «Αλέξανδρο», το έθαψαν, διότι ο μακεδόνας στρατηλάτης και κατακτητής εικονιζόταν... ολίγον gay).

Το χειρότερο θεατρικό ανέβασμα των «Περσών» του Αισχύλου είναι πολιτιστικά ανυπέρβλητο μπροστά στα χολιγουντιανά ανοσοουργήματα. Γιατί εκεί βλέπεις το σεβασμό που επιδεικνύει ο μέγας τραγικός στον μηδικό πολιτισμό. Βλέπεις ότι αντιμετωπίζει τον Δαρείο και τον Ξέρξη ως σοφούς. Αντιλαμβάνεσαι ότι προειδοποιεί τους συμπατριώτες του Αθηναίους για τα δεινά που επιφέρει η αλαζονία της εξουσίας και η κατακτητική πολιτική, που είχαν ήδη διαφανεί στην Αθηναϊκή Δημοκρατία. Για να μη μιλήσουμε για την καλλιτεχνική αξία αυτού του ανυπέρβλητου έργου της παγκόσμιας δραματογραφίας.

Κι όμως, η «γκρίζα» προπαγάνδα των ΜΜΕ δε στέλνει κόσμο να δει τους «Πέρσες» του Αισχύλου, στέλνει κόσμο να δει τους «300» των άγνωστων σε μας καρτουιστών του Χόλιγουντ. Για να «μολυνθεί» αισθητικά από το μικρόβιο της φτύνιας και πολιτικά από το μικρόβιο του εθνικισμού, δίπολο τόσο αγαπητό στο φασισμό. Κι όταν κάποιος προσπαθεί να σοβαρέψει τη συζήτηση, η απάντηση είναι: «έλα, μωρέ, ένα κινηματογραφικό παραμύθι είναι».

Η τέχνη είναι δύναμη. Ακόμα και η παρακμιακή τέχνη. Γι' αυτό, άλλωστε, επενδύονται τόσα λεφτά σ' αυτή. Απέναντι σ' αυτές τις μορφές της τέχνης το μέτωπό μας πρέπει να είναι μόνιμα ανοιχτό. Χωρίς συμβιβασμούς, χωρίς υποχωρήσεις.

Π.Γ.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: ΑΓΑΘΟΥΠΟΛΕΩΣ 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΕΝΕΛΑΟΥ 1 ΚΑΙ ΕΓΝΑΤΙΑ, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΕΤΡΟΣ ΠΩΤΗΣ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Αγ. ΑΝΝΗΣ 24 - ΑΙΓΑΛΕΟ

